

ζων όπου λέγει, δια να μιλώ απάση ό δάμων τώ ψυχί μου, καί είν
 άρεθ ή πνάς, να με λυξώση από τα χαίριατου. όλοι έπείθε ξεχολών
 ή καλώ στραταν, άμη εύας από τέσω πέρνει δ' βραβεδον χωρίς κανένα
 κώπων, ήρωω ό πρώτος, όπου ειπε προρώμω τον κν, ή ε εκείνος όπα
 έ ειπεν, έταπεινώθηκα. Εκείνος όπου έπέκοψε, ό χειμόνον όταν είναι
 έξυπνος, άμη και όπόταν κοιμάται, εργάζεται, δια τώτο ύνές απί-
 μάζουσι τοις δάμωνα, ε διακυσίους, όπόταν τούς αφράζουσι και
 εις τον ύπνοντας, ε νεθετσί ε πώδι σωφροζώνης τα αιόλασα λυώα.
 Μλω σέκης να αναμής να έλθη ύνάς εις ε κελλίον του, και μλω κεί-
 μνης καμίαν προπρωκυδω δια τον έροχόμεντου, δια τώ όλη ή κατά-
 ζασις τής ήσυχίας πρέπει να είναι απλή, και έλθεθερα από πώσαν λο-
 γίς δεσιμόν. Ου δέ ύνάς όπου θέλει να οικεδομήση εύα πύρον, ή ε
 κελλί τής ύψηλότητος καί τής τελειότητος τής ήσυχίας, αρχίζει πρού-
 τερα τώτο, απ δέν καθίση προύτερα με τώ προσευχών, λογαριάζων-
 έ τας και ψηφίζοντας και ψηλαφώτας, απ έχη τα ιδιώματα όπου είναι
 αναγκαία δια να τελειωθ ή, μήπως και αφού βαλθ ή τώ θεμέλιον ήθε
 λε γρη ή γέλως εις τας έχθρους τοις δάμωνα, και εις άλλους εμπόδι-
 σμα, όπου έθέλαι θελήσει να πάθωυ εκένω τώ ζωών, σκανδαλί-
 ζωντας τώ με ε να μικρέυσιν αυτί εις εκένω τώ ήσυχας ικλώ ζωών,
 ή εις τέτοιον ξόπον έθέλαισιν έχει εις ύποψίαν εκένω ή κατάσασιν τής
 ήσυχίας. Σωχάζου και ήρα καλα ω ήσυχας τώ γλυκύτητα εκένω
 ή πνώματηκλώ, όπου καμίαν φοραυ τώ έρχεται δίχως ασίαν, μήπως ε
 έπαρασκιδάδικέσου, και εβωαναυγτώθηκε δολίως από πηρού ία-
 ξου, μάλλον δέ από τώσ όπιβούλους δάμωνα. Τών ύκτα τας πλέα
 ή έ φοραίς ε τώ πλέα μέρος τς καμρε, δι δε τον έαυτόν του εις τώ κατά νεύ
 προσευχών, και όλγωτερον καρόν εις τώ ψαλμοδίαν. ε πάλιν τώ
 ήμέραν παρασκιδάζου κατά τώ δώαμίνοσυ εις τώ ψαλμοδίαν, ή
 και εις ε έροχ ήφρον. Η ανάγνωσις τής ήραων γραφών έχει δώαμιν και
 φύσιν να φωτίση μεγάλα, και να μαζώνη εις τον έαυτόν του τον νόω,
 λ ά ε πείνοι λόγοι τς παναγίου πνώματος, οι όποίοι διορθώνουσι ε
 καθοδηρούσι πληρίστατα εκένωσ όπου τοις μετέρχουται, και μελε-
 τήσι τοω. Εσύ όπου εσαι εργάτης τής ήσυχίας, αναγνώσκει εκεί-
 να τα πράγματα, όπου σε ήρακινουσιν εις τώ εργασίαν τής καλών έρ-
 γων, και βαίει εις έργον εκένω όπου αναγνώσκεις, ά ε ή εργασία τας
 λ έ πτωκων, και μνει και ε ίχνει πώδισαν τώ ανάγνωσιν τής λοιπών, ή ε
 τί εκένω ή ανάγνωσις είναι πώδισα, εις τώ όποιαν δέν άρίσκουται.

Διολύματα έργον. Γύρω να φώλιζεσαι και να μαρτυράεις τους σω-
τηριώδεις λόγους της γραφής και της υγιείας της ψυχής σου, πλεία γλυ-
γορότερα με τοιαύτους, πρῶτα με τα βιβλία, δεῖτα τίς κείνος όπου κείνη
τα πράγματα, όπου δόξασκουται γραμμένα, και όπου πρέπει να γί-
νουνται, λογαριάζει αναφελῆ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἄλλων βιβλίων
ὅπου δὲν εἶναι πρὸς οἰκοδομῆν. Μὴ θέλεις να λέγης, μὴ δὲ να ἀναγνώ-
θης τῶν λόγους, όπου μπορούσι να φαρμακώσω τὸν νοῦ σου, πρὶν
να τὸν ἔχης βεβαλωμένον πρῶτα εἰς τὴν πίσιν, ἅτε ἢ τὰ σκοτεινά
και ἀσαφῆ λόγια, σκοπίζουσι κείνους όπου εἶναι ἀδύνατοι εἰς τὸν νοῦ,
ὅπου τὰ ἀναγνώθεις, ἢ τὰ ἀκούουσι. Πολλὰς φορὰς εἶα μικρὸν
ποτήρι γεμάτον κρασί, ἐδῆξε καὶ ἐφάνησε τὴν ἰσοσύν τὴν καλοσύν
κὴν ὀλονοῦ τῆς κρασίς όπου εἶναι εἰς εἰβουτζι, ἡ ἕνας λόγος τῆς ἡσυχασ-
σοῦ σιμῶ εἰς κείνους όπου δύνουται να δοκιμάζουσι, ἐδῆξε τὴν μέ-
σα του ἰργασίαν ἡ κατ᾿ασιν. Κράτει πάντοτε ἀνοικτὸν τὸ μέσα ὀμ-
μάη της ψυχῆς σου ἀρέμβασον ἡ μακρὰ ὀπο πᾶσαι λογίς ὑπερφά-
ρειαν, ἅτε ἢ δὲν εἶναι καμία κλεψία ἀνάμεσα εἰς τὸν πονηροῦ κλε-
πίας της ψυχῆς, τοὺς δάμονας πλεία φθαρτικώτεροι ἡ χειρότεροι κλε-
ψία της ψυχῆς, ὀπο τὴν ὑπερφανείαν. Ἐγκρατεῖ σου ἡ χαλίνωνε τὴν
γλώσσαν σου ὀπο τὴν ματάηαν ὀδῆξε, ὀπότεν ἀσκήσης ἐξω ὀπο τῆ
κελλίον σου, και μὴ δὴν γάσαι κανενὸς τὴν αὔξισιν τῶν πνευματικῶν
σου χαρισμάτων. δεῖτα ἢ ἡ γλώσσα κατέχει να σκοπεῖ και να χαλεμῆ
τὴν καύχισιν ζωτομα και γλύγορα τὸν μισθὸν τῶν καλῶν ἔργων, όπου
ἀπέκτισε πινὰς με πλείους κόπους. Μετῆρου τὴν κατ᾿ασιν σου χωρὶς
καμίαν πιδεργίαν, δεῖτα ἢ ἡ πιδεργία δύνεται να μολυῖ τὴν ἡσυχίαν
ὀσον οὐδένα ἄλλο πάθος. ἐτούτη ἡ πιδεργία εἶναι κατὰ τὸν νότον. ὀ
πρῶτος εἶναι εἰς τὸν ἀμείβον δὴ ξεπιπμέν τῆς κωμίας, τῶν εἰδωμάτων,
τῆς κελλίου. ὀ ἄλλος φόπος εἶναι, ὀ ὅποιον εἶναι ἡ χειρότερος, να κρα-
τῆ ἕνας κῆποιος ἰργασίαις, ὀπο τᾶς ὀποίας να ἔχει να λαμβανῆ.
ὀνομα της ἀγωγῆς, και πῶς εἶναι καλός. Εἰς κείνους όπου ἔρχου-
ται ἡ δόξασκουσι, βαθέτως ἐμπροσθέντως τὰ χεραζόμενα πράγμα-
τα ἐτῆ τῆς κωμίας τῶς, ὀ γὰρ και της ψυχῆς τῶς, χωρὶς να τῶς εἴης
πολλῶν λογίων βρώματα, ἡ λόγους ὀφους. ἡ ἂν εἶναι και ἡ μεδαν σο-
φώτεροι ἀπὸ κείνους όπου ἔρχουται, ὀς δῆξε ἀμὴν με τὴν σιωπὴν πᾶς
ἡ μεδαν φιλόσοφοι, ὀπιθυμῶντας πλεία γλυγορότερα να διδάξωμεν
ἢ πετας ἀπὸ κείνης, πρῶτα να θέλωμεν να ζωῶ διδάσκωμεν, δεῖτα ἢ ὀσο
φὸς πλεία χερμάμενα ἀγαπᾶ να ἀκούη, πρῶτα να ὀμιλῆ. ἀμὴ ἂν εἶναι
ἀδελ-

ἀδελφοίμας εἰς τὴν κατάστασιν, ἢ ζου μοναχοί, ἀς ἀνοξωμῶν εἰς δ-
 μαμας, καὶ ἀς ὀμιλήσωμῶν σύμμετρα λόγια μετ' αὐτῆ, ὁμοῦ καλ-
 λιον εἶν νὰ βαίωμῶν εἰς τὸν νομῶμας, πῶς ὀλοίμας πῶς οὐοῖσι, καὶ
 εἶν καλλίτεροι πρὸς ἡμᾶς. Θέλωντας ἐγὼ νὰ δίστα ἔνὰ ἐμποδίτω
 παντελῶς νὰ μὴ γίνετω ὁ σωματικὸς κόπος εἰς ταῖς ζωᾶξες τῶν ἀδελ-
 φῶν ἀπὸ ἐκείνου ὁποῦ ἡ ζωὴ ἀνεμὶ νήποιοι, μὲ ἐκράτηξεν ὅπῃ τὸ πρᾶ-
 δεισμα ἐκείνου ὁποῦ ὄλλω τὴν νύκτα ἐβάσα τὸν ἄμμον εἰς τὴν παλ-
 λιονζου διὰ νὰ ζωηθῆσιν νὰ ἀγρυπνᾶ. Καθὰς εἰς τὴν ἀγίαν γραφικὴν
 τὰ δόγματα ὁποῦ ὀμιλοῦσι διὰ τὴν εἴσαρκον τῆς σωτηρίας χυ οἰκονο-
 μίαν ὁποῦ εἶν ὁ εἰς τῆς παννυμῆου ξιάδος, φαίνονται πᾶς ὡς ἐκείνη
 ἰσχυροῦται εἰς τὴν δόγμα τῆς ἀγίας καὶ ἀκρίβει εἰς προσκυνητῆς ξιάδος.
 (διὰ τὴν πρᾶγματα ὁποῦ εἶν) εἰς τὴν ὑπερούσιον ξιάδα εἶν πληθυσί-
 κῆ, εἰς τὴν εἴσαρκον οἰκονομίαν εἶναι σίμῃ, ἔκείνη ὁποῦ εἶν εἰς ἐκεί-
 νῳ τὴν ξιάδα σίμῃ, εἰς ζῴην τὴν σάρκωσιν τῆς ἡεκαὶ λόγου, εἶναι
 πληθυσίκῃ, ζευδῶ φῶς ἀλλὰ εἶν πᾶσι τῆς δόγματα εἰς τὴν ἔργα
 ὁποῦ πρέποισι τῆς ἡσυχαστικῆς ζωῆς, καὶ ἀλλὰ ἐκείνη ὁποῦ πρέποισιν
 ἐκείνων ὁποῦ δὲρίσκοῦται εἰς ὑποταγὴν, καὶ ὑπακλῆν. ὁ θεὸς δὲ π-
 σολος παῦλος εἶπε, τίς ἐνώρισε τὸν νομῆ τῆς κυ; ἀμὴ ἐγὼ λέγω, ποῖος
 ἐνώρισε τὸν νομῆ τῆς ἡσυχαστικῆς αἰθράτου; ὁ ὁποῖος εἶν δοσμῖος εἰς
 τὴν ἡσυχαστικὴν ζωὴν ἔμὲ εἰς κωρῆ, καὶ μὲ εἰς πνῶμα;

πρὸς ἡμᾶς
1 α.

ΒΑΘΜΟΣ ΕΙΚΟΣΤΟΣ ΟΓΔΟΥΣ.

Πρὸς τῆς ἱεράς, ἔμνητος τῆς ἀρετῆς, τῆς μακαρίας προ-
 σευχῆς, καὶ τῆς νοητῆς καὶ αἰθρητικῆς ὡς ἀσείας
 ὁποῦ διεξίκεται εἰς αὐτὴν τὴν ὡσευχὴν,

Η προσευχὴ, ὅσον εἰς τὴν ποιότητά της, εἶν μία εὐωσῆς καὶ ἐσμίξις
 αἰθρητικῶν μετ' ὅταν ὑψώνουσι τὸν νομῆ τῶν εἰς αὐτὴν.
 ὅσον εἰς τὴν εἰργειαντικῆς, εἶν μία σύστασις τῆς κῆςμου, καὶ μνηστῆς νὰ
 δεμῶν ὁ κῆςμου, καὶ νὰ μὴ χαλᾶται δε ταῖς μεγάλας ἀμαρτίας.
 μία καταλλαγὴ τῆς θεῶ μετ' ὡς αἰθρητικῶν, ἀλλὰ τὴν καὶ μὴ ἔπραυνε
 ται καὶ δελλὰ τῆται μετ' ὡς αἰθρητικῶν. μητέρα τῆς δακρύων, καὶ
 πάλιν θυσιατέρας. ἰλασμός τῆς ἀμαρτημάτων. εἶναι εἰς γεωφύρι
 ἀπάνω εἰς τὸ ὅποῖον παρὶ ἀχωρῆς καὶ νὰ βλάψῃ μὴν ἰσχυρῶς τῶν
 σμούς.

σμῆς· ἡ προσόχη ἐστὶν εἷς μεσόζυχον ἀνάμεσα τῶν θλίψεων καὶ ἡμῶν
 μετὰ τὸ ὁποῖον βοηθοῦμεθα ἀπὸ τῆς θλίψεως. εἶναι εἷς τζακισμὸς,
 καὶ μία νίκη τῶν πολέμων ὅπου μᾶς πολεμᾷ ὁ πονηρὸς δαίμων. εἷς
 ἔρρον τῶν ἀγγέλων, μία ξοφὴ ὁλοκῶν τῶν ἀσωμάτων διωκτικῶν. ἡ μέλ-
 λουσα διφροζώνη, ἔρρον ἀπέραντον, ὅπου ἔχει νὰ εἰσράζεται ἕνας
 πάντοτε χωρὶς νὰ βαῖναι εἰς αὐτὸ τέλος. μία βρώσις τῶν ἀρετῶν. μία
 δόξα καὶ προξενήσα πῶν πνευματικῶν χαρισμάτων. μία προξενή
 εἰς εἰς κλον, ὅπου δὲν φαίνεται. μία ξοφὴ τῆς ψυχῆς. ἕνας φωτισμὸς
 τῆς νοῦς. μία πέλευσις ὅπου κέπει καὶ ἰσχυροῖται τῷ ὀπὸ γνωσιν. μία ὀπὸ
 δεξις τῆς ἐλπίδος ὅπου ἔχει ἕνας ἄλλο νὰ ἐπακουσθῆ. μία λύσις τῆς
 λύπης. εἷς πλοῦτος τῶν μοναχῶν. εἷς θησαυρὸς τῶν ἡτυχασῶν.
 εἷς σμίκρομα τῆς θυμῶ. εἷς καθρέφτης τῆς προξενῆς εἰς τῷ ἀρε-
 τῷ. μία φανέρωσις τῆς μέξου τῆς ἀρετῆς, εἰς τὸ ὁποῖον ἡμεθα φθασ-
 μέθοι. μία ξενόφραζώνη τῆς κατὰ ἀσείας μας. μία ὀπὸ κλυψίς
 τῶν θείων μυσηρίων, καὶ τῶν μελλόντων πραγμάτων. ἕνα σημάδι ὅ
 ἡ γνώρισμα τῆς τιμῆς ὅπου ἔχει ἕνας σμᾶ εἰς τὸν δῖν. Ἡ προσευχὴ σμᾶ
 εἰς ἐκεῖνον ὅπου προσεύχεται ἀληθινᾶ, καὶ οὕς πρέπει, ἐστὶν εἷς δικασή-
 ριον καὶ κριτήριον, καὶ εἷς βῆμα τῆς κυρίου προὔτερα πᾶρὰ νὰ ἔλθῃ ἡ
 ἡμέρα τῆς κρίσεως. εἰς εἷς ὁποῖον κρινθῆ, ὅ ἐξετάζει καθ' ἕνας τὸν ἑαυτὸν
 του πᾶς ἀρίσκειται πρὸς τὸν δῖν, καὶ διορθώνεται. Ἄς συκωθοῦμεν
 ὅλοι ὀπὸ τῷ ὀκνηρίαν εἰς τῷ θερμότητα, καὶ ἄς ἀκούσωμεν τῆς ἱεραῆς
 ἐδωκῆς βασιλείας τῶν ἀρετῶν ὅπου φωνάζει πρὸς ἡμᾶς μετὰ ὑψηλὴν
 φωνῶν καὶ λέγει· ἐλάθετε πρὸς ἐμένα ὅλοι ἐσεῖς ὅπου κηπιάζετε πο-
 λεμῶντας ἐναντίον τῶν πφρασμῶν τῆς δαίμονος, τῆς κέπμου καὶ τῆς σαφ-
 κῆς, ὅ ὅπου εἰς φορτωμένοι μετὰ βαρὺ φορτίον τῶν ἀμαρτιῶν, καὶ
 εἶπω σᾶς θέλω ἀναπαύσθαι μετὰ τῷ γλυκύτητα τῆς χάριτος εἰς τούτην τῷ
 ζωῶν, καὶ μετὰ τῷ διφροζώλω τῆς μακροχρόνως εἰς τῷ μέλλουσαν δό-
 ξαν, συκώτετε ἀπάνωσας τὸν ζυγόν μου, καὶ θέλετε εἶρη ἀνάπαυ-
 σιν εἰς τῆς ψυχῆς σας, καὶ ἴασιν καὶ θεραπείαν εἰς τῆς πληγῆς σας.
 Ἄλλο πό ζυγόν μου εἶναι καλὸς, ὅ θεραπεύει τῶν μεγάλων σας πται-
 σμάτων. Ὅσοι παγγόμενοι εἶναι νὰ πᾶσαι θεῶν, καὶ νὰ ζωομιλήσωμεν
 μετὰ τὸν βασιλέα καὶ θεὸν ἡμῶν, μὴν κέμωμεν τῆς τον μας τὸν δρόμον
 χωρὶς πᾶσαι δὴ καὶ ὀρδινίαν τῆς νοῦς μας, μήπως ὅ θεορῶντας μας
 ὀπὸ μακρόθεν νὰ μὴν ἔχωμεν ἀρματα πνευματικᾶ, καὶ εἰς δύματα
 ἄξια εἶναι νὰ πᾶσαι ἐκωμεν ἐμπροσθεν αὐτῶν τῆς βασιλείας, ὀρίση ὅ πρὸ λῆ-
 εἰς ἕνα ζωὴ ὑπαρέτας σου νὰ μᾶς θέσουσι, καὶ νὰ μᾶς ἐξορίθωσιν μακρὰ
 ἀπὸ

ματθ. ιδ.

ματθ. κβ.

ἄπο εἰς πρῶτον του, & διαγύρη μας ὀπίσω κατὰ τῆ πρῶτου μας κα
 ταφρονεμένας τὰς ἀνοφελείς καὶ ἀνεπιτηδ. εἶους μας προσευχάς. Ο-
 πόταν πάγης Δὲ νὰ πῶσαθῆς εἰώπιον τῆ Θεοῦ, καί μενὰ ἔχης εἰ πο-
 κάμιον τῆς ψυχῆς σου ἐξυφρασμῶν ὅλον μὲ πῶμα, μᾶλλον δὲ με εἰ
 λύμα τῆς ἔθρας καὶ τῆς ἀμνησι κακίας πρὸς ἐκείνω ὅπου ἴδι ἐπῆφ-
 σασι. Δὲ ἴδι ἀν δὲ καί μες ἔτῃ, δὲν θέλεις πάρη καμίαν ὀφείλαν ἄπο
 τῶ προσευχῶν. Ἄς εἴν ὅλον τὸ ὕφρασμα τῆς προσευχῆς σου χωρὶς
 πολυλογία, & χωρὶς καμίαν σολιῶν τῶν λόγων. Δὲ πὶ ἔ ὀτελώνης,
 καὶ ὁ ἄσωτος μεῖ ἕνα λόγον μοναχῶς ἐκαταλλαχθῆκασι εἰ ἐφίλιω θῆ-
 κασι με τὸν δῖν. Μία εἴν ἡ πῶσασις πρὸς τὸ δῖν τῶν προσευχομένων,
 ὁμοιος ἔχει ἐτούτη ἡ πῶσασις εἰς τῆ λόγουτις πολλῶν τῶ διαφοραῖ.
 Οἱ μὲν ἀπ' αὐτοῦ ὅπου προσδύχουται, πῶσασιουται ἐμπροσθεν τῆ
 βασιλέως, ἢ ζωμιλοῦσι μετ' αὐτὸν ὡσὶ μὲ φίλον τῶς καὶ ἀφέντην
 τῶς, φέρωντάς του τὸν ὕμνον καὶ δ' παρακαλέμα ὄχι Δὲ λόγουτις,
 ἀμὴ Δὲ βοήθειαν ἀλλοιῶν. ἄλλοι τῆ ζήῶσι πλούτων, καὶ δόξαν, καὶ
 πῶσασι τῶν παρρησίαν, καὶ θάρρος. ἄλλοι ζήῶσι, νὰ ἐλθῶθεραθῆ
 σι τελείως. ἄπο τὸν αἰτίδικόν τῶς ἄλλοι παρασέκουται, πῶσασι τῶν
 τῶς τὸν νὰ πῶσασι κανεῖνα ἀξίωμα. ἄλλοι τελείαν τῶ ἀμεριμνίαν
 τῆ χρέους. ἄλλοι, ἐλθῶθερίαν ἄπο τῶ φυλακῶν, & τῶ ξενιτείαν. εἰ
 ἄλλοι συγχώρησιν τῶν σφαλμάτων τῶς. μὰ ἡμεῖς πρὶν πῶσασι ὅλα θέλο-
 μῶν βάλλει εἰς εἰ χαρὶ τῆ πῶσασι καλέματός μας τῶ καθαραν δὲ χαρι-
 σίαν πρὸς τὸν Θεόν Δὲ τῆς θεριείας ὅπου ἐπῆραμῶν ἀπ' αὐτὸν. εἰς
 τὸν δεύτερον σῖχον τῆς προσευχῆς μας θέλομῶν βάλει τῶ ἐξομολό-
 γησιν τῶν ἀμαρτιῶν μας, καὶ τῶ εἰ δοτέραν ζωφισθῆν & λύσω τῆς
 καὶ καρδίας μας Δὲ τῆς ἀμαρτίας μας. ἔπειτα θέλομῶν φέρη ἐμπροσθεν
 εἰς τὸν δῖν τὸν βασιλέα ἡμῶν τῶ ἀηθσίαν μας, καὶ εἰ πῶσασι καίον μας.
 & ὁ προειρηθῶς ἔσπος τῆς προσευχῆς, εἴν καλωτάως, καθὼς ἐρα-
 νερόθηκα εἰς ἕνα ἄπο τῶ ἀδελθῶν ἄπο εἰνα ἀγγελον τῆ κυρίου. Ἄν
 ἐπῶσασι καμίαν φοραῖ κατὰ κριτῶς & πῶσασι εἰς κανένα κριτῶ
 κῶσασι & ὄρατὸν, ἀναμῶν τῶς νὰ σὲ πῶσασι Δὲ τῶ σφαλμάτων σου,
 δὲν θέλεις ἔχει χρέϊαν ἄπο ἄλλο ξόμπλι εἰ πῶσασι εἰ γμα τῆ φόβη τῆ
 μεγάλου, καὶ τῆς ταπεινῆς ὀψείας ὅπου πῶσασι νὰ ἔχης ὅποταν πῶ-
 σῆς εἰς τῶ προσευχῶν. ἀμὴ αἰ εἰνα εἰ ἀκόμιου τε εἰς ἐπῶσασι
 καὶ εἰς τὸν κριτῶ, μῆτε ἄλλοι εἰ δεις νὰ Δὲ τῶ ζῶνται ἄπο τὸ κριτῶ,
 λὲ καὶ μάθε τῆ τὸ πρῶτῶ νὰ πῶσασι εἰς ἐμπροσθεν τῆ χριτοῦ, εἰ
 τὸν πῶσασι μὲ δῶκρυα, ἄπο δ' πῶσασι ὅπου καίονοσι πρὸς

ἔως ἁβούρας οἱ ἄρῳοι, ὁπότεν μέλλουσι νὰ παύσῃσι καμίαν καῦσιν,
 ἢ καὶ σὶα κέψιμον ἀπ' αὐτοῦ. Μὲν θέλεις νὰ σοφίζῃσαι τὰ λόγια εἰς
 τὴν προσευχίῳν, ἀλλὰ πὶ πολλὰς φορῆς τὰ ἀπλᾶ λόγια τῆς παιδίων
 τῆς βουλαῖν, ἢ ἡρωικῶν ὁποῦ λέγει ὁ χριστός, ἀν' δὲν σφραγῆτε ὡς ἔ-
 παιδιον τῆς, δὲν θέλετε ἔμπη εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἐθερα
 πεύσασι τὸν πατέρα τως ὁποῦ ἔστ' εἰς τὸν οὐρανόν. Μὲν ἀρχίζος νὰ πο-
 λυλογᾷς εἰς τὴν προσευχίῳν, ἀλλὰ νὰ μὲν διασκορπᾷται ὡς οὐ νὰ
 συρῆν λόγια. Ἐνας λόγος τῆς τελώνου, ἐπρῶτον τὸν ἴν εἰς τοῦ λόγου
 του, καὶ ἐξιλῶσέν. καὶ σὶας λόγος πρὸς, ἔσωσε τὸν ληστῆν. Ἡ
 πολυλογία ὁποῦ γίνεται εἰς τὴν προσευχίῳν, πολλὰς φορῆς ἐδούλε τὸν
 νοῦν εἰς φαντασίαις καὶ ἐδιασκόρπισέν. μὰ ἡ μονολογία, ἢ ἡρωικὴ νὰ
 λέγει ἕνας σὶα λόγον, ἢ ὀλίγα λόγια εἰς τὴν προσευχίῳν, ἔχει φύ-
 σιν καὶ ζωήθειαν σωμαζῶν τὸν νοῦν. Ὁποῦν χροικᾷς καὶ γλυ-
 κάμεσαι καμίαν φορά καὶ κατανύγεται εἰς καὶ σὶα λόγον τῆς προσευ-
 χίῳν σου, σέκε εἰς αὐτὸν, ἀλλὰ πὶ τότε ὁ φύλαξ μας ἀγγελος συμπρο-
 σέυχεται μετ' ἐμας. Μὲν πέρης ποτὲ θάρρος, ἀν' καὶ καὶ νὰ ὀρίσκε-
 σαι καθαρός καὶ ἐλεύθερος ἀπὸ πᾶν ἁμαρτίαν, ἀμὴ προσέροχου εἰς τὴν
 προσευχίῳν μὲ πολλὰ ταπεινοφροζῶν, ἔ τότε θέλεις πάση πε-
 ρισότερον θάρρος. Ἀν' ἀνέβητες καὶ ὀλιω τὴν σκάλαν τῆς ἀρετῆς, πᾶ-
 κάλει ἄμας τὸν ἴν ἀλλὰ τὴν συγχώρησιν τῆς ἁμαρτιῶν σου, ἐχροικῶν
 τως ὡς ὁ μακίριος πύλος λέγει ἀλλὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς, ἀπὸ τοῦ
 ὁπίσω ἐγὼ εἶμαι πρὸς. Τὸ λάδι, καὶ τὸ ἄλας ἔχοντ' φύσιν νὰ
 ἀρτύσῃ τὰ φαγητὰ, καὶ ἡ σωφροζῶν, καὶ τὸ δάκρυον ἔχοντ' φύσιν νὰ
 κᾶμνοσι πέρα τῆς προσευχίῳν νὰ ἀναβῆν πρὸς τὸν ἴν. Ἀν' σὶα καὶ
 ἐδ' υθῆς πᾶν λογίς πρᾶντῃ καὶ διμερεμέν τῆς ὀργῆς, καὶ τῆς θυ-
 μῶν, δὲν θέλεις πάση πολυλόγον, ἀλλὰ νὰ ἐλύθει τὸν νοῦν σου
 ἀπὸ τῆς ἀρχμαλωσῆς τῆς διασκορπισμοῦ, ἔ τῆς ἀρχύσεως. Ὡς ὁποῦ
 δὲν ἔροχμ τὴν προσευχίῳν βεβαίην ἔ ἔμπρακτον καὶ καθαρὰν, πα-
 ραμοιόνομέσαι ἐμεινᾶν ὁποῦ εἰς τὰς ἀρχῆς γυμνάζοντ' τὰ μωρὰ παρ
 δια νὰ πᾶν πᾶσι, ἀλλὰ τὴν καθὰς ἐκεῖνα παγγῶντας ὀλιγάκι ὀμπρὸς,
 καὶ ἔπειτα τέρπωντας, συκῶνομεται, ἔ πάλιν πᾶν πᾶσι, τοικεζό-
 πως καὶ ἡμεῖς ὁπότεν εἰς τὴν προσευχίῳν πέφτη ὁ νοῦς ἀπὸ κείνου
 τῆς νύσιν ὁποῦ πρέπει νὰ ἔχη πρὸς τὸν ἴν, τὸν ἀναρθόνομον πάλιν ἔ
 συκῶνομεν ἔως ὅτου νὰ ὀπαιτήσῃς ἄπῳτον. Ἀναγκάζε ἔ κᾶμεν
 με ὀλιω σου τὴν δυνάμην νὰ ἀνασυκῶνης τὸν νοῦν σου πρὸς τὸν ἴν εἰς
 τὴν προσευχίῳν, μᾶλλον δὲ, νὰ σφραγίξῃς ὀλιω σου τὴν ἐνοσίαν καὶ

Α' οὐκ. γ.
 καὶ κ. γ.

τὸν λογισμὸν, εἰς τὰ λόγια τῆς προσευχῆς σου, Ἐὰν εἶαι ὁ θεὸς κενώ-
 τας ὀλοισμὸς σου πέσει, ὁ δὲ γινέτω δὲ νὰ εἶν ἀκόμι νήπιος, φέρονται
 πάλιν μέσα, ὁ συμμάζωνέτον. δὲ τί τῆ νοὸς εἶναι ἴδιον, νὰ εἶναι ἀσα-
 τος, μα τῆ θεῖ εἶναι ἴδιον, νὰ δώεται, νὰ στή, ὁ νὰ βεβαιώνη καθε
 πρᾶγμα. Ἀν εἶαι καὶ κηπάζης καὶ ἀγωνίζεσαι ἅπαντα σὺν τῶν τῆς
 ἀκαταστάσεως τῆ νοὸς σου, θέλει ἔλθει καὶ εἰς ἐσένα μὲ τὴν χάριν του,
 Ἐ θέλει ὀπισθεθῆ τὴν καρδίαν σου ὁ θεὸς, ὁ ὅπως ἐβαλε ξιγύρου τῆς
 θαλάσσης τοὺς ὄρω της, καὶ θέλει ὀρισεῖ Ἐ ἐσένα τὴν ἑλλάσασαν
 τῆ νοὸς σου, καὶ θέλει τῆς εἰπεῖ εἰς τὴν προσευχῆ σου, ἔλθει θέλεις ὡς
 ἐδῶ καὶ δὲν θέλεις περάση πῆρεται, οὐδὲ θέλεις δὲ σκορπιθῆ ἐδῶ καὶ
 ἐκεῖ. Ἀ δὲ ὡς πρᾶγμα εἶναι, νὰ δὲ τῆ ἑνάς τελείως τὸ πνεῦμα καὶ
 τὸν νοῦν, νὰ μὴ πλανᾶται, Ἐ νὰ δὲ σκορπιθῆται, μα ὁ πνεῦμα ὁ κή
 της τῆ νοὸς, ὁ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὅλα τὰ πρᾶγματα τῆ ὑποτάσσου).
 Ἀν εἶδες καμίαν φορὰν καθὼς πῆρει τὸν ἥλιον τῆς διακομιῆς τὸν
 ἴν χῶ, θέλεις δὲ κηθῆν ἠνωμιλῆτης ὁ μετ' αὐτὸν πῆρα κλωῦντας τον,
 καὶ ὑμνῶνταν τον. Ἀ μὴ αὐ δὲν τὸν εἶδες, πῶς θέλεις δὲ κηθῆν ἐστὶ
 νὰ κωμιλῆς ἀψὺδ ὡς μετ' ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον δὲν εἶδες; Ἡ ἀρχή, καὶ
 ὁ πῶτος βαθμὸς τῆς προσευχῆς, εἶναι, νὰ δὲ ὡς ὁ προσευχόμενος
 δὲ κηθῆν μὲ ὀλίγα καὶ ὀλίγα λόγια τῆς προσβολῆς, καὶ τοὺς ῥηπ-
 σμῆς τῆς λογισμῶν, ὁ τὴν ἀρχῆς. Ἡ μεσοτης τῆς προτομῆς εἶναι,
 νὰ δὲ ὀρισεῖται ἠνωμιλῆτης ὁ νοῦς ὁ ὅλος εἰς ἐκεῖνα ὁποῦ λέει, ὁ ὅπου νοεῖ.
 τὸ τέλος τῆς προσευχῆς, εἶναι, νὰ εἶναι τελείως ἀπασιμῆτης ὁ νοῦς πρὸς
 τὸν θεόν. Ἀλλή χαρὰ Ἐ ἀγαλλίασις εἶναι ἐκεῖνη ὁποῦ συμβαίνει εἰς
 τὴν προσευχῆ ἐκφῶν ὁποῦ ὀρισεῖται εἰς τὴν κωμιαν τῆς ἀδελ-
 φῶν, καὶ ἀλλή ἐκεῖνη ὁποῦ γίνεται εἰς ἐκείνους ὁποῦ προσεύχεται καὶ
 κῆνας εἰς τὴν ἠνωμιλῆτης. Ἀλλή τί ἐκεῖνη τῆς κωμιαν φορὰν ἴσως
 πᾶχει μικρὰν ἀπάτην τῆς δὲ σκορπισμοῦ τῆ νοὸς, Ἐ φαντασίας, Ἐ ἀλλή
 τῆ το δὲν εἶναι τελείως κατὰ, ἀμὴ ἠ ἀγαλλίασις τῆς τελείων ἰσυχασ-
 τῶν, εἶναι ὁ ὅλη πληρωμένη καὶ γεμάτη μὲ ταπεινοφροσύνη τῆ εἰς τῆ
 ἠ τῶν. Ἀν εἶαι καὶ γυμνάσης Ἐ κωμιαν τῆς πάντοτε τὸν νοῦν σου νὰ μὴ
 μακρῆν ὁποῦ τὸν θεόν, ὡς καὶ εἰς ὁ βῆμα τῆς φηπῆς, θέλει εἶσαι σι-
 μάσου. μα αὐ ἀφῆσης τὸν νοῦν σου νὰ πλανᾶται χωρὶς νὰ τὸν ἐμποδῆ-
 ζης, οὐδὲ νὰ τῆ σὺν ἠνωμιλῆτης, δὲν θέλεις δὲ κηθῆν ἠνωμιλῆτης σιμάσου
 τὴν πῆρεσιαν τῆ θεοῦ. Ἐκεῖνος ὁ μέγας ἐργάτης τῆς μεγάλης, καὶ ἀπὸς καὶ
 ἀ ἐ τελείως προσευχῆς, εἶπε. θέλω νὰ εἰπῶ πέντε λόγους εἰς τὴν κωμιαν
 μὲ τὸν νοῦν σου, διὰ νὰ δὲ ἀξῶ ἀλλοιως, πῆρα νὰ εἰπῶ δὲ κηθῆν ἠνωμιλῆτης

Παρομ. η.

ἰωβ. λ. η.

ῥαθ. ι. δ.

τῆς σαρκὸς . ῥίψε δὲ πᾶν σου πᾶν λογὶς φροντίδα καὶ
σαρκικὴν . ἔγδυσε τὸν νοῦν σου δὲ ὅλαις ταῖς εἰνοιαις ἡ τοῦ λογι-
σμοῦ ὅπου δὲν εἶναι πρὸς τὸν ἦν , ἔ ἀπὸ ἡνίου εἰ κωρμίου . Ἀλλὰ τί ἡ
προσευχὴ δὲν εἶναι ἄλλο πρᾶγμα, πρᾶ μία ἄλλο ξίωσις ἡ ξίωσις δὲν
τὸν ὄρα τὸν καὶ ἄρα δὲν κέρμον, ἡ γρὼ δὲν τὰ κήματα ὅπου βλέπου-
ται, καὶ ὅπου δὲν βλέπουται, καὶ δὲν τὸ ἐλεγε πρὸς τὸν ἦν ὁ προ-
φήτης, κύριέ μου τί πρᾶγμα ἑζήτω ἔγω εἰς τὸν οὐρανόν, οὐδένα, καὶ ἴ
θέλω δὲν ἑσένα ἀπάνω εἰς τὴν γῆν; οὐδέ τί ποτας, πρᾶ νὰ δοῖσικωμαι
προσκολλημένος ἀπὸ δίασασα μετὰ σένα χωρὶς κανεῖνα δὲν σκορπιστὸν
τῆς νοός μου μετὰ προσδυχίω πάντοτε . Τινὲς ἐπιθυμοῦσι πλοῦτον.
ἄλλοι δὲ ὄξαν, τιμαῖς, ἡ δὲν κτησιν κανεῖνος θνητῆς ἡ φαρτῆς πρᾶγμα-
τος, μὰ ἐκεῖνον ὅπου ὅπι θυμάται δὲν ἐμῶν, εἶναι τὸ το, νὰ προσκο-
λουῖμαι εἰς τὸν ἦν, ἔ νὰ βανῶ εἰς αὐτὸν τὴν ἐλπίδα τῆς ἀπαθείας με.
ἡ πῖσις ἔκαμε πέρα τῆς προσευχῆς, Ἀλλὰ ἴ δὲν ἔδωκεν δὲν δὲν ἔεται
ἡ προσευχὴ νὰ πετάξῃ εἰς τὸν οὐρανόν . ἡ μείς ὅπου εὐρίσκομεθαι ἀκό-
μι κρατημένοι δὲν διάφορα πάθη, αἰς πρᾶ καλέσασθαι με δὲν μενῶν τὸν
κῦ. διὰ ἴ ὅλοι ἐκεῖνοι ὅπου εὐρίσκουταν ἐμπάθεις, δὲν τὴν ἐμπά-
θειαν ὅπου εὐρίσκουται, ἐπρὸς ψασιν εἰς τὴν ἀπάθειαν μετὰ προσ-
σευχίω . Καθὼς ἐκεῖνος ὁ ἀδίκος κριτὴς ὅπου ἐροβᾶδὸν τὸν ἦν, ἐκδι-
κᾶνωσε τὴν χήραν δὲν τὸν ἀλλοθινοῦντις διὰ τὸ πολλοῦ κέρπου ὅπου
τῆς εἰδιδε, τοῖς ἐξ ὅπως καὶ ὁ δεσπότης ἡμῶν θέλει καμῖ τὴν ἐκδικη-
σιν τῆς ψυχῆς δὲν εἰς ἀντιδικησῆς κωρμῖ, ἡ δὲν τὸν πονηρὸς δὲν ἀίμωνας
τοῦς ἐχθρῆς, ἐκεῖνὸν λέγω ὅπου μετὰ ἀμαρτίαν, ἔ μετὰ πᾶν
ἐχρήσασε καὶ ἐσερῶθηκε ντον, διὰ τοῦς κέρπου ὅπου τῆς εἰδιδε μετὰ
ἀδιὰ λειπὸν προσευχίω . Ὁ καλὸς ἡμῶν πρᾶγματῶντις ὁ θεὸς σύρει
εἰς τὴν ἀγάπην του τοῦ δυνάμονας καὶ εὐχαρίστους, εἰδὲν ἄντας τας
πρᾶθῖς εἰς ζήτημάτων, μὰ ταῖς ψυχᾶς τῆς ἀγνώμονες ἔ ἀχάρισταις
καὶ μετὰ ποῖον εἰς ποῖον σκύλωνας, ὅπου πέρωντας πολλᾶς φορᾶς τὰ
χαρίσματα, ἐλησημονοῦσιν ἐκεῖνα ὅπως τῶς τὰ εἰδιδε, ταῖς πρᾶσθῶ
εἰς ἔ ἀφίνει τας νὰ εἰς τῶνται πάντοτε σιμάτων μετὰ προσευχίω,
μετὰ πείναν ἡ δὲν τῆς ζήτημάτων τας . διὰ ἴ ὁ σκύλος ὁ ἀχάριστος,
ἀφ' οὗ πάρη δὲ ψωμῖ, πάρα τα ἀναχωρεῖ ἔ μισοῦει ἀπ' ἐκεῖνον ὅπου
τῆς εἰδιδε κεν . Ὁ πόταν εἰς κωντας πολυ κερκόν εἰς τὴν προσευχίω, δὲν
ἐλαβες ἐκεῖνον ὅπου εἰς τῆς, μετὰ λέγης, πᾶς δὲν ἐκτῶρθασες ἴ πο-
κῆ τας, οὐδέ ἐλαβες ἴ ποτας, διὰ ἴ ἐπῆρες τὴν δὲν μενῶν τῆς προσευχῆς.
δὲν ἡ πρᾶγμα καλὸν μπορεῖ νὰ εἶναι ὑψηλότερον, ὡς νὰ περὶ καλ-

Λουκ. ι. η.

λαταμ λινὰς καὶ νὰ ἐρίξῃ τῆ θεῶ μετὸν νοῦν, ὅ νὰ εὐώνεται παντοῦτα
 μετ' ἐκείνον μετὼ προσευχῶ. Ἐκεῖνος ὅπου εἶναι κατακεκριμένος
 εἰς θαλάδον σωματικῶν δὲν φοβάται ἐτὶ ἐκείνῳ τῷ ὀπίφρασι τῆς ἡ-
 μορίας του, ὡς ἐκεῖνος ὅπου ὄπι μελετᾶται τῷ προσευχῶ, τῷ ὄραν
 ὅπου ἔχει νὰ πῶρα αὐτῆ μετ' αὐτῷ εἰς τὸν θῦ. διὰ τῶ εἶν' ἑνὶ πᾶσι ἑ
 φὸς ἢ ὁξὺς εἰς τὸν νοῦν, μετὼ εὐθύμησης ἐκείνης, δὲ νὰ ὀπι-
 φρέται καὶ νὰ μισᾷ πᾶσαν λογίαν ὄριον καὶ ὄβριον, καὶ φρονίαν ἀκα-
 λίαν κοσμητικῶν, ἑθλίψιν, ἑχορτασίαν, ἑψοφρασμὸν, ἑλογισμὸν. Ὁ πό-
 ταν ἔχης νὰ πῶρα αὐτῆ εἰς τῶν νοσῶν, ἢ τῶν δια λόγων προσευχῶ, πῶ
 πῶρα σκευάζου πῶριτα μετ' ἐκείνῳ προσευχῶ τ' ψυχῆς του, διὰ νὰ
 πῶρα αὐτῆς καθὼς πρέπει ἐμπεῶσαι τῆ θῦ, ἑ μετ' ὄν τῶ φροπον θέλῃ
 πῶρα φῖ (ὡτόμα εἰς τ' προσευχῶ του. Εἶδα καὶ ὄποιος οἰόῶτο εἰλάμ-
 πασι, καὶ ἐξασφᾷ πᾶσιν εἰς τῷ ὑπακῆν, οἰ ὄποιοι δὲν ἀμελοῦσιν ὄσον
 τῶς ἦδονε δὲματὸν, ὄπὸ τῷ εὐθύμησην ὄπου εἶχασιν εἰς τὸν νοῦν
 τῆ θῦ, καὶ παρὰ σκευῶν τῶν πᾶρα τα εἰς τῷ προσευχῶ, εὐκῆσαι τὸν
 νοῦν τῶς (ὡτόμα, καὶ ἐχίμασιν ὡς ἑ βροσιν τὰ δ' ἀκρυα, δὲ ἡ ἡ
 πῶρα σκευάζου μετ' ὄσαν ὑπακῆν. Εἰς τῷ ψαλμῶδῶν ὄ-
 πὸ γίνετα ὄμάδι μετ' ὄ πλῆθος τῶν ἀδελφῶν, ἔχουσι (ὡ ἡδῆσαν νὰ ἀ-
 κολουθοῦσιν ἀμῆμαλωσίαις καὶ διασκορπισμοὶ τῆ νοός, τὰ κινήμα-
 τα τῆς κροδοξίας, καὶ οἰ ὄρεμβασμοὶ ὄπου χωρίζουσι τὸν νοῦν ὄπὸ τὸν
 θῦ, μὰ εἰς τῷ ψαλμῶδῶν ὄπου γίνετα κατ' ἰδίαν ἑ μοναχικῶς, δὲν
 συμβᾷ ἐτὶ τῆ. ἀλλ' ἑ κατὰ ταύτης πολεμᾷ ἡ ἀκῆδῶ. καὶ εἰς ἐκείνῳ
 (ὡρογᾷ ἡ πῶριμα. Ὁ κροός τῆ πολέμου ἐφανέρωσε τ' ἀγάπῳ ὄ-
 πὸ ἔχει εὐασφᾷ τῆς πῶς τὸν βασιλέα του. ὅ τῷ ἀγάπῳ ὄπου
 ἔχει ὄμοναχῶς πῶς τὸν θῦ, τῷ ἐφανέρωσεν ὄ κροός τῆς προσευχῆς, καὶ
 ἑ τῆς πῶρα σκευῶς τῆς. Ἡ πῶρα σκευῶς θέλει σὺ φανερῶσαι τῷ κρο-
 τῆσιν καὶ τῷ πῶρα σκευῶ ὄπου ἔχεις εἰς τῷ ἀρετῷ, δὲ ἡ οἰ θεολό-
 γοι ἐδ' εἶσαι καὶ ἐδ' ἡ εἶσαι, πῶς ἡ προσευχῆ εἶν' ὄ κροός τῆς τῆ με-
 κροός. Ἐκεῖνος ὄπου μετ' ἐρχεται ὄ, ἡ πῶρα σκευῶ καὶ αὐτ' εἶν' ἐκεῖνο, καὶ
 φθάνου τῆς ἡ ὄρα τῆς πῶρα σκευῶς, διαμῶρι ὄλον εἶνα εἰς αὐτὸ, ἐμπαί-
 ζετα ὄπὸ τὸ δ' ἀμῶνας. ἀλλ' ἡ σκοπὸς εἶναι αὐτῶν τῶν κλεπῶν
 νὰ μᾶς κλεψοσι μῆκ ὄραν ἀλλ' ἡ ἀλλῶ. Μῶ παρὰ τῆσιν, μὴ δὲ ἀφί-
 νης νὰ πῶρα σκευῶ δὲ καμῖαν ψυχῶ ὄπου σὲ πῶρα σκευῶ, καὶ γὰρ ἑ νὰ
 μῶ ἔχης ἀρετῷ, οὐ δὲ καρπὸν πῶρα σκευῶς, ἀλλ' ἡ ἡ πῶρις ἐκείνῳ ὄπου
 ζητᾷ τα σκευῶ, πολλῶς φορῶς ἔσωσε καὶ ἐκεῖνον ὄπου πῶρα σκευῶ μετ' ἡ
 (ὡρομῶν τῆς καρδίας, καὶ μετ' ἐκείνῳ. Μῶ ἐπαίρεισαι καὶ ὄπι-

πῶς ἡ προσευχὴ εἶναι καλλιώτερη παρά τὴν ἐν θύμῳ τῆς θανάτου,
 ἀμὴ ἐγὼ ἐπαμῶν δύο οὐσίας εἰς μίαν ὑπόστασιν, ἤρῳυ Ἐ ταῖς δύο οὐ
 ταῖς ἐνεργείαις εἰς τὴν αὐτὴν ψυχὴν, διὰ ἣ καὶ αἱ δύο τὴν δυνάμει τῶν
 ὁμοίως, Ἐ καταλύουσιν τὴν, χωρίζοντας τὴν ἀπὸ τῶν ἡνὰ πράγμα-
 τα, καθὼς ὑμῶν Ἐ δύο οὐσίας εἰς εἶνα πρῶτον τῆς χυ. Ἐνα ἄλο-
 γον καλὸν Ἐ δόκιμον ὄν πλέα παγένοι ὁμοῦρος, τόσον πῶμασότερον
 θερμαίνεται, Ἐ ἀποσῶνει δρόμον εἰς δρόμον. δρόμον θέλωνά εἰπῶ
 τὴν ὑμνωδίαν. Ἐ ἄλογον, τὸν ἀδρειωμένον νοῦ. τοιοῦτο ζῶσως
 λοιπὸν Ἐ ὁ ἀδρειωμένος νοῦς, ὅσον πῶμα παγένοι ὁμοῦρος εἰς τὴν
 ὑμνωδίαν, καὶ εἰς αἴνον τῆς θεοῦ με ψαλμοῦ, καὶ ἄλλαις προσευχαῖς, ἰ
 τόσον πῶμασότερον ἀάφτης ἀπὸ μέτα μετ' θεῖον πόθον, μετὸν ὁποῖον
 ἐν δυνάμει γίνεται, καὶ νικά πᾶσαν λογίαν πειρασμὸν. καὶ μετ' ὅσον τὸν
 ζῶπον μυρίζεται Ἐ γνωρίζεται ἀπὸ μακρὰς τὸν πόλεμον τῶν πειρασμῶν,
 καὶ προπαρασκευαζόμενος κατ' ἐκείνου τῆς πόλεμου, ἀντισέωντας εἰς
 ἐκείνον, ἀπομῆρει λοιπὸν ὅλοτελῶς ἀνίκητος. Χαλεπὸν καὶ δύσκολ-
 λον πρᾶγμα (ἔ) νὰ ἀρπάσῃ πινὰς ἐ νερόν ἀπὸ ἐ σώμα ἐκείνου ὁποῦ δι-
 ψᾶ, ἀμὴ δύσκολώτερον (ἔ) νὰ σεραῖστη ἱναὶς τὴν ψυχὴν ὁποῦ πρесеύ-
 χεται με κατάνυξιν ἀπὸ ἐκείνου τὴν πολυπόθητον πρᾶσασιν ὁποῦ ἐχί-
 σιμᾶ εἰς τὸν θῆ, πρὶν νὰ τελειώσῃ τὴν προσευχὴν ἐκείνου καὶ τὴν κα-
 τάνυξιν. Μὴ ἀναχωρήσῃς ἀπὸ τὴν προσδουχίῳ ὡσεὶ νὰ ἰσῆς νὰ παύ-
 σουσι πάλιν οἰκονομικῶς εἰς ἐσένα, δὲ νὰ μὴ ἐπαίρεσαι, ἐ πύρ τῆς
 κατανύξεως, Ἐ τὰ θεοκίνητα δ' ἀκρυα ὁποῦ σοῦ δίδουται ἀπὸ τὸν θῆ.
 Δὲ π' ἴσως δὲν θέλεις λάβει καμὸν βιοῦ τον ὀπιπὶ δ' ἔνν Δὲ ἀφῆσιν τῆ
 ἀμαρτιῶν σου εἰς ὄλλω σου τὴν ζωὴν. Ἐ κείνος ὁποῦ ἐγύθηκε Ἐ ἐδοκί-
 μασε τὴν γλυκύτητα τῆς προσδουχίης, πολλὰς φορὰς μετὴν ἐν θύμη-
 σιν εἰς λόγον Δὲ ἐπαιόντου, ἢ κενὸ δόξαν ὁποῦ νὰ εἰπῆ ἀπερισκέ-
 πῶς, ἐμὸ λυκε τοιοῦτο ζῶσως τὸν νοῦ, ὁποῦ πρᾶσεκωντας εἰς τὴν
 προσδουχίῳ ἐσῆτα, δὲν ἐδωθήθη πλέα νὰ δῆρη, καθὼς εἶχε ζωή-
 θεϊαν, ἐκείνον ὁποῦ ἐπεθύμα. Ἄλλο πρᾶγμα εἶναι νὰ ὀπισκεπτεται
 ἱναὶς Ἐ νὰ σοχάζεται συχνότερα τὴν καρδίαν σου μετὸν νοῦ ἄλλὰ μετ' ἄ-
 ἀρχερία, ὁπόταν προσφέρῃ εἰς τὸν χριστὸν τὰς λογικὰς θυσίας τῆς
 προσδουχίης. καὶ ἄλλο, νὰ ὀπισκεφθῆ, καὶ νὰ σοχαδῆ τὰς καρδίας
 μετὸν αὐτὸν νοῦ, ἄλλὰ μετ' ἀρχοντα. ἀρχων εἶν' ὁ νοῦς, ὁπόταν κυβερ-
 νᾷ καὶ σοχάζεται προνοητικῶς καὶ καλῶς καὶ τὰς δυνάμεις τῆς ψυ-
 χίης, Ἐ τὰ ἀδητήρια τῆς καρμίας. ἀρχερός εἶναι πάλιν ὁ αὐτὸς ὁπό-
 λῶ-
 ταν προσφέρῃ μετὴν προσδουχίῳ εἰς ἐ θεῖον θυσίας ἥριον τὰ νοήματα σου
 καθαρά

καθαρὰ ἡ ἀκίβδηλα. καὶ ἀρχόντος εἶν' ἴδιον, νὰ ὀπισθεθῆ καὶ τὰ
 ἔξω, ἀμὴ ἀρχιερέως εἶναι ἴδιον νὰ ὀπισκέπτεται συχνὰ, καὶ τὰ ἔξω,
 ἡ τὰ ἐντὸς. λοιπὸν, καθὼς λέγει ὁ θεολόγος γρηγόριος ὁ ναζιανζηνός,
 ἐκείνος ὁποῦ ὀπισκέπτομεθα ἔσθαθεωροῦσι τῆς καρδίας τῶς μετὰ τὸν
 εἰ νοῦ ὡς ἀρχόντα, δ' ἄγιον καὶ ὑπερουσίον πῦρ τῆς χάριτος τῆς παναγίας
 πνεύματος ἐρχόμενον εἰς αὐτοῦ, τοῦ καταφλέγει καθαρικῶς, διότι
 δὲν εἶναι ἀκόμη τελείως καθαρὸν. ἀμὴ ἐκείνου ὅπου ὀπισκέπτομεθα
 συχνὰ τῆς καρδίας τῶς μετὰ τὸν νοῦ ὡς καὶ μετὰ ἀρχιερέα, τοῦ φωτί
 ζει πάλιν ἡ λαμπρῶς τοῦ εἰς αὐτὸ πῦρ, δὲν εἶναι μετὰ τῆς τελειότητος
 ὁποῦ ἔχουσι. καὶ δὲν κάμνη χεῖραν νὰ θαυμάζωμεθα δὲν εἶναι τῆς
 δὲν φέραις ἐνεργείαις τῆς παναγίας πνεύματος, δὲν ἢ εἰς τὴν ἑρμηνείαν
 φιλὸς θεὸς ὀνομάζεται καὶ πῦρ ὁποῦ καταναλίσκει ἔσθαθεῖται τὴν κα
 κίαν, καὶ φῶς ὁποῦ φωτίζει τὰς καρδίας. Ἀλλὰ τὸ ἕκαστος μισθῶντας
 ἀπὸ τῶν προσευχῶν, διγίνεσιν ὡς ἀπὸ μίαν καμίνον πυρὸς, γρηγοῦν
 εἶ τας ἐλάφρῳσι ἔσθαθεῖται πινὸς ῥύπος ἀμαρτίας, ἔσθαθεῖται ὑλης.
 ἔσθαθεῖται ἄλλοι, ὡς ἀπὸ εἰς φῶς μεγαλώτατον φωτισμοῦ, ἔσθαθεῖται
 μετὰ εἰς ῥοῦχον ταπεινώσεως ἔσθαθεῖται ἀλλοιωσῶς. δὲν ἢ ἐκείνου ὅπου
 εἶναι ἔσθαθεῖται μισθῶντας ἀπὸ τῶν προσευχῶν γὰρ καμίνον ἐνεργῶν ἀπὸ
 τῶν τῆς δύο, προσεύχονται σαματικῶς, καὶ ὅχι πνευματικῶς, δὲν
 καὶ νὰ μὴ λέγω, ἰουδαϊκῶς. Αὐτὸ εἶναι καὶ ἐγγίζωντας εἰς κερὶ πρὸς
 ἄλλο, ἀλλοιοῦται τοιοῦτο ἔσθαθεῖται, ὅπου ἐμπαδίζετα καὶ ἄλλο ξιῶ
 νῆται ἀπὸ τῶν ἐνεργῶν του, πῶς δὲν θέλει ἀλλοιωθῆ ἐκείνος, ἢ καθαρ
 ρόμενος, ἢ φωτιζόμενος, ὅπου μετὰ ἀθῶα καὶ καθαρὰ χαίρια, ἢ γρηγο
 μετὰ τῶν ἐνεργῶν τῆς θεωρίας μετὰ τῶν προσευχῶν ἐσθίγει μετὰ τὸν θεόν, ἢ
 καὶ μετὰ ἐκδοκῆ ἴδιον τοῦ θεοῦ, πρὸς ἀπὸ πάντων εἰς εἰς θεῖον θυσιῶν ἡρίων;
 Πρὸς τῶν ὀμοιωσῶντων ἐνός γνήνου βασιλέως ὑποπορεύμεν νὰ σκοπήσω
 μεν καὶ νὰ σοχασοῦμεν καὶ τῶν οἰκονομῶν τῆς οὐρανοῦ καὶ παναγίας
 ἡμεῶν βασιλέως. ὅ ὅπως ποτὲ μετὰ δὲν εἶδεν ἔσθαθεῖται τὰ χαρίσματα
 του τῶν στρατιωτῶν του αὐτὸς ἀπὸ του, ποτὲ δὲ δὲν εἶδεν φίλου, ἔσθαθε
 λ' ἄλλοτε μετὰ δὲν ὄντων κανένα, καὶ καμίνον φορὰν ἀκόμη καὶ μετὰ ἔσθαθε
 ὅπου δὲν γνωρίζεται, καὶ τέλος πάντων, ἔσθαθεῖται ἐνδύματα τῆς ταπει
 νώσεως ὁποῦ φοροῦμεν. Καθὼς εἶναι μισθῶντας σιμῶντας τὸν ὀπίγειον βα
 λέα ἐκείνος ὅπου ἔσθαθεῖται σιμῶντας, καὶ ἔπειτα ἔσθαθεῖται καὶ γυρίζεται ἀλ
 λαροῦ εἰς πρὸς ὀπίγειον, ἔσθαθεῖται καὶ συνομιλῆ μετὰ τοῦ ἐχθροῦ τῆ
 λ' ἀφεντὸς τοῦ, τῆς λογῆς μισθῶντας καὶ ἀπὸ τὸν θεόν ἐκείνος ὅπου παρα
 ἔσθαθεῖται εἰς τῶν προσευχῶν, καὶ ἀπὸ δὲν εἶναι εἰς τῆς λόγου ἀκαθάρ
 τους

τω & ἀφροῦ λογισμοῦ, ὅπου ἐρχεται εἰς ἐσένα ἐκεῖνος ὁ αἰαδὴς &
 ἀδιάνθρωπος σκύλος, ὁ δ' αἴμαρ, ὅπου θέλει νὰ κλέψῃ τὸν νοῦν σου μὲ
 καμίαν πόρρασι δὲ τὴν προσευχὴν, ἢ νὰ σὲ προάξῃ διώχνητον μὲ
 τὰ ἄρματα τῆς ἀρετῆς, ἢ τῆς πρὸς τὸν θν ὁμιλίας κατὰ τῆς λόγουτου-
 ὁσῆς φορᾶς ξαναέρχεται χωρὶς ἐν ἔσωσιν, & γαυρίζῃ σε, τὸσαις πο
 ραῖς δέχωντάς τον, μὴ τῆς δ' ὄσης τόπον, μηδὲ ὑπακούσης του. ζῆτα
 τὴν θεϊκὴν βοήθησαν μὲ δάκρυα. γύρευέτην μὲ ὑπακούσιν, καὶ κροῦε
 εἰς τὴν πόρταν τῆς θεϊκῆς εὐσπλαγχνίας μὲ δακρυομένην & μακροθυμίαν,
 δεῖ τι ἐκεῖνος ὅπου ζῆτα εἰς τέτοιον ζόπον, πέριε, & ἐκεῖνος ὅπου γυ-
 ρεύει, εἰς ἴσκιον, & ἐκεῖνος ἐσωῦ κλυτὰ καὶ κατακουοίε ἐτῆ, τῆς θέλει
 ἀνοιχθῆ. Φυλάτρου νὰ μὴν προσεύχεται ἀπλῶς & ὡς ἐτοχε δεῖ καμίαν
 γυνάμκα εἰς τὴν προσευχὴν σου, ἢ γου κατανοῶντας τὴν & φανταζό-
 μῆρός τω, μήπως & ζημιωθῆς & κλεφθῆς κατανοῶντας ὅπου καλὸν &
 δεξιὸν σκοπὸν τῆς κατὰ θν ἀσάπης, εἰς κακόν. Μὴν θέλῃς νὰ ἀναγο-
 ρώσῃς & νὰ λέγῃς καταλεπτῶς & μίαν κίμων καθὼς εἶ, ταῖς ἀρχαῖς
 σου πράξῃς ὅπου νὰ ἔκμεις, εἰς τὴν προσευχίῳ σου, μήπως καὶ πέφ-
 τώντας εἰς κανένα (σωδυσμὸν, & συγκατάθεσιν γουῖς ἐπίβουλος τῆ
 ἑαυτῆ σου ἐσὺ ἀτόσου. Μίωσου ἰσχυρὸ κακὸς τῆς προσευχῆς σου, ὡρα
 σοχαγράτων αἰαγκῶν, ἢ γου πραγμάτων πνδμαλικῶν, δεῖ τι
 κέμωντας ἐτῆ, ἢ θελε θυμολεφθῆ ἢ καλλίτερος καρπὸς καὶ ὁ πλέα
 ἀρέλιμος. Ἐκεῖνος ὅπου κρατεῖ πάντοτε & ραβδὴ τῆς προσευχῆς, δὲν
 θέλει σποντάψῃ, & ἀντὶ τῆς τύχῃ κίωλας νὰ σποντάψῃ, ὅμως δὲν ὀλοῖ
 ταῖς εἰς τέλος, δεῖ τι ἐκεῖνο τὸν ἐτυχῶν. δεῖ τι ἢ προσευχῆ εἶναι μία
 τύραννος ὀσεβῆς τῆς θεοῦ, ἢ ὅπου νὰ βιάζει καὶ ἀναγκάζει τον νὰ
 ἐπακούῃ. Ἄς σημαδεύω μὲ καὶ ἀς γνωρίζω μὲ τὴν ἀρέλειαν ἐτοιμῆς
 τῆς προσευχῆς ὅπου τὰ ἐμποδίσματα ὅπου μᾶς ἐρχονται δὲν ὄω δ' αἴ-
 μονας ὅπου ταν (ωάσοιεται οἱ ἀδελφοὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, δεῖ τι αὐ-
 δὲν ἦτονε πολλὰ ἀρέλιμος εἰς ἡμᾶς, ἐκεῖνοι οἱ ἐχθροίμας οἱ δ' αἴμαρνες
 εἰς τὴν κακὸν τῆς ψαλμωδίας & τῆς προσευχῆς, δὲν μᾶς ἐθέλασι δι-
 ψαλμ.μ. δεῖ τόσα ἐμποδίσματα. & τὸν καρπὸν τῆς ἀς γνωρίζω μὲ, ὅπου τὴν νι-
 κλῶ ὅπου νικᾶται ὁ ἐχθρὸς ὅπου ἡμᾶς τότε, καθὼς λέγει ὁ προσφῆτης.
 εἰς τῶ ἔγνωρίσα πῶς μὲ ἠθέλησες κέμου, διότι ὁ ἐχθρὸς μου δὲν ἐχά-
 ρηκε εἰς ἐμῶ εἰς τὸν κακὸν τῆς πολέμου. καὶ πάλιν λέγει, ἐφάναξα
 εἰς ἐσένα μὲ ὄλλω μου τὴν καρδίαν, ἢ γου μὲ & σῶμα, τὴν ψυχί, &
 μὲ & πνδμα, δεῖ τι ὅπου εἶναι οἱ δ' ὄο οἱ ὕστεροι ἐσμιμείοι, ἢ γου ἢ λ' ἐ
 ψυχῆ, καὶ τὸ πνδμα, ἐκεῖ δὲρῖσκεται ὁ θεὸς εἰς & μέθωντας. οὔτε τὰ
 σωμα-

σωματικά χαρίσματα, οὔτε τὰ πνευματικά ὄλα, εἴ μίς λογίς εἰς ὄλοισ. Δὲ τὸ εἰς ἑνάς (ωὐρχέται ἔ συμβαίνει εἰς τὴν ψαλμοῦ δια, ἠόγλυροότης καὶ εἰς (ώτομον. κα) εἰς ἄλλοισ ἢ ἀρῖτα, καὶ εἰς βραδύτερον. Εκείνοι ὁποῦ ψάλλουσι (ώτομα ἔ ὀγλύρορα, λέγοντ) πῶς εἰς κάμνοισ τὸ το, Δὲ νὰ μὲν νικηθοῦσι ἔ παδοῦσιν ὁπο τὴν ἀρχαλωσίαν καὶ δὲ σκοπισμὸν τὸ νόος τως. Ἐοἱ ἄλλοι, πῶς πολεμοῦσι μὲ τὴν ἀμαθίαν τως, Δὲ ἢ δὲν εἴ) ἔ τζη πεκομχοί εἰς τὴν ψαλμοδίαν. Ἄν σῶαι καὶ (ωομιλῆς καὶ πρῶτα καλῆς πανῶτωμὰ τὸν παρμβασιλέα ἔ τὴ κατὰ τῆ) ἐχραῖν σου, τῆ) δαμόνων, ὁποταν ἐροῦμ) πρὸς ἐσένα Δὲ νὰ σὲ πεираξουσιν, ἔχει θάρος εἰς ἐκεῖνον, Δὲ ἢ δὲν θελεῖς κα πᾶσαι πολὺν καμρόν νὰ τοῦ διαώξης, Δὲ πᾶ αυτοῖ ὁπο λόρου τως θέλωσι μιστεῦει ὁπο σένα (ώτομα, δὲν θέλωντας ἐκεῖνοι οἱ ἀνοσοῖ να σε βλέποισ νὰ πέουης σεφάνι ἔ νὰ σεφανῶνεσι κα θε ὦραν πολεμοῦντας εἶαν πόντως μὲ τὴν πεσοευχίω. κα) ἔξω ὁπο τὸ το, θέλωσι φύγη ἀκομῆμασιζόμχοι ἔ δειρόμχοι ὁπο τὴν πεσοευχίω, αὐεῖ ὁπο φωτίαν. Κάμνε νὰ διοίκεσαι πάντοτε εἰς τὴν πεσοευχίω σου σαθερός ἔ ἀνδρείος ἔ πεσουμερός, Δὲ ἢ καμνωνας τέτοιας λογίς, θέλεις ἔχει τὸν εἴ διδ ἀπαλοῖ τῆς πεσοευχῆς σου. Δὲν μποροῦμ) νὰ μάθωμ) κανεῖα μὲ τὰ λόγια, νὰ βλέπω, Δὲ ἢ εἶναι πρᾶγμα φυσικόν. ἔ τζη δὲν δὴωα μέδαι μὲ διδ ἀχίω ἄλλοινοῦ, νὰ μάθωμ) τὴν τελφότητα καὶ τὴν συμμοροσίαν τῆς πεσοευχῆς, Δὲ πᾶ αὐτῆ ἔχ) εἰς τὴν ἑαυτῆν τῆς διδ ἀπαλοῖ τὸν εἴ, ὁποῦ διδ ἀσκεῖ τὸν ἀνθρώπον γινῶν, ἔ ὁποῦ διδ εἰ δὴχίω ἐκνεῖ ὁποῦ δὴχεται, καὶ ὁποῦ δὴλογαῶτω χροῖκς τῆ) διακῶν, ἀμῶ.

κ ε ΒΑΘΜΟΣ ΕΙΚΟΣΤΟΣ ΕΝΝΑΤΟΣ.

λ Περὶ τοῦ ἐπίγειου οὐρανοῦ, ἠγοῦμ) τῆς θεομιμήτου ἀποιθείας, ἔ τελειότητος, καὶ περὶ τῆς θνασάσεως τῆς ψυχῆς, πρὶν τῆς κοινῆς ἀνάσάσεως.

λ ε **Τ** Δού λοιπὸν καὶ ἡμεῖς ὁποῦ ἐβαλθήμ) εἰς τὸν βαθύτατον λάκκον τῆς ἀγνωσίας, ἔ εἰς τὰ σκοτεινὰ πάθη, ἔ εἰς τὴν σκια τῆς θανάτου, ἐποιοῦ τῆ σῶματος, ἀρχίζομ) μὲ δακρυβίαν νὰ φιλοβοῦμ) Δὲ τὸν ἐπίγειον οὐρανόν. Τὸ σέρεωμ) τῆ οὐρανοῦ ἔχει κάλλος ἔ ὄμορφίαν τω, τοῦ ἀσέρας. καὶ ἡ ἀπάθεια ἔχει σολιθῶν εἰς τῆ λόρου

ὁ ρος τῆς
ἀπαθούς
ψυχῆς.

της, τὰς ἀρετὰς. καὶ ἐγὼ δὲν λογιζώ νὰ εἶναι ἄλλο πρᾶγμα ἢ ἀπά-
 θεια ἐτούτη, πρᾶς εἶναι ἐγκαρδίας ἔχει μὲς κρᾶτος τῆς νοῦς, ὁ ὁποῖος
 ἀπ' ἐκεῖ καὶ ἐκείθεν λογαριάζει ἔχει ὡς πωιγνίδια τῆς παιουρ-
 γίας τῆς ἀμαρῶν. Ἐκεῖνος λοιπὸν εἶναι, ὁ γνωρίζεται κυρίως ὁ καθο-
 λικὰ ἀπαθής, ὁποῦ ἐκαθάρισεν ἀπὸ καθε λογίς ρύπον καὶ κηλίδας τῆς
 φθορᾶς τῆς ἀμαρτίας τῶν σαρκῶν, κἀμνωνας τὴν ἀφθαρτον, ἔοπε
 ὑψώσε τὸν νοῦν του ἀπὸ τὰ γήινα πράγματα, καὶ ἔβαλεν ὑπεκατω-
 θιον του ὄλαις τῆς ἀφθαρσίας τῆς σώματος, καὶ ἐπράξεσε καὶ ἐβεβαίωσε
 τὴν ψυχῶν του εἰς ὅσον τῆς θεῶς, ἔαπλύνωντας τὴν προβυμιαίτης ὁ τὴν
 ἀγάπῶν της πάντοτε εἰς αὐτὸν καὶ πότιστότερον πρᾶς τὴν δυνάμιν
 της. Τινὲς δὲ πάλιν λέγουσι καὶ ἀποφρασιζοῦσι πᾶς ἀπάθεια εἶναι ἀνά-
 σαις τῆς ψυχῆς, ὁποῦ γίνεται περὶ τῆς πρᾶς τὴν ἀνάσασιν τῆς σώ-
 μάτος. ἄλλοι λέγουσι, πᾶς ἢ ἀπάθεια εἶναι ἕνας τελειος ἰσχυρισμὸς τῆς
 θύ, δεύτερος ἀπ' ἐκεῖνον τῆς ἀσθένειας. Τῆτι λοιπὸν ἢ τελεία τῆς τε-
 λείων ὁδοιπόρων ἐξουῆς τῆς ζωῆς ἀτελείᾳς τελείους, ἀλλ' ἢ οἱ ὁδοι-
 πόροι δὲν ἔχουσιν ἀκρῆς τὸ τέλος, καθὼς μοῦ ἐδὴνηθήκε κάποιος ὁπε
 τὴν ἐδοκίμασε, τέτοιας λογίς ἀρῶναι τὸν νοῦν, καὶ ἀρπᾶτον
 ἀπὸ ὅλα τὰ γήινα πράγματα, ὁποῦ τὸ πλεονέκτημα τῆς εἰς σαρκὶ ζωῆς,
 ἀπ' οὗ φθάση καὶ κατὰ λάβη τὸν οὐράνιον λιμῶνα τῆς ἱεράς ἰσχύος,
 ἐπαίρεται ἔκ τῆς ὑψώσεως εἰς τὴν θεωρίαν ὡς ἰσχυρῶς, ὡς νὰ ὀρίσκειτον ἢ
 εἰς τὸν οὐρανόν. ἀλλ' τὸ ὁποῖον ἔλεγε κάπου ἐκεῖνος ὁποῦ εἶχε πᾶρσι
 ἐκ τῆς τοιούτου πρᾶς μάτος. Ὅτι οἱ δυνάτοι τῆς θεῶς, πολλὰ ὑψώθη-
 κᾶσιν ἀπὸ τὴν γῆν. Τοῖς τοῖς ἐγνωρίσαμεν ἔκ τῆς ἐκεῖνος ὁ ἀπὸ ὑπῆτος,
 ὁ ὁποῖος δὲν ἀφῆκε τὰ χάρια του πολλῶν ἄραν ἔαπλωμένα εἰς τὴν προ-
 σευχίαν, ὁποῦ τῆς ἐπροσέχετον ὁ μάτι μὲ ἄλλους ἰνάς. Διηρημένοι
 καὶ ὁμοφροῦσι εἶναι οἱ βασιμοὶ τῆς ἀπαθείας, ἀλλ' ἢ ὀρίσκει τῆς ἰνάς ἀπα-
 θείας, καὶ ἔκ τῆς ἄλλος ἰνάς πλεονέκτημα ἀπαθείας ἀπὸ εἶναι ἀπαθῆ.
 ἀλλ' ἢ ὁ
 εἶναι μισὰ δυνάτα καὶ πολλὰ τῆς κηλίδας καὶ τὰ πάθη. ὁ ἄλλος
 ἐυρίσκειται ἀχόρτατος εἰς τὸν πλοῦτον τῆς ἀρετῶν. Ἡ ἀγνεία ἀκρῆς
 ἢ ἰσχυρῶς ἢ καθαρότης, λέγεται ἀπάθεια, καὶ περὶ τῆς, ἀλλ' ἢ εἶναι
 περὶ οἰμιον ὁ ἀρχὴ τῆς κοινῆς ἀνάσσεως, καὶ τῆς ἀφθαρσίας τῆς φθα-
 τῶν πραγμάτων. Ἀπάθειαν ἔδῆξεν ὁ μακάριος παῖλος ἰσχυρῶς εἶπεν,
 ἡμεῖς ἔχομεν νοῦν τῆς κῆ. Ἀπάθειαν ἔδῆξεν ὁ μέγας Ἀντώνιος ὁ ἰσχυρῶς
 εἶπεν, πᾶς δὲν ἐφοβᾶτον τὸν κῆ, μὰ ἡγάπατον. ἀπάθειαν ἔδῆξεν ἐκεῖ-
 νος ὁ ὁσος Ἰωάννης ὁ κληθὸς, ὁ ὁποῖος ἐπράξατο τὸν δι' νὰ ὑψώσε
 ψουμ τὰ πάθη εἰς τῆς λόγου του, καὶ οἱ ἰσχυρισμοὶ ἰσχυρῶς τῆς εἶχασιν
 λεί-
 ψει.

ψαλ. μ.
ὁ ἄγιος
στούς.

ὁ ἄγιος κρ
ρπθ. β.

κῆ

λ'

ψει.

ψει. Τίς ἤξιώθηκεν ἀπέθειαι ἀληθινῶ πρὸ τῆς μελλούσης λαμ-
 πρόπιτος τῆς αἰωνίου ζωῆς, ὡς ἐν ὁσίοις ἐκεῖνος ὁ ὅσος ἐφραῖμ. Δὲ
 πὸ πῶδ' ἰρημῶς ἀνάμεσα εἰς τοῦ προφήτου ὁ θεὸς δαβίδ, ἐπ' ἡραυλάει
 τὸν δὲ, λέγωντας, θεέμου, συγχώρησέ μου, ἔδ' ἰγαλέμου πᾶσαι λογίς
 ἔ λυπῶν ἔ δλίψιν, ἄν' νὰ ἐμπορέσω νὰ ἔχω καμπόσω ἀνά ψυξιν, ἔ
 ἀνά παυσιν. ἀμὴ ἐτῶς ὁ δ' ἄψυρος τῶ θεοῦ ἀθλητῆς ἔλεφε, κράτιξε, ἔ
 σμίκρυνε ἔ πλῆθος τῶ κυμάτων τῆς χαρίτος του, καὶ τῆς εἰρήνης σου,
 ἠ ὁποία εἶναι τόση, ὅπου ἐγὼ δὲν δ' ἔνομι νὰ τῶ βασιάζω. Ἐ κείνη
 ἠ ψυχὴ ἔχει τῶ ἀπάθειαι, ἠ ὁποία εἶναι τέτοιας λογίς πεποιημένη ἔ
 μερφωδὴν με ταῖς ἀρεταῖς, καθὼς οἱ ἐμπαθεῖς με ταῖς ἠδοναῖς. Ἄν
 ἐτῶς ὁ εἶ ὁ ὅρος, καὶ δ' τέλος τῆς γαστριμαργίας, ὅπουταν χωρὶς νὰ
 ὀρέξῃαι πνάς, καὶ νὰ ἔχη ὀρεξιν, βιάζει τὸν ἑαυτό του, τῶ εἶναι ἠ
 πᾶσαι ἀνάγκη ὁ ὅρος, ἔ ἔ τέλος τῆς ἐγκουτείας, ὅπουταν καὶ πενω-
 τας ἰνάς, νικᾷ τῶ φύσιν του, ἔ σύνοψ' ἠν ὀπίσω, ὅπουταν ἐκεῖνη δὲν εἶν
 ἔ ὑποκατωθίον εἰς κανένα πᾶσιμον. Ἄν' εἶναι καὶ ἔ τέλος τῆς λαγνείας
 ἠ πορνείας εἶναι, νὰ μαίνεται ἰνάς ἔ νὰ ἐξαφορμίζῃ ὡς καὶ εἰς τὰ ζῶα
 πᾶ ἄλοφα καὶ ἄψυχα, τῶ εἶναι εἶσαι βέβαια δ' τέλος τῆς ἀγνείας,
 καὶ καθ' ἀρόπιτος, νὰ φυλάτῃ πνάς ὁ λαὸς σου ταῖς ἀθήσεις, καθ' ἀρῆς,
 καὶ χωρὶς πᾶσιμον πρὸς ὁ λα τὰ κίβηματα, ὡς νὰ ἦσαι χωρὶς ψυ-
 χῶν, καὶ ἀναθήτα. Ἄν' καὶ τῶ εἶ δ' τέλος τῆς φιλαργυρίας, νὰ
 μηδὲν παύῃ ἰνάς, ἠ νὰ μηδὲν χορτύνῃ ποτε νὰ μαζώνῃ χεῖματα, τῶ
 εἶ πάλιν εἶ τέλος τῆς ἀπτηκωδῆς, νὰ μηδὲν ψηφᾷ πνάς οὐ δὲ ἔ κωρ-
 μίτου, μᾶνὰ ἔ μισᾷ, ἔ νὰ μὴ ἐννοιάζεται δ' ἐκεῖνο εἰς τὰ ἀναθήτα
 πρᾶγματα. Ἄν' εἶναι καὶ τῶ εἶναι ἔ τέλος τῆς ἀκηδίας, ἄρισκόμε-
 νος ἰνάς εἰς πᾶσαι λογίς ἀεσιν, νὰ μὴ ἔχη ὑπομονῶν, τῶ εἶναι δ'
 τέλος τῆς ὑπομονῆς, νὰ ἄρισκεται ἰνάς εἰς δλίψιν, καὶ νὰ λογαριάζῃ
 πῶς ἔχει ἀεσιν. Ἄν' εἶναι καὶ τῶ εἶναι τὸ πέλαγος τῆς ὀουγῆς, ὅπου-
 ταν ἄρισκοῦν καὶ μοναχίμας γινωμέσαν ὡς ἠ θηρία ἄγρια ὀπό
 τὸν θυμὸν. Ἐ τῶ εἶναι ἔ τέλος τῆς μακροθυμίας, νὰ ἄρισκεται ἰνάς
 ἠ ἡμερος καὶ ἠ συχος ἔ ἀπᾶραχος μιᾶς λογίς καὶ ὅπουταν λείπῃ, ἔ ὅπου-
 ταν εἰρίσκειται παρῶν ἐκεῖνος ὅπου τὸν ὑβρίζει. Ἄν' εἶναι καὶ τῶ εἶναι
 ἔ ὑψος τῆς κενοδοξίας, νὰ χημαλίζεται ἰνάς ἀτόξου ἔργα ὑπερή-
 σεως καὶ κενοδοξίας, δὲχως νὰ εἰρίσκειται ἔ ἰνάς ὅπου μέλλει νὰ
 τὸν ἐπαυάνει, τῶ εἶναι πᾶσαι ἀνάθην εἶ εἶδος ἀκισοδοξίας, νὰ
 ἔ μηδὲν κλέπεται ποτε πνάς εἰς τῶ ἐννοιαῖτου, ὅπουταν εἶναι πᾶσιμον
 ἐκεῖνο ὁ ὅπου τὸν ἐπαυνοῦσιν. Ἄν' εἶναι ἔ τῶ εἶναι εἶδος τῆς ἀπα-
 λείας,

λείας, ἢ γινώσκων ὑπερηφανίας, νὰ ἐπαίρηται ἱναὶς καὶ νὰ ὑπερηφανῆται
 ὅποταν ὑρίσκειται εἰς εἷα ῥήματα ὑπελὲς ὁ καταφρονεμῆτον, τῶ δ' εἶ
 εἷα σημάδι μιᾶς ταπεινώσεως σωτηριώδους, νὰ ἔχη ἱναὶς εὐφρόνημα
 καὶ τὴν ἁγνοίαν του ταπεινῶσά τον καὶ ἔρδων ὑψηλὰ κατωρδάμα-
 τα καὶ ὀπχειήματα. Ἄν τῶ το εἶναι σημάδι τελείας ἐμπαθείας, ὡς
 ὅλοτελῶς πινὰς ἐμπαθείης, νὰ ὑποτάσσεται πινὰς πάσαις εἰς
 ὅλωι χεδὸν βόσπειρα μου, καὶ ταῖς προσβολαῖς, ὅπου τῶ ἀπέρνει
 εἰς τὴν καρδίαν του ὁ δ' αἰμων, ἐγὼ λογιῶ ὡς τῶ νὰ εἶ
 σημάδι ὁ γινώρισμα τῆς ἀγίας ἀπαθείας, νὰ δυνέται ἱναὶς νὰ λέγη φα-
 νεοῶ, ὅποταν ὁ πονηρὸς πειρασῆς ὁ διάβολος ἐφόρηε ἀπὸ ἐμῶν, δὲν
 τὸν ἐγνώριζα, οὐδὲ ἐκάτεχα. Ἄλλ' ἵ ἦλθε καὶ πῶς, οὐδὲ δὲ ἵ ἐμί-
 σούσε, ὁ πῶς, ἀμὴ ὑρίσκομαι ὅλωι διόλου ἀγάθητος, εἰς τέτοιαις
 λογίς πράγματα, ἔσωντας καὶ νὰ εἶμαι ὁλος ἠνώμητος μετὸν δι', ὁ νὰ
 ἔχω νὰ εἶμαι πάντοτε. Ἐκεῖνος ὅπου ἤξιώθηκε νὰ καταντήσῃ εἰς
 τοιαύτην κατὰσασιν, ὑρίσκομῆτος ἀκόμη εἰς τὴν σάρκα, ἔχει τὸν δι'
 ἐγκάτοπον εἰς τὸν ἑαυτὸν του, καὶ κυβερνᾷ ὅλοισ του βίω λόγους, ὁ πᾶ
 ἔσρα, ὁ πᾶ δ' ἐνοήματα, καὶ ἄλλ' τῶ δ' ἀπ' ἐκεῖ καὶ ἐκεῖσε μετὸν εἰ-
 δότερον φωνῆμον ὅπου τῶ γίνεταί, πῶν καὶ ἀθανάτων μετὰ του ἀθανά-
 τῆτος καὶ ἑαυτῶν λοιπὸν εὐθελήματα τῶ θεῶ, ὁ γνώμῆτος πῶς ὑψη-
 λότερος ἀπὸ καθε λογίς ἀνθρώπων διδασκαλίαν, λέγει. Πότε θέ-
 λω ἔλθει, ὁ θέλω φανῆ ἔμπροσθεν εἰς δι' πρόσωπον τῶ θεοῦ, ἄλλ' ἵ δὲν
 δυνώμαι λοιπὸν νὰ ὑποφέρω τὴν τύσιν εἰσογειαν καὶ τὴν δυνάμιν
 τῶ πόδου, μετὸν ὁποῖον ὀπθυμῶ καὶ ζητῶ νὰ δύνθω πληρέατα καὶ
 ὅλοτελῶ, ἠνώμητος μετὸν χν', ὁ νὰ ἔχω ἐκεῖνο τὸ ἀθάνατον κάλλος, εὐ
 ὁποῖον μευ ἔδρακες, πῶν πρᾶ νὰ πέσω εἰς βύτην τὴν πηλώδη ὁ γεώδη
 σάρκα, τὴν ὅποσαν εἰδ' ὑθικε μετὰ τὴν πρᾶβασιν ὁ ἀδ' αἰμ. Τί καμνεῖ
 χεῖραν νὰ λέγωμν πολλὰ. Ἐνὸς ὅπῃ εἶν' ἀπαθείης εἰς τέτοιον ῥόπον,
 δὲν ζῆ πῶς αὐτὸς, μὰ ζῆεις αὐτὸν ὁ χς, καθὼς λέγει ἐκεῖνος ὁ μακί-
 ριος Παῦλος ὅπῃ ἠγωνίασῃ τὸν καλὸν ἀγῶνα, ὁ ἐτελείωσε τὸν δρόμον,
 ὁ ἐτήρησε τὴν πίσιν. Δεὶ γίνετ' εἷα σεφᾶν βασιλικὸν ἀπὸ εἷα λιθαρί
 πᾶσι πῶν μόνον, οὐδὲ ἀπάβητα τελειώνεται, ἀλλ' ἀμελήσωμν ὁ μιᾶς
 ἀρετῆς, ἡ μικρότερον ὅπου νὰ εἶν'. Ἀπάθειαν θέλεις νοήσει, δι' παλά-
 τῶν ὅπου εἶν' εἰς βίω ἔρανὸς τῶ ἐπουρανοῦ βασιλέως. ὁ πολλὰς με-
 ναῖς, τὰ σκλωμάτα καὶ ταῖς κατωρδίας ὅπου εἶναι μέσα εἰς βύτην τὴν
 χόσαν, ὁ τῶ χόν ἐτοιμῆς τῆς ἐποιῶνιου ἱερουσαλήμ, τὴν συγχόρησιν τῶ
 πᾶσιμάτων. Ἄς δρᾶμῶμν ἀδελφοὶ πρᾶν καλῶ, ἄς δρᾶμῶμν ὁ δ' εὐ
 νὰ

Ψαλ. ρ.

Ψαλ. μα.

πρὸς γαλ. β.

να ἐμ ποέτωμεν να δπατύχωμεν τῷ εἰσοδον καὶ εἰς ἐμπισμα τῶ τυμ-
 φῶνος τῶ οὐραίου παλαίου, ἡ γου τῆς ἀπαθείας. Ἀ μή αὖ εἶναι εἰς
 ἐπεπαθήκαμεν ὅσο κανεία ἢ φορτίον τῆς ἀμαρτίας, ἢ ζωή, ἀκα-
 κλή, ἢ κανεία καμρόν καὶ ἀρζιταν, μεγάλη εἴβ βέβαια τέτοιας λογίς
 εἰ δ υσυζία, ὅμοιος καὶ ἀς αἰαγκυθοῦμεν να πεφθάσαμεν καὶ να πά-
 σωμεν κα μίαν καλοπίαν ξργύρε εἰς αὐτὸν τὸν νυμφῶνα. Ἀ μὲν αὖ ἕνα
 καὶ αἰεμί ἡμεδαν ψυχροὶ εἰς ἀμελεῖς, καὶ ἀς κα μαρμεν με καθε ξο-
 πον να ἐμπωμεν μέσα εἰς εἰς τῆ γου, εἰς τὴ ἐκείνος ὅπου δὲν θέλει ἐμπη
 μέσα εἰς ἐκείνον πρὶν τοῦ θανάτου του, μάλλον δὲ, ἐκείνος ὅπου δὲν
 εἰ θέλει περάσει ἐπὶ το εἰς τείχον, θέλει κατοικήσει εἰς τῷ ἐρημίαν τῶ
 δαμνῶν, εἰ τῶ παθαῖν. εἰς τῶ εἰς κάποιος ἐπὶ ἀνάγει λέσαντας, Φολμ. 7.
 με τῷ βοηθήσαν τῶ θεοῦ μου θέλω περάσει εἰς τείχος, καὶ ἄλλος λέγει ἡσαία λθ.
 ὡς ἐκπεσῶ περὶ τῶ θεοῦ. ἀρα δὲν εἴβ ἀμαρτίας σας, ὅπου εἰς χω-
 ρίζεσιν αἰαμέβη σας εἰς ἐμμένα; Ἀ εἰς εἰς κῶ φωμεν ὅ φίλοι εἰς μεσῶιχον
 εἰ τῶ φραγμοῦ, ὅπου φράσσει αἰα μετὰ ξὺ εἰς ἡμᾶς εἰς τῶ εἰς, εἰ ὅποιον ἀκα-
 δομήσαμεν κα καὶ με τῷ πῆρακῶ. Ἀ εἰς ἀπουδ ἄσωμεν με τῷ μετὰ-
 νοιαν να πάσωμεν ἀπ' ἐδ ὡ τῷ λύσιν τῶ χεῖρους μας. εἰς τὴ δὲν εἰρίσκε-
 ται εἰς τὸν ἀδῶ λινὰς ὅπου να δυνέται να μᾶς ἀφίη τὰ χεῖμας.
 Ἀ εἰς ἀπουδ ἄσωμεν ἀδελφοὶ ἀπ' ἐδ ὡ καὶ ἐκείθεν, καὶ ἀς εἰς πρηνεθῶ
 κ' μεν να δ' οθουμεν εἰς τῷ ἀρετῷ, καὶ να χολάσωμεν ὅσο τὰ κακα, εἰς
 τὴ χολάσαι ἀπεγραφήκαμεν τῶ κακῶν, ἢ ἐργατα τῶ ἀγαθῶν. Δὲν ἰωάνης.
 ἐμποροῦμεν ποτε να πεφάσει οἰνομεν εἰς σφαλμα ὅπου να ἐκάμα-
 μεν. Δὲν ἐμποροῦμεν να εἰποῦμεν, πῶς δὲν ἐχρημεν καμρόν εἰς δὲ πῶς
 ἡμεδαν φοστωμεν με πολλὰ φορτία ἀμαρτιῶν. εἰς τὴ ὅλοι ἐκείνοι
 εἰ ὅπου ἐλάβασιν εἰς τῶ λόγουτας τὸν κῆ με εἰς λουξὸν τῆς παλιγγεσίας,
 με τὸ ἄγον βᾶ πῆσιμα, ὅλοι ἐλάβασιν ἀπ' αὐτὴν κα εἰς ζουσίαν να εἰ οἰ-
 σι τέκνα τῶ θεοῦ. ἐπειδὴ τῶς εἰπεν ἡσυχάσατε, καὶ χολάσετε ὅσο
 τὰ πάθη, καὶ γνωρίσετε ὡς ἐγὼ εἰμαι ὁ θεός, καὶ ἡ ἀπάθεια, αὐ-
 τῶ ἡ δ' ὅσα εἰς τοῦ αἰῶνας, ἀμὲν
 εἰ Συκάνει ὅσο τῷ γῶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὸν πένητα νοῦ. καὶ ὅσο τῷ
 κρηρίαν τῶν παθῶν ἐχέουσι τὸν πῶχον ἢ μακαρία ἀπάθεια. ἀμὲν ἢ
 πανόμνητος ἀγάωη τὸν κάμει να καθίση μετὰ ἀχιόταν
 αἰγγέλων, μετὰ ἀρχόντων λαοῦ κυρίου.

Περὶ τοῦ σιωδέσμου τῆς ἐναρέτου τριάδος τῶν τριῶν ἀρετῶν, ἀγάπης, ἐλπίδος, καὶ πίσεως.

Πόσα λοιπὸν ὑσερα διὰ ὅλα τὰ πειρηματικά, ἀπομαρτυροῦν ἐπισημαίνουσι
 ἅς εἰσι ταῖς ἄρεταῖς, ἡ δὲ τὴν πίσιν, τὴν ἐλπίδα, καὶ τὴν
 ἀγάπην, αἰσίοποιαι συσφίγγουσι, ὡς κρατῶσιν εἰς τὴν λόγου τῶν ἐπι-
 δεσμονόλων τῶν ἄλλων ἀρετῶν. διὰ τῆς ὁποίας ἕξῃ ἡ μεγαλύτε-
 ρη ἢ ἀγάπη. ἡ δὲ ἡ ὁ θεὸς ὀνομάζει ἀγάπην. ἡ πρώτη διὰ τούτοις
 ταῖς ἀρεταῖς καθὼς ὑπονοῶ ἐγὼ, ἡ ἡμεῖς ἢ πίσις, εἶναι μία ἀκίνητος, ὅπως
 φαίνεται. ἡ δεύτερα, ὅπου εἶναι ἡ ἐλπίδα, εἶναι εἰς ἀφ᾽ ἑαυτῆς. καὶ ἡ τρίτη,
 ὅπου εἶναι ἡ ἀγάπη, μετὰ φάνεται νὰ εἶναι εἰς ἀφ᾽ ἑαυτῆς κύκλος, καὶ ὅλα ὁμάδι
 εἰς ἀφ᾽ ἑαυτῆς ἀπαίγασμα καὶ μία λαμπρότης. ἡ δὲ ἡ πρώτη δυνάμει νὰ
 κινήσῃ καὶ νὰ δημιουργῆ ἡθεὶς πρᾶγμα. Τὴν δὲ δεύτεραν πᾶσι κυκλώ-
 νει δὲ ἑλεος τῆς ἡμεῖς, καὶ κινῆσει τὴν ἀκαταμάχικον, ἡ ἡμεῖς τὴν ψυχῶν
 ὅπου τὴν ἔχει. ἡ τρίτη δὲν κερταί ποτε, οὐδὲ πᾶσι ποτε νὰ ἔρχῃ, οὐδὲ
 ἀρῖναι νὰ ἀναπέυεται ἐκείνος ὅπου ἐλαβώθηκε λοιπὸν διὰ τούτην τὴν
 μακαρίαν μαρίαν. Ἐκεῖνος ὅπου θέλει νὰ ὀμιλῇ ἡ δὲ τὴν ἀγάπην, ἡ
 ὀμιλῶσα ἡ δοκιμάζει νὰ ἐμιλῇ ἡ δὲ τὸν ἡμεῖς, ἀμὴν κατὰ ἀλήθειαν νὰ θέ-
 λη νὰ ὀμιλῇ ἡμεῖς μετὰ λόγια ἡ δὲ τὸν ἡμεῖς, εἶναι σφαλερὸν καὶ ὀμιλῶντων
 σιμᾶ εἰς ἐκείνους ὅπου δὲν πρὸς ἐχρῶσι τὸ ἡμεῖς κινῶντων. Ὁ πᾶσι ἀγά-
 πης λόγος, εἶναι μόνον ἡ νῶριμος εἰς τὸν ἀγγέλους, καὶ εἰς ἐκείνους κα-
 τὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐλλάμψεως τῆς μακαρίας τῆς θεωρίας. Ὁ θεὸς
 εἶναι ἀγάπη. Ἐκεῖνος λοιπὸν ὅπου θέλει νὰ ὀρίσῃ, νὰ πρὸς ἐχρῶσῃ, ἡ
 νὰ φανέρωσῃ, ἡ πρᾶγμα εἶναι κυρίως ὁ θεὸς, ἡ ὀμοίος ἐκείνου, ὅπου εἶναι
 τυφλός, ἡ βιάζεται καὶ πρὸς ἐχρῶσῃ νὰ μετῆσῃ τὴν ἀμῶν ὅπου ὀρί-
 σματα εἰς τὴν ἀβυσσον τῆς θαλάσσης. ἡ ἀγάπη ὅσον εἰς τὴν ποιότη-
 τῆς, εἶναι μία ὀμοίωσις τῆς ἡμεῖς, ὅσον δυνάμει νὰ χωρήσῃ ἡ δὲ αὐαμῖς
 ἡ ἀνθρωπίνη, ἀμὴν ὅσον εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς, εἶναι μία μέθη τῆς ψυχῆς,
 καὶ κατὰ τὴν ιδιότητάτης, εἶναι μία βρύσις τῆς πίσεως, μία ἀβυσσος
 τῆς μακροθυμίας ὡς ὑπομονῆς, μία θάλασσα τῆς ταπεινώσεως. ἡ ἀγά-
 πη ἡ καθολικῆ, εἶναι εἰς ἀφ᾽ ἑαυτῆς ἡμεῖς ἡμεῖς παντὸς λογισμοῦ ἐναντίου, ἐπειδὴ ἡ
 ἀγάπη δὲν λογαριάζει τὸ κακόν. ἡ ἀγάπη, ὡς ἡ ἀπάθεια, καὶ ἡ ὑποθε-
 σία ἡ χωρίζουσαι μῖνον ὅσον εἰς τὰ ὀνόματα. Καθὼς δὲ φᾶς, ὡς εἶ
 πῶς

Μαρκ. θ.

Καταρχῆ
 σικῶς τῶν
 οὐσιαν, ἐ-
 νέργειαν
 ἐκάλεσε.

6

κ

λ

πῶς

πῦρ, καὶ ἡ φλόγα (ωξέχουσιν εἰς μίαν ἐνέργειαν. τοῦτο ἔξ ὅπως τὸ
 εἶδ' ἅ τὰ τὰ ξία. Κατὰ δὲ μέτρον τῆ λεψίματος ἀγάπης δριόσκει-
 ται εἰς τὴν ψυχὴν ὁ φόβος. Διὰ τὴν ἐκείνος ὅπου δὲν ἔχει φόβον, ἢ εἶναι
 γεμάτος ἀγάπης, ἢ παντελῶς εἶναι νεκρωμένος εἰς τὴν ψυχὴν.
 Δὲν κάμνομεν ἴπποτας ἀπρεπὸν πρᾶγμα, ἀπ' αἰσώμεν ἡ φέρωμεν
 εἰς τὸ μέτρον, ὅτι τὰ ἀνθρώπινα πρᾶγματα, παραδείγματα τῶ πό-
 θου, τῶ φόβου, τῆς απουδῆς, τῶ ζήλου, τῆς δουλείας, καὶ τῆς ἀγάπης
 τῶ θεῶ. Μακάριος εἶν' ἐκεῖνος ὁ ὅποιος ἔχει τίσον πόνον πρὸς τὸν θεόν,
 ὅσον ἔχει εἰς ἀγαπητικὸς ξαφορμισμὸς πρὸς τὴν ἀγαπητικὴν.
 Μακάριος εἶν' ἐκεῖνος, ὅπου φοβάται τὸν θεόν, καθὼς φοβοῦνται τὸν κρι-
 τὴν οἱ κατὰ δικίαν, ὅπου δὲ τὰ σφάλματί τῶς ἔχουσι νὰ δώσωμεν θανα-
 τον. Μακάριος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὅπου γίνεται τέτοιας λογίς απουδῆς εἰς
 τὴν ἀληθινὴν απουδῆν ἡ μελέτην τῶ πνευματικῶν ἔργων, καθὼς οἱ
 πρὸς καὶ ἀγνωσμένοι δούλοι πρὸς τὸν ἀφρίτην τῶς. Μακάριος ἐκεῖ-
 νος ὁ ὅπου ἐγίνηκε τέτοιας λογίς ζήλωτης εἰς τῆς ἀρετῆς καθὼς ἐκεῖνοι
 ὁ ὅπου ἐκκεῖται ἀρετῶν ξιγύρου εἰς τὴν φύλαξιν τῶ γυμνασίου
 ὅτι τὸν ζήλων τῶς. Μακάριος ἐκεῖνος ὁ ὅπου πρᾶξεται εἰς τὴν προ-
 σευχίαν τέτοιας λογίς ἐμπροσθεν τῶ θεῶ, καθὼς οἱ ὑπερέταται ἐμ-
 προσθεν τῶ βασιλέως. Μακάριος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὅπου ἀγωνίζεται νὰ θε-
 ραπείη καὶ νὰ ἀπαύει τὸν κύν, καθὼς βιάζεται νὰ θεραπείη χω-
 ρίς κενία λεψίμων τοῦ ἀνθρώπου. Δὲν αὐτὰ μόνον καὶ ἐπιγίγει
 ἐπὶ τῆς μίαν μητέρα μετὰ τῆς βοῆτος ὑπομάζιον, ὅπου τῶ δίδει εἰς γά-
 λα, ὡς ἔχει (ωυήθησαν νὰ προσεγγίξει πάντοτε εἰς τὸν θεόν εἰς τῆς
 ἀγάπης. Ἐκεῖνος ὁ ὅπου ἀγαπᾷ ἀληθινὰ, φαντάζεται πάντοτε δ' ἐπὶ
 σωπὸν ἐκφοῦ ὁ ὅπου ἀγαπᾷ, καὶ εἰς ἀγκυλίξεται το μετὰ εἰς τὴν καρ-
 δίαν του, μετὰ ἡδονῶν, ὁ ὅπου δὲν δυνάται πλεονού δὲ εἰς τὴν ὑπὸν του
 νὰ ἡσυχάζει, καὶ νὰ ἀπαύεται, ἀμὴ καὶ ἐκεῖ βλέπει ἐκεῖνο ἐπὶ
 σωπὸν, ἡ εἶν' ὅπως δίολου δοσμὸς μετὰ τὸν νοῦν εἰς τὸν ποθοῦ μέρου του.
 ἡ καθὼς γίνεται εἰς τὰ σωματικὰ πρᾶγματα, τέτοιας λογίς ἀκομὴ ἔχει
 φύσιν νὰ γίνεται καὶ εἰς τὰ ἀσώματα σώματα πρὸς τὸν θεόν, ἡ ἡρῶν εἰς
 ἐκεῖνους ὁ ὅπου καὶ καὶ νὰ δριόσκουται εἰς τὸ κωμῶν, ὁ μᾶς πρέπει
 μετὰ ἄποιον ἔξοπον νὰ εἶναι χωρισμὸς ἀπ' αὐτὸ, διὰ τὴν ἀγάπην ὁ ὅπου
 τυχεῖ νὰ ἔχουσι πρὸς τὸν θεόν. Διὰ τὴν ὁ πνευματικὸς ἔσως ἡ ἀγάπην
 φανεραίνεται μετὰ τὰ ἴδια ἰδιώματα ἡ μετὰ τῆς ἐνέργειας τῆς σαρκικῆς
 ἀγάπης. μετὰ τούτην τὴν σαγήναν τῆς πνευματικῆς ἀγάπης λαβωμέ-
 νος κείποιος, ἔλεγε διὰ τὸν ἑαυτὸν του, τὸ ὅποιον θαυμάζω ἐγὼ) ἐγὼ

ε' σμ. ε. κρημούμαι ἕξ τὴν χρείαν τῆς φύσεως τῆς σώματος, ἀμὴ ἢ καρδίαν
 ζέεται ἀρρυθνός, ἕξ τὸ πλῆθος τῆς ἀγάπης. Καὶ ἔχει νὰ σημάδι
 σης ὡ θαυμάσιε πάτερ, πῶς ἢ ἐν ἀρέδῳ ψυχῇ, ὅπου προμοιῶνεται τῆς
 ἐλάφου, ἀφ' οὗ φονύση εἰς τῆς λόγου τῆς ταθηριώδη καὶ ἐμπαθηκινήμα
 τα, τότε ἐπιθυμᾷ, ἔμλειπει πρὸς τὸν κ'. ἔσωντας νὰ κτυπάται καὶ
 νὰ λαβώνεται ὡς ἀπὸ φαρμάκου, ἀπὸ τὴν κῶσιν τῆς ἀγάπης ὅπου
 ἔχει πρὸς αὐτοῖς. Ἡ ἐνέργεια κατὰ ἀλήθειαν τῆς πέντας τῆς πανδύμα
 λικῆς τῆς ἀγάπης τῆς Θεοῦ, δὲν μπορεῖ νὰ γνωσθῆ μὲ κενεῖα σημάδι
 μερικὸν. ἀμὴ ἢ ἐνέργεια τῆς δίψας, ξαπλώνει, ἔφανερώνεται, ἔση
 μαδ εἰς ὅλους τοὺς φλογμὸν καὶ τὸν καί μόντης. ἕξ τὸ ὅ προρήτης
 ὅπου ἐπεθύμα τὸν θ'ν, ἔλεγχυ. ἐδίψησεν ἡ ψυχὴ μου, ἔπιθυμᾷ νὰ
 ἔλθῃ πρὸς ἐσένα τὸν θ'ν τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς. Ἄν' εἶναι καὶ ε' πρὸς τῶ
 σπον ἐνός μας ἀληθινοῦ ἠγαπημένου ὅπου ταν φανῆ εἰς ἡμᾶς, μᾶς ἀλ
 λάσκει ὅλους, καὶ κατασένη μας λαμπρὸς, καὶ ἰλαρὸς, καὶ χωρὶς κα
 μίαν λύπην, ἵδ' ἐν θέλῃ καὶ ε' πρὸς ὅπου τῆς δεσπότης ἡμῶν, ὅπου ταν
 ἐπιθυμᾷ καὶ ἔρχεται καὶ κατοικεῖ ἀδράτως εἰς μίαν καρδιαν ψυχῶν.
 Ὁ φόβος ὅπου ταν γίνεται μὲ ὅλιω τὴν προθυμίαν τῆς ψυχῆς, ἔχει φύσιν
 ἔπιθυμᾷ νὰ κατατήκη καὶ νὰ καταξάσῃ τὴν ῥυτίαν καὶ ὑλικὴν ἐπι
 θυμίαν τῆς σαρκὸς, καὶ τὰ πάθη. καὶ ἕξ τῆς ὅ ἐλεγχυ ὁ προρήτης, κα
 θήλωσε, ἔχαλίνωτε, καὶ θανάτωσε ἀπὸ τὸν φόβου σου τὰ κινήματα
 τῆς σαρκὸς μου. Ἡ δ' ὁσία ἀγάπη ἔχει ζωήθη νὰ καταξάσῃ ἡ
 νας, κατὰ τὸν εἰπόντα, ἐλάβωτές μας ἐλάβωτές μας τὴν καρδιαν, καὶ
 ἐβαλέστην εἰς ἀθυμίαν καὶ λύπην. καὶ ἄλλω φορᾷ καμνὴ τινὰς νὰ
 χαίρουμαι, καὶ λαμπρῶν τῶν, ἕξ τῆς ὅ ἐλεγχυ ὁ προρήτης, ἢ καρ
 διά μου ἠλπίσεν εἰς αὐτοὺς καὶ ἐβοηθήθηκα, ἔβανα ἠνθισεν ἢ σαφ
 κάμου, καὶ ὅπου ταν ἢ καρδιά ἐφραμεται εἰς τὴν θεωρίαν τῆς θ'ν, λαμ
 πρῶνται καὶ αἰθεῖ, καὶ γίνεται πασίχαρον δ' ἐπὶ τῶν πον. ἀμὴ ὅπου ταν
 λοιπὸν ὅλος ὁ ἀνθρώπος μὲ κῶσιον φόβου ζωανακατωθῆ μὲ τὴν
 ἀγάπην τῆς θ'ν, τότε δείχνει ἔξω εἰς ε' κωρμὶ ὡς εἰς ἕνα καθρέ
 φην τὴν λαμπρότητα τῆς ψυχῆς. μὲ τέτοιας λογῆς δ' ὄξαν ἐδ' ὄξά
 ὠδικα ἐκείνος ὁ θεὸς πῆς μωσῆς. Ἐκεῖνοι ὅπου φθάσασιν εἰς τοῖς βανθ
 μὸν τῆς ἀγάπης, πολλὰς φορὰς ξελημονεῖσι καὶ τῆς σωματικῆς βο
 φῆς. Μᾶλλον δ' ἐ, οὐδ' ἐ ὀρέζονται τὴν ἐτούτην συχνότερα, ἔδεν εἶναι
 θαυμασόν, ἐπὶ δ' ἔ μίαν ἐπιθυμίαν ἐναλίκα ἐτουμῆς τῆς ἀρετῆς, ἐδω
 ξε καὶ ὄγαλε πολλὰς φορὰς τὴν ὀρεξίν ἐτουμῆ τῆς φαίτης. Λο
 γάξω πῶς ἐκεῖνοι ὅπου δ' ὀκμάσασιν ἐπὶ τὰ τὰ πράγματα, ἔσωντας
 καὶ

καλ.μ.α.

καλ.ριη.

α' σμ. δ.

καλ. κζ.

σοδομων.

ε' ε. λ γ.
λ δ.

καὶ νὰ εἶναι καμωμένοι μετὰ ἑσῶσιον ζῶπον ἀφθαρτοί, νὰ μὴ δὲν ἀρίσ-
 σουσιν ὡς ἔτυχεν οὐδὲ εἰς δ' κωρμὴ, δὲ πὶ ἔσαντας νὰ γρηῖ ὡσὲν ἀφ-
 θαρτὸν, ἐκαθάριθῆκεν δὲ τῷ φλόγα τῆς καθαρότητος, ὅπου ἐκώφε
 κρηῖσβεσε καὶ θεῶ ἀλλῶ φλόγα γρηῖνης ὀπιθυμίας, μάλις α λαγνίζω
 εἶ πῶ; μὴ δὲ ἐκείνῳ τῷ βῶσιν ὅπου ζῶροισί, νὰ μηδὲν τῷ δέχουται
 καθόλου μένος μάδα ἔ γλυκύτητα. Ἀλλὰ πὶ εἰ γεγονε ὑπέγειον ἔχει
 ζωήθειαν νὰ πύξῃ καὶ νὰ ξέρη τῷ ρίζαν τῆς φυτῆ, καὶ ταῖς ψυχαῖς
 τῶς ἐτοιμῶν ἔχει ζωήθειαν νὰ ταῖς ξέρη τὸ βραῖνον πῦρ τῆς θεϊκῆς
 ἀγάπης. Ἡ ἀξίσις τῆς φόβου τῆς θεῶ, εἶ ἀρχὴ τῆς ἀγάπης, καὶ εἶ
 ἰ τέλος τῆς καθαρότητος, εἶναι ἀρχὴ ἔ ὑπόθεσις τῆς θεολογίας, καὶ τῆς
 ζητήσεως τῆς θείων πραγμάτων. Ἐκεῖνος ὅπου ἦνωσε ἑ ἐμίξε τὰς
 ἀμύθησις τῆς νοόστου τελείως μετὸν ἴν, διδ ἀπέτα μυσικῶς ἀπ' αὐ-
 τὸν τοῖσ λόροισῶ, Ἀλλὰ πὶ αὐ ἐκείνας ἀμύθησις δὲν ἐμίξεσι μετὸν
 ἴν, εἶν δ ὑποκλον πρᾶγμα νὰ δὲ ἀλέεται πνάς ἔ νὰ ὀμιλῇ Ἀλλὰ τὸν ἴν.
 εἶ Ὁ τῆς θεῶ παζὸς λόρος, εἰς ἐκεῖνον ὅπου θέλεῖ κατοικῆσαι, τελειώνει εἰς
 αὐτὸν τῷ καθαρότητι, νεκρόνωντας μετὸν ὀπιθυμίας ἔ τῷ πρῶσιαν
 ζου εἰς τῷ ψυχῶν, τὸν θάνατον τῆς παθῶν, ὁ ὅποῖος ἀφοῦ νεκρωθῆς, εὐ-
 θὺς ὀ ἀληθινὸς καὶ πρὸς μαθητῆς τῆς θεολογίας φωτίζεται. Ὁ λό-
 ρος τῆς κῦ, καὶ ἡ γραφῆ, ὅπου ἔρχεται ἀπὸ θεϊκῶ ἐμπνέουσιν, εἶ ἀγνή,
 κ' καὶ καθαρὰ, ἑ δὲ ἀμύθει εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ἀγῶνος. Ἀλλὰ ἡ ἐκεῖνος ὅπου
 δὲν γνωρίση τὸν ἴν, ὀμιλεῖ καὶ δὲ ἀλέγεται δὲ ἐκεῖνον, καὶ ὀμιλῶντας
 ὀκαμα. Ἡ καθαρότης ἐκαμῆ τὸν μαθητῶ τῆς κῦ τὸν Γωανῶν, θεο-
 λόρον, ὁ ὅποῖος ἐκράτως ἔ ἐβεβῆσε μετὸν καθαρότητάτου τὰ δ ὀγ
 μῶτα τῆς ὑπερσίου ζιᾶδος. Ἐκεῖνος ὅπου ἀγαπᾷ τὸν ἴν, ἐπρωγά-
 κ εἶ πρὸ πῆρα τὸν ἀδελφόντου, δὲ ἡ τὸ δ ὀπερον εἶναι ἀπὸ εἰξις
 τῆς πρῶτου. Ἐκεῖνος ὅπου ἀπα τὸν πλησίον ζου, ποτὲ δὲν θέλει ὑπο-
 μείνη νὰ ἀκρῆ ἐκεῖνος ὅπου καταλαροῦ καὶ κατακρίνοισί, μὰ μά-
 λις α θέλει φύγῃ ἀπ' αὐτοῖ ὡσὲν ἀπὸ φωτῆαν. Ἐκεῖνος ὅπου λεγει
 πῶς ἀπα τὸν ἴν, ἑ ὀρρίζεται τῆς ἀδελφοῦ του, εἶν ὀμοῖος ἐκεῖνοῦ
 λ ὅπου τῆς φαίνεται νὰ ξέχη εἰς τὸν ὑπνον ζου. Ἡ δ ὀνάμις τῆς ἀγάπης,
 εἶν ἡ ἐλπίδα, δὲ ἡ μετὸν ἐκδέχομέσαν τὸν μωδὸν καὶ δ' πλέρω-
 μα τῆς ἀγάπης μας. Ἡ ἐλπίδα εἶναι εἶνας πλοῦτος ἐνὸς πλάστου ὀσῶ
 δὲν φαίνεται. Ἡ ἐλπίδα εἶναι εἶνας ἀναμφίβολος θησαυρὸς πρὸν τῆς
 αἰωνίου θησαυροῦ, ἐτούτη εἶναι ἡ ἀνάπαυσις τῆς κῶπων. ἡ ὀρτα τῆς
 λ εἶ ἀγάπης. ἐτούτη θανατώνει τῷ ἀτόγνωσιν. ἐτούτη εἶν μία εἰκόνα
 ὀσῶ μᾶς φέρνει εἰς τοῖσ μας τὰ πρᾶγματα ὅπου λείπωσιν. Τὸ λεί-

ψυμον τῆς ἐλπίδος, εἶν' ὁ ἀφανισμὸς τῆς ἀγάπης. Παράντα ὅπου φαίνεται ἡ ἐλπίδα, σανεράνεται ἡ ἀγάπη. Μὲ τούτην τὴν ἐλπίδα εἶν' ἀνθρώποι πόνοι, ἀπὸ τούτην κρέμονται κέποι. τούτην ποδὶ κινῶντες δ' ἔλιος τῆ θεῶ. Ὁ μοναχὸς ὁ ποῦ ἔχει, καλεῖται καὶ βεβαίαν ἐλπίδα, εἶναι σσάντης τῆς ἀκηδίας, νικῶντας τὴν μὲ τὴν μάχαοαί της. Ἡ δοκίμη τῆς χαρισμάτων τῆ θεοῦ ἔχονα τὴν ἐλπίδα. Ἀλλ' ἡ εἶας ὅπου δὲν δοκιμάση, δὲν εὐρίσκειται χωοὶς διασπῶν καὶ ἀμφιβολίαν. Τὴν ἐλπίδα χαλῶ ὁ θυμὸς. Ἀλλ' ἡ τούτη ποτὲ δὲν καταχωμῆ, μὰ ὁ ἀνθρώπος ὁ θυμὸς της καὶ ὀργῆλος, δὲν εἶναι ποτὲ καλοῦ ἔργου. Ἡ ἀγάπη εἶν' ὁ δόξια ἡ χορηγία τῆς προφητείας. ἡ ἀγάπη εἶν' ὁ δόξια τῆς σημείων. ἡ ἀγάπη εἶναι ἀβυσσος τῆς ἐλλάμψους. ἡ ἀγάπη εἶν' ἡ μία βρύσις τῆς θεομέτης τῆς πνευματικῆς, ἡ ὁποία ὅσον πλῆα ἀναβλύζει, τόσον πλῆα καταφλέγει ἐκείνον ἐσπὸ διψῶ. ἡ ἀγάπη εἶν' ἡ μία σάσις τῆς ἁγίλων, μία προκοπή τῆς ἐκλεκτῶν εἰς πάντας τῶ ἀϊῶνας. Εἰπέ μας ὁ καλὴ ἀγάμια εἰς τὰς ἀρετάς, ποῦ ποιῶνεις τὰ πῶτα πῶτου. ποῦ κατασπινῶνεις ἡ μεσημέριον. φῶλι σέμας, πόπι σέμας, ὁδῆγη σέμας, ἔπειτα λοιπὸν θέλω μὴ νὰ ἀλέω μὴ εἰς ἑσένα, ἀλλ' ἡ ἐστὺ εἰσακυρία καὶ ἀπονοα ὁλονῶν τῆς ἀρετῆς. καὶ ἐδ' ἀελαβασες τὴν ψυχώμην εἰς τὸ μέσον τῆς καρδίας, καὶ δὲν δύνωμαι νὰ κρύπω τὴν φλόδα σου. Ἀλλ' ἡ τῶ ὀνοματίαι σε, θέλω παύσι. ἐστὺ ἀφεντεύεις καὶ δ' κράτος τῆς θαλάτης, τῆς κινήτων τῆς παραχῶδους καρδίας, καὶ τῆς ἐπιθυμίας της, καὶ τῆς πλάτης. ἐστὺ καταπραῦνεις ἡ ἡμεοῦνεις τὸν σάλον τῆς κινήτων της, τὴν ὑπερηφάντης. ἐστὺ ταπεινῶνεις ὡσπὶ εἰς λαβωμῶν, εἰς λογιμὸν ὑπερήφανον, ἡ μὲ τὴν μετ' ἄλλω δυνάμην τῆς βαχῆ νόσ σου, ἐδ' ἡ σπὸρπισες τῶ ἐχθρῆς σου. Ἐκίμνεις καὶ τῶν ἀλαπηνύς σου ἀπολεμῆζους ἡ ἀνικήτω ἐπὸ τῶ σφρασμοῦ. Ἐγὼ ἀποιδάζω ἡ ἐπιμελοῦμαι νὰ μαθῶ μὲ τίνα ζόπων σὲ εἰ δὲν ὁ Γακάβ ἡ ἡσῶ ἐσπρωμῆ καὶ ἀκρυμποςμῆ εἰς τὴν σκάλαν ἐκείνην. εἰπέ μου πῶρα καλῶ ἐρωτῶνζες σε, ποῖον εἶν' ὁ εἶδος τῆς ἀναβάσεως ἐτοιμῆς τῆς σκάλας. Ἐνεκα θαρσίμης ἀκρῆ καὶ ποῖος εἶν' ὁ ζόπος ἡ ἡ εἰς ἐπιμῆα τῆς ἀρετῆς τῆς ζωθέσεως ἡ τῆς κωμομάτου τῆς βαθμῶντος, τῶ ὁποῖος ἐδιδέθηκε ἡ ἔβαλεν ὡσπὶ ἀναβάσματα εἰς τὴν καρδίαν σου ὁ ἀκαπητικὸς σου ὁ Γακάβ. Ἐξῶ ἡ πῶ τῶτα ἐπιθυμῶ νὰ γνωρίσω ἀκρῆ πῶτος εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶτων τῆς βαθμῶν, καὶ εἰς πόου κωρὸς ἔχοντας ἡνάς ὑπορεῖ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν ἔχατον βαθμὸν τῆς σκάλας. Ἀλλ' ἡ ἐκείνος ὅπου ἐμαθε τὴν ὄρασίν σου, ἡ πῶς πρέπει νὰ γυμνάζεται

Ἀσκ. α.

Ἐκ κ η.

μνάζεται πῶς εἰς ἐσένα σῶσθ' ἔβουλησάν σου, δὲν εἶπεν, οὐδὲ ἐφάνερασεν πρὸ τοῦ ἀγγέλου τοὺς χειραγωγοὺς ὅπου ἦσαν ἀπάνω σου, καὶ ἄλλο ὕψους δὲν ἠθέλησεν, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, δὲν ἠδωκὴ κενὰ φωτίση, Ἐνὰ διδάξη. καὶ ἐκεῖνη ἡ βασίλισσα, μάλισα νὰ εἰπῶ πλεονάζοντα ἀμφοδιώτερα, ἐκεῖνος, ἦρωσ ὁ θεός, ὅπου ἔην ἀγάπη, ὡς νὰ μοῦ ἐφάνερον δὲν τὸν οὐρανὸν, ὁμιλοῦντας εἰς τὰ αὐτὰ τῆς ψυχῆς μου, μοῦ ἔλεγχον. Ἀν εἶναι καὶ δὲν ἐλδύθεωσθῆς ὡς ἀγαπητικέ μου ἀπὸ αὐτῶν τῶν παχύτητα τῆς σαρκός, δὲν δυνάσεται νὰ γνωρίσης τῶν διμορφίαν μου ἡ λογίς ἐν, ὁμῶς ἡ σκέλας ἀς σὲ διδάσκη τῶν πινδύμα τικλὼ λῶθισιν ἔβουλησάν σου, ἀπάνω εἰς τῶν κερυφλῶν τῆς ὁποίας ἐγὼ εἶμαι ἐσηριμῆν, καὶ θῶς εἶπε δὲν ἐμὲ ἐκεῖνος ὁ μέγας Γνώσης τῶν μυστηρίων μου ὁ μωσῆς. μα εἰδὲν δὲν μὲν οἱ τὰ τὰ ξία, ἡ πίσις, ἡ ἐλπίδα, καὶ ἀγάπη, μα ἡ ἀγάπη ἐστὶν ἡ μετ' αὐτῆς δὲν ὅλας.

Τὸ τέλος τῶν τριάκοντα βαθμῶν τῆς νοσερᾶς καὶ σωτηριῶδους κλίμακος.

Προτροπὴ καὶ καθάρσις εἰς τὴν δυνάβασιν τῆς σκέλας.

ΠΝα βαινέτε, ἀναβαινέτε ἀδελφοί, κατασκιάζοντες προθυμερᾶ ἀναβάτης εἰς τῶν καρδίας σας, σὺν θυμῶν μου, Ἐκκεῖνος ἐκεῖνον ὅπου εἶπεν. ἐλάτε, ἀς ἀνεβώμεν εἰς τὸ ὄρος τῆς κυ, καὶ εἰς τὸν οἶκον τῆς θῆ ἡμῶν, ὁ ὁσῶϊος καταρτίσει καὶ κίμεναι τὰ πόδια μας ὡς νὰ ἐλάφου. Ἐὸπου μᾶς σένη ἐπάνω εἰς ὑψηλὰ πράγματα, δὲν νὰ νικήσωμεν εἰς τῶν σφάτων σου. Δράμετε πρὸς ἀγαθῶν μετὸν μακάριον Παῦλον ὁ πᾶς λέγει, ἀς σπασθῶμεν ἕως ὅτου νὰ καταστήσωμεν ὅλοι εἰς τῶν εὐσέβεια τῆς πίστεως, καὶ τῆς ἐπιγνωσεως τῆς θῆ, εἰς ἀσφατέλειον, εἰς δὲν μέζον τῆς ἡλικίας τῆς πληρώματος τῆς κυ, ὁ ὁσῶϊος ἔσωγας νὰ εἶναι ξίακοντα χρόνων, καὶ νὰ βαπτισθῆ εἰς τῶν ὁραμῶν καὶ σωματικῶν ἡλικίαν, ἀπέκτησε καὶ ἔπαυσε τὸν ξίακοντὸν βαθμὸν εἰς τοὺς τῶν νοσερᾶν, Ἐπινδύμα τικλὼ σκέλας, ἐπειδὴ ὁ θεός ἐστὶν ἡ ἀγάπη, τῆς ὁποίας πρέπει ὕμνος, κράτος, δυνάμεις, εἰς τὸν ὅποιον δύρισκεται ἡ ἀξία ὁλονῶν τῶν ἀγαθῶν, καὶ ἡ τὸν πρὸ τῆς πίστεως, καὶ θέλει εἶσαι εἰς τὸν ἀπεραίτω ἀιώνας, ἀμὲν.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΩΑΝΝΟΥ
του συγγραφέως της κλίμακος λόγος ιδιαίτατος
προς τον ποιμένα, ο οποίος περιέχει, και δι-
δάσκει, τίς λογίς πρέπει να είναι οποιμνών
της λογικών περιβάτων.

Ες δ' κ' αὐτῷ τῷ βιβλίῳ ἡ γῆνιν σὲ ἑταξα ἑχατον
ἀπὸ ὀλοῦ ὡ θεασάσαι ἀφ' ἑραυτε, ἀμὴν εἰς τὸ αἶω
καὶ οὐρανίον εἶμαι βέβαιος πῶς νὰ προτερόνως ὀλω
μας εἰς τὴν ἀπογραφῆν, ἐπειδὴ εἶναι ἀληθῶς ἐμῆος
ὅπου εἶπε, πῶς οἱ ἑχατοὶ εἰς τὸ φρόνημα, Ἐ εἰς τὴν τα-
πένωσιν, θέλωσιν εἶσαι οἱ πρῶτοι, εἰς τὸ ἀξίωμα. Ποιμνὴ καθολικῆ,
καὶ βοσκὸς πνευματικὸς εἶναι ἐκεῖνος, ὅπου μὲ τὴν ὀπτιμέλῃαν Ἐ σω-
θῆν, καὶ πρῶτευχλῶ τὴν ἐδμκλωτου δ' ὠέται νὰ ξεξέξη, καὶ νὰ ἀνορθώ-
σῃ τὰ πρόβατα τὰ λογικῆ, ὅπου ἀπαλεοδιηκασί μὲ τὴν κακίαν τως.
Κυβερνήτης εἶναι ἐκεῖνος, ὅπου ἐπῶηρε καὶ ἀπὸ τὴν χάριν τῆς θεοῦ, καὶ
ἀπὸ τοῦ κέποις του μίαν νοεραν δ' ὠέται, ὅχι μοναχῆς νὰ φυλατῆ
ἀβλαπτον καὶ ἀζήμιον τ' κερᾶσι ἀπὸ τὸν κλύδωνα καὶ τὴν φορτοῦναν
τῆς θαλάσσης, μὰ νὰ δ' ὀγάνη καὶ ὀλος ἀπὸ τὴν ἄβυσσον. Γάτος
εἶν' ἐκεῖνος, ὅπου ἔχῃ καὶ τ' κωρμὶ Ἐ τὴν ψυχλὴν χωρὶς κερμῆαν ἀρρω-
σίαν, Ἐ δὲν ἔχει χρείαν ἀπὸ κανεία ἐμπλαστρον εἰς αὐτὰ. Διδάσκα-
λος κατὰ ἀλήθειαν εἶναι ἐκεῖνος ὅπου ἐπῶηρε ἀπὸ τὸν δ' ἡλ' λόγου
του τὴν νοεραν δ' ἔλθον τῆς γνώσεως γεγραμμῶν μὲ τὸν δ' ἀκτυλῶντου,
ἡρωμ μὲ τὴν ἐφρίειαν τῆς ἐλλάμψους, καὶ δὲν ἔχει πλεον χρείαν ἀπὸ
τὰ λοιπὰ βιβλία. Ἀπρεπον πρῶγμα εἶναι εἰς τὸν διδασκάλου, νὰ
διδάσκουσιν ἀπὸ τὰ ἀλλήγραφα τῶν παλαιῶν, Ἐ εἰς τοῦ ζωγράφοις,
νὰ ζωγραφίξουσιν ἀπὸ παλαιὰ ἀνθυβόλαμα καὶ σκιασμάτα. Ἐ σὺ ὅπου
ἔπασες νὰ παμείης τὸν κ' αὐτῷ, τοῦ μαθητῆς καὶ ὑποκείσου σου, δι-
δασκέτω τὴν αἶω καὶ ὑψηλῶν διδασκαλίαν. καὶ μὲ τ' ἀόδητὸν χῆ-
μα Ἐ ὀμνίωμα ὅπου τὸν παμδ' ὀεις ἐμῆνος, μάνθανε Ἐ διδασκου δ'
ἄλλο τ' πνευματικῆν. Μὴ ὀλομονήσης τῆς λέγοντος, δὲν ἐπράλα-

Ματθ. κ.

Ὅρος τοῦ
σοικερός.

Κυβερνή-
της.

Γάτος.

ἐπί τῶν
α.

βα

βαού δὲ ἐμαθα τὴν διδασκαλίαν ἀπὸ ἀνθρώπων, οὐδὲ δὴ ἀνθρώπων.
 ἀλλ' ἵ δὲν εἶν' δυνάτον εἰς ἐκείνου ὅπου δὲν εἶν' διδασκῆναι τὰ αἶω,
 ἀμὴ φρονούσιν ἀνέμι τὰ κατὰ, νὰ θεραπεύουσιν, Ἐνὰ ὑμάνουσι ποτὲ
 ποὶ κατὰ, Ἐ ὁμοίους των, ἀλλ' ἵ ἀν' ὁδηγᾷ τυφλὸς τυφλόν, Ἐ οἱ δὲ οὐ
 ἔ θέλουσι πέσει εἰς τὸν βόθρυον. Ἐνας καλὸς κυβερνήτης δευσιάζει Ἐ
 φυλάσσει τὸ παράβητον. Ἐ ἓνας καλὸς βοσκὸς ζωοποιεῖ, Ἐ ἱατρὸς δὲ τὰ
 ἀσθενήματα πρόβατα, ὅπου τὴν εἶν' θανατομήρια ἀπὸ τὴν ἀμαρτίαν, ἢ
 ἀρρώσουσιν ἀπὸ τὴν ἕξι τῆς κακίας. Ὅσον τὰ πρόβατα περὶ πᾶντων
 θέλουσιν ἀνελευθεῖν ἀπὸ τῆς ποιμνίας, τὸσον πλεονάζει τὰ ἀπὸ
 ἰ δ' ὡστε λογαριασμόν δευσι ἐκεῖνα ὁ ποιμὴν τῆ οἴκου δευσι τοῦ. ἄς περὶ βο
 λᾶ μὲ τὸν λόγον, καὶ μὲ τὴν διδασκαλίαν ὁ πνευματικὸς βοσκὸς τὰ
 πρόβατα ὅπου ἀπὸ μείουσιν ὁπίτω ἀπὸ τὴν ὀκνηρίαν τως, ἢ ἀπὸ τὴν γασ
 τριμαρτάντως, δευσι τὴν Ἐ τῆτο εἶν' σημάδι εἰδὸς καλοῦ βοσκῆ. Ὅ πᾶ
 ταν τὰ πρόβατα ἀρχήσου νὰ νυσάζου πνευματικὰ εἰς τὴν ψυχρὴν
 ἢ ἀπὸ τὴ φλόγα τῆ καύσωνος, μᾶλλον δὲ τῆ σωματικῆς, τότε κἀμνη χρεῖαν
 Ἐ χρεῖαι πλείοτερα Ἐ δυνάτωτερα νὰ ἀγρυπνᾷ δευσι λόγου τως ὁ ποι
 μνῆ, σοχαζόμενος εἰς τὸν οὐρανὸν μὲ τὴν πνευματικὴν, δευσι τὴν εἰς τὸν κα
 ρὸν ἐκεῖνον τῆ καύσωνος ἔχοντι ζωήθειαν νὰ κατὰ βρωσῶνται πολλὰ
 ἀπὸ τὸν νοσητὸν λύκον, τὸν διάβολον. ἀλλ' αἱ εἶναι καὶ κλινοῦ Ἐ αἱ
 κ' τὰ, κατὰ τὸν τύπον Ἐ τὴν ζωήθειαν ὁποῦ βλέπομεν εἰς τὰ ἄλλα ἄλο
 γα πρόβατα, τὴν κεφαλὴν τῆς ψυχῆς, ἢ γινωσκὸν τὸ φρόνημά τως εἰς τὴν
 γλῶσσι τὸν καρπὸν ἐκεῖνοῦ τῆ φλογμῶ καὶ τῆ καύσωνος, ἔχομεν ἐκεῖ
 νον ὁποῦ εἶπεν. ὁ θεὸς δὲν θέλει βροσθῆναι μίαν καρδίαν ζωτῆρι
 μείνω, καὶ τε ταπεινωμένην. Ὅ πᾶταν πηδῆσι τὸ σκότος τῆς νυκτός,
 καὶ καὶ ταπάθη τὴν πόμην, ὅριζε Ἐ σὶνε ἀκίνητον τὸν σκύλον νὰ λαυγίχη
 ἔμπεδοεν τῆ θῆ εἰς τὴν νυκτερινὴν φυλακὴν καὶ δὲν εἶναι τίποτας ἀ
 πρεπον πράγμα νὰ ἐχρησθήσιν ἀλλ' σκύλον, τὸν νοῦτον, τὸν φονέα τῆ
 νοσητῆς θηρίων, ἢ γινωσκὸν τῶν δαμόνων. Ὅ πανάγαθος ἡμῶν δευσι ὁπίς
 μᾶς ἔνα με καὶ τῆτο εἶν' ἰδίωμα τῆς φύσεως, νὰ οὐφραίνεται ὁ ἀρρώστος
 ἀ σοχαζόμενος τὸν ἱατρὸν, καλὰ καὶ νὰ μὴν πέρνη ἴσως κανένα ὄφελ
 ος εἰς ἐκεῖνον τὸν καρπὸν ἀπ' αὐτὸν. Ἐχε καὶ σὺ ἄ θαυμάστε πάτερ
 ἔμπλασμα, δ' ὁ σὸς ποτῶν. ξιφάρια. κελούρια. σφουγγάρια. φλεβοτό
 μα. καυτῆρας. αἰλοφᾶς. ὑπνωτικὰ βοτάνια. μάχαιραι. καταδέσμες,
 καὶ τὴν λεγομένην ἀναυσίαν, ἢ γινωσκὸν τὰ φάρμακα ὁποῦ κινούσι τὴν
 λ' ἔ ὄρεξιν. ἀλλ' ἵ ἀν' δὲν τὰ ἔχομεν ὅλα ἐπὶ τὰ ὄρανα, καὶ τὰ φάρμα
 κα, δὲν ἡξίωρα μὲ τὴν ζόπον θέλομεν δυνήθῆναι δ' εἰς ὄρανον, ὡς ἔχο

μιν τὴν ὄψιν ἡμῶν τῆς ἰατρικῆς. οὐδὲ μὲν κανεὶα βέβαια, ἵνα πὶ δὲν
 δίδωται οἱ μὲν εἰς λόγια ἀπλὰ ὅπου εἶν' ἀπρακτα, ἀμὲν εἰς τὰ βε-
 βαιοῦμενα μὲν τὰ ἔργα. Τὸ ἔμπλαστρον εἶναι, ἢ θεραπεία κατὰ βία
 τῶν παθῶν ὅπου βλέπωται, ἢ ἡρωῦ τῶν σωματικῶν. Ἡ δ' ὅσις τῶν πο-
 τῶν, εἶναι ἡ ἰατρικὴ τῶν μέσα παθῶν, ἢ τὸ δὲ καίρεμα τῆς ῥύπου ἔμελου
 σμοῦ ὅπου δὲν φαίνεται. Τὸ ξιφάρι εἶναι, ἢ ἀπὸ μίας ἔμβρις ὁποῦ δ' αἰ-
 γάνει, ἔκ καθαρίζει τὴν σιπεδὸν ἀνατῆς ὑπερηφανίας. Τὸ κελλούριον εἶναι
 ἢ καθαροὺς τοῦ ὀμμαλίου τῆς ψυχῆς, ἢ ἡρωῦ τῆς νοῦς, ὅποτεν θαλάμη,
 ἔκ παραχθῆ ἀπὸ τῆς θυμῶν. τὸ κελλούριον εἶναι, ἢ ἐπιπληξίς ἔκ πῆλμοις
 ὅπου σύμφ, ἔκ πικράμης, μὰ μετ' ὀλίγον θεραπεύει. Τὸ φλεβοτόμον εἶναι
 μία ῥωτομὸς ἔκ ὀγλύρονη δὲ καίρεσις τῆς βρόμου καὶ τῆς λυσωδίας
 ὁποῦ δὲν φαίνεται. Τὸ φλεβοτόμον κυρίως καὶ κατὰ ὀλίγα εἶναι, μία
 σκληρὰ καὶ πρὸς ἀκλήν ὀπτιμῆσις καὶ κατὰ δίκασις, ὅπου γίνεται δὲ
 τὴν σωτηρίαν τῶν ἀρρώσων. Τὸ σφουγγαρίον εἶναι μία κατὰ ψυλικὴ ἔκ
 δροσερὴν θεραπεία ἢ ὅπια γίνεται ἀπὸ τὸν ἰατρὸν εἰς τὸν ἀρρώσων ὑσέρα
 ἀπὸ τὴν φλεβοτομίαν, ἢ χειρουργίαν, μὲν λόγια καλοῦνται ἔκ ἡμερα
 ἔκ χαριέντα. Ὁ καυτήρ εἶναι, ἕνας ὄρος εἶναι ὀπτιμῆσις ὅπου δίδεται καμ-
 πῶν καμρὸν φιλανθρωπίως δὲ μετάνοιαν τῆς πλάσαντος. Ἀλφίμια
 εἶναι, ἢ παρηγορία ὅπου δίδεται τῆς ἀρρώσους ὑσέρα ἀπὸ τὸν καυτήρα,
 ἢ μὲν λόγον, ἢ μὲν μικρὴν πῆράκλῃσιν. Τὸ βότανον εἶναι ὑπὸ πῶν εἶναι, νὰ
 δεχθῆ ἵνας ἀπάνωθεν εἰς βάρος τῆς ὑπὸ πῶν, ἔκ μὲν τὴν ὑποταγῶν νὰ τῆ
 χάριση ἕνα ὑπὸ πῶν αὐπῶν, ἔκ μίαν τὴν φλωσιν ὀσίαν νὰ μὴν σοχά(ε)
 τὰ καμὰ του ἔργα. Οἱ κατὰ δειμοὶ εἶναι, νὰ σερεῶν ἵνας ἔκ νὰ συσφίγη
 μὲν τὴν τῆς θανάτου ὑπάμνησιν ἐκείνου ὁποῦ δὲν εἰσποῦται ἀγαμνισμέ-
 νοι, ἔκ ὡς πῆράλυτοι μὲν τὴν κενόδοξίαν. Τέλος ὀλονῶν τῶν ὀργάνων
 τῆς χειρουργίας εἶναι, ἢ μάχαιρα, ἢ ὁποῖα εἶναι, ὁ ὄρος, ἔκ ἢ ἀπὸ φασίς νὰ
 κόπῃ ἵνας πνευματικῶς εἰς σάπιον ἔκ νεκρωμῆσιν μὲν τῆς κωρμίας,
 ἢ νὰ μὴν μετὰ ὡσεὶ τὴν ψώραντου ἔκ τὴν κακῆ τὰ του ἔκ εἰς τὰ
 λοιπὰ μέλη. Μακάριον ἢ ἔπαυσε τὸν πρᾶγμα εἶναι εἰς τὸν ἰατρὸν, ἢ ἀναυ-
 σία, ἢ ἡρωῦ νὰ μὴν δὲ εὐλαδρίζουσιν, οὐδὲ νὰ σιχαίνουσι τὰς λα-
 βωματίας. ὁμοίως εἰς τὸν πρᾶγμα εἶναι πρᾶγμα μακάριον, νὰ μὴν
 ἔχουσι πάθος εἰς κανένα πρᾶγμα. ἢ πῶν ἰατροὶ ὅποτεν δὲν σιχαίν-
 νουσι, ἀποκτῆσι χωρὶς κανεὶα ὄκνον εἰς τὴν θεραπείαν ἔκ ἰατρικῆν
 πᾶσα λογὶς δὲ υσωδίας ἔκ βρόμου. ἔκ οἱ πρᾶγμα εἶναι ὅποτεν δὲν εἰσποῦται
 χωρὶς πάθος, δὲ υσῶνται νὰ ἀγασῆσιν πᾶσαν ψυχὴν τεθανατω-
 μῶν εἰς τὴν ἀμαρτίαν. ἔκ μία ἀπὸ τὰς πρᾶγμα εἶναι τοῦ πρᾶγμα εἶναι

ας γίνεται ἐτούτη, νὰ προσάχουσι ὁ νὰ συλλυπηῶται μὲ ὄλους κ' ἢ
 τὴν ἀξίαν καὶ θένος, μήπως καὶ καθὼς ἐκεῖνος ὀϊακῶς, ὁ ὅποιος ἐφο-
 βᾶτον νὰ μὴ βλάβῃ τὸν ἀδελφόνου, καὶ νὰ μὴ πῶμασοκπαῖση
 τὴν (σωφορίαν ὅπου ἐσυρνε μὲ τῆς λόγου του, ἔτ' ἢ καὶ αὐτὸς ἠθελε
 βλάβῃ θανασίμως ὁ ἐκεῖνον ὅπου ἀλαπᾶ, ὁ ὅποιος δὲρίσκειται εἰς τὴν
 ἀμαρτίαν, καὶ εὖν ἄλλοις συμμαθηταῖς, ὁ ὅποιον πρᾶγμα ἐχοσι (σωή
 θειαν νὰ πάχουσιν ἐκεῖνοι ὅπου ἀκαμὶ δὲν ἐχοσι τελείως γεγυμνασμέ-
 να καὶ παρὰ δύμῃρα τὰ ἀειτηρία τῆς ψυχῆς τως, νὰ ἐμποροῦσι νὰ
 διακρίνοισι τὸ καλὸν, καὶ τὸ κακόν, καὶ τὸ μέσον καλοῦ καὶ κακοῦ. Με-
 γάλῃ ἐνέσπῳ ἔτ' ἢ) βέβαια εἰς εἷνα πρῆς ᾧτα νὰ παρακαλῇ τὸν δὲν νὰ
 χαριδῇ ἠπότας καλὸν τῆς ὑποτακτικῆς του, ὁ ὅποιον αὐτὸς δὲν ἔχει
 ἀκαμὶ προπῆρα. Καθὼς ἐκεῖνοι ὅπου ἐσοχαδῆκασι ἐνὸς βασιλέως
 πρῶσωπον, καὶ ἐκᾶμασίνδον φίλοντας, δὴ ὡοῦνται λοιποὶ αὐθελίθια
 νὰ φιλιώσωδῃν εἰς τὸν βασιλέα καὶ νὰ διαλλάξουσῃ, καὶ τοῦ ὑπὲρ-
 τας ἔου ὄλους, καὶ ἐκεῖνοισι ὅπου δὲν γνωρίζει, ἢ καὶ τοῦ ἐχθροῦ του, ἢ
 νὰ γηροῦσι μέτοχοι τῆς δόξης του, ἔτ' ἢ λόγιαζε πῶς γίνεται καὶ ἀνά-
 μισα τῆς ἀγίων, καὶ τῆς φίλων τῆς θεοῦ. Οἱ φίλοι βέβαια καὶ δὴλα-
 βουῶνται εὖν μεγαλώτατόσω τως καὶ ἀληθινούς φίλους, καὶ ὑπακούου-
 σίντας, τάχα δὲ ἢ ἀναγκάζουσται ἀπὸ αὐτοῦ. Καλὸν πρᾶγμα εἶν
 νὰ ἔχη ἱναὸς φίλους, εὖν πνδύματικῆς ὁ ἀγγελικῶς φίλου. Δὲν ἔου
 δὲ ἱναὸς δὴ ὡεται ἔτ' ἢ νὰ μᾶς (σωεργῆση καὶ νὰ μᾶς βοηθήση) Δὲν νὰ
 δποικῆσωμῃ τὴν ἀρετῶν ἀπὸ ὁ ἀγγελικῆς φίλος. Εἰ δὴ γῆθηκέμου καὶ
 ποιος θεοφιλῆς ἀνθρώπος, πῶς πάντοτε μὲν ὁ θεός, μάλιστα δὲ εἰς
 ταῖς δεσποτικῆς ἑορταῖς ὅπου γίνουνται καθε χρόνον, ἀνταμιβᾶει
 καὶ εὖν δούλω του μὲ πνδύματικῆς δαρεῖας. Οἱ πνδύματικῆς ἱαξὸς
 ἔχει χρεός νὰ εἶναι γεγυμνωμένος ὁ ἀλλόξιος τελείως ἀπὸ τὰ πάθη,
 δὲν νὰ δμυθῆ εἰς κανένα καμρόν νὰ ὑποκρίνεται πῶς πᾶθη, καὶ μάλι-
 σα τὸν θυμόν. Δὲν πᾶ αὐτὸς δὲν θέλει σπουδάση, καὶ ὅπῃ μεληθῇ
 νὰ τὰ δῶξῃ αὐτὰ τελείως ἀπὸ λόγου του, δὲν θέλει ἐμπορέσει νὰ τὰ
 ὑποκρίνεται, καὶ νὰ πλάσει πῶς τὰ ἔχει ἀπαθῶς. Εἶδα εἷνα ἀλορον
 ἀκαμὶ μικρόν, ὁ ὅποιον δὲν ἦτον ἀκαμὶ δαμασμένον ὁ ἠμεραμόνον, ὁ
 ὅποιον συρνώμνον ἀπὸ τὸ χαλινάρι, καὶ πῶς πατῶντας ἠσυχα καὶ ἀνα-
 παυτικῆς, ἀχαμνίζωντάς του τὸ χαλινάρι καμπόσον, ἐξ ἀφου ἐπε-
 βουλᾶθηκε τὸν ἀφρότην του. Εἰς δὴ ἱναὸς δαίμονας ἔχει (σωήθησαν
 δὲ πῶς πλάει νὰ συμβαῖνη τῆς ὁ σποτεινὸν πρῶβλημα ὅπου εἶπα μῆν,
 ἠζουω εἰς τὸν δαίμονα τῆς κενὸς οξίας καὶ τῆς γαστριμαργίας, ἢ τῆς
 ὀξυχο-

ὁ ἄγιος
 νεῖλος τῶν
 το λέγει ὁ
 π φησὶν,
 ὁ χυσορ-
 ρίμων.

ὀξυχολίας, καὶ τῆς πορνείας, διὰ τὴν αὐτὴν ἀμελήτη πινὰς καὶ ὀλίγον, δι-
 θύς συγκόνωται, Ἐ τὸσιν ὁποῦ μένουσιν ὡς τὸ ὑπερον. Ἐ κείνοι ὁποῦ
 θείλοισι νὰ τὸ ζητοῦσι τῶν δὲ νὰ μάθουσι πῶς ἀλήθεια, ἀς τὸ γυρῶσαι
 μὴ κῆπον. Τότε θέλει γνωρίσει ὁ ἰατρὸς πῶς θάφαι ὁποῦ τῆ ἐδ ὀθηκεν
 ἀπὸ τὸν θῆ, ὁπόταν θέλει δωρηθῆ νὰ ἰαφύσει ἐκεῖνα τὰ πάθη ὁποῦ
 σιμᾶ εἰς ἄλλας πολλὰς ἢ ἢν αἰάτρατα. Δὲν πρὸς νὰ θαυμάζει πι-
 νὰς ἐκεῖνον τὸ διδάσκαλον ὁποῦ ἔκαμε σοφὸς ἐκείνος οὐδὲ πᾶν δας ὁποῦ
 ἢ ἢν ὅπτι δ εἰσι εἰς τὸ μάθημα καὶ διφυεῖς, μὰ ἐκεῖνος ἔχει νὰ θαυ-
 μάζεται, ὅποι ἐσόφισε, καὶ ἔκαμε τελείους τοῖς ἀμαθεῖς καὶ ἀσό-
 φως. Τότε φανεράνεται καὶ ἐπαγνάται ἡ ὀπιδεξωσιμὴ τῶν κα-
 βαλάρων, ὁπόταν νικήθῃ μὲ ἄλογα κακὰ καὶ ἀνεπιτήδεια, Ἐ
 φυλάξοισι καὶ αὐτὰ τὰ ἄλογα. Ἄν ἔλαβες ὀμματια, Ἐ χαρὴ
 ἀπὸ τὸν θεόν, νὰ πρβλέπῃς τὰ κύματα πρὸν παρὰ νὰ ἔλθοισιν
 καὶ τῆς φερῶντες, πρὸλεγέταις σανερά ἐκεῖνων ὁποῦ δὲρίσκωνται
 εἰς τὴν καρὰβι, διὰ τὴν ἀλέας λογίς ἐσὺ θέλῃς εἶσαι ἡ δὲ ὑτέρα ἀγία τῆ
 τζακισμοῦ τῆ καρὰβίου, ὡς ἐκεῖνος ὁποῦ ἐπῆρες ἀπάνω σου, πρὸν
 ποῦ ἄλλω ὁποῦ δὲρίσκωνται ἀνέριμοι, πῶς κυβέρνησιν τῆ καρ-
 βίς. Εἶδα ἴνας ἰαφούς, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐπροεῖπασιν οὐδὲ ἐφανεράσασιν
 τῆ ἀρρώσων τὰς ἀπίας τῆς ἀρρώσιας τως, διὰ τὸ ὁποῖον ἐδ ἄκασι καὶ
 εἰς τοῖς ἀρρώσους, καὶ εἰς τῆ λόγου τως πολυὺ κέποι, Ἐ λύπην, Ἐ πα-
 ραδαρμν. Ὅσον πλέα θέλει θεωρῆ ὁ προεσὺς νὰ τῆ δίδεται πολλὴ
 πίσις, Ἐ δὲ λάβῃ, καὶ ἀπὸ τοῦς ὑπὸ κῆς του καὶ ἀπὸ τοῦς ἔξω, τὸσιν
 πῶς ἄσῳτερον ἔχει νὰ φυλάγῃ καὶ νὰ τηρᾷ τὸν ἑαυτόν του μὲ πᾶν φύ-
 λαξιν εἰς ὅλα ἐκεῖνα ὁποῦ ἔκαμε, Ἐ ὁποῦ λέγει, γνωρίζωντας πῶς
 ἔλασι σοφά ζῶνται εἰς αὐτὸν ὡς εἰς μίαν εἰκόνα ἀρχέτυπον, Ἐ ὅλα
 ἐκεῖνα ὁποῦ λέγωνται ἢ γίνονται ἀπὸ ἐκεῖνον, τὰ λογαριάζοντι Ἐ ἔρου
 ἀν τα ὡς ὅρον, Ἐ νόμον ἀπράβατον. Τὸν ἀληθινὸν ποιμῆρα θέλει
 ἀπὸ εἶξει ἡ ἀγάπη, διὰ τὴν ἐκεῖνος ὁ ἀληθινὸς Ἐ πρῶτος ποιμῆρ ἐσὺ
 ῥά θηκε διὰ πῶς πῶς ἀγάπην ὁποῦ εἶχεν. Κάμνε ἐδικόσου μέ-
 νον μὲ τὰ λόγια ἐκεῖνα τὰ σφάλματα ὁποῦ γίνονται ἀπὸ τοῦς ἄλλους,
 ὁπόταν ἔρχεται πινὰς καὶ ἰσομελογᾶται εἰς ἐσένα, λέγωντάς του, μὲν
 λυπάσαι ἀδελφένου, Ἐ εἰώ ἀμαρτωλὸς εἶμαι, καὶ ἐκεῖνος πέρνωντας
 θάρρος, σου θέλῃ εἰπῆν τὰ πάντα καθαρῶς, Ἐ τῆτοιας λογίς δὲν θέλεις
 ἔχει χρεῖαν πάντοτε ἀπὸ πολλῶν ἐντροπῶν ἀπὸ μέρους τῆ ἰσομελοῦ
 μῆου. Λύπα, καὶ πικρανε πρὸς καμπόσον καμρὸν ἐκεῖνον ὁποῦ ἀρῶ-
 τεῖ πινδουμαλικὰ, δ εἶχωντάς του τὴν λείψ μόντου καὶ τὴν ἀμαρτημάτου,
 διὰ

πάντοτε ὁ δὴ γῆρας ὁ πῶνδυμαλικὸς ἔ ὁ πρῶτος νὰ λέγη ἔ νὰ διηγήσεται
 ὀλονῶν ὀποῦ παχρῶσις εἰς ἐ μνας ἡριον, πῶς ἡ σράτα τῆς θεϊκῆς ὑπὴ
 ρεσίας ἔ ἔ σινὴ καὶ τεθλιμμένη. οὐδὲ πάλιν νὰ λέγη ὀλονῶν πῶς ὁ ζυ
 γῶς τῆ χυ εἶναι χρῆστος ἑ καλὸς, καὶ ἐ φορτίου του εἶναι ἐλαφρὸν, μὰ
 πλέα ὀ γλυγορύτερα νὰ σοχάζεται, ἔ νὰ ἀρμόζει καὶ νὰ διδῆι πρεπόν- 6
 τως εἰς κατὰ τὰ φάρμακα κατὰ τὰ πρῶτωπα, εἰς ἐκείνους ὀποῦ εἶν
 βαρεμένοι δὴ πὸ χαλεπὰ ἀμαρτήματα, ἔ ὀποῦ δὴρίσκουται δὴ κλοιο
 νὰ πέθωσιν εἰς δὴ πῶνσι, πρῆπει νὰ διδῆι ἐ δ ὄυτερον φάρμακον. εἰς
 ἐκείνους πάλιν ὀποῦ κλίνοισιν εἰς ἐ ὑψηλὸν καὶ ὑπερήφανον φρονημα
 καυχόμενοι εἰς τὴν δὴ ὑάμιντας, εἶν ἀρμόδιον ἐ πρῶτον φάρμακον. 8
 Τινὲς μέλλοντες νὰ πῶν πατήσῃ μακρὰν σράταν, καὶ ἐρωτῶντας ἐκεί
 νες ὀποῦ ἐνωρίζασιν, ἡκούσασιν ἀπῶ αὐτοῦ πῶς ἦτονε ἴσα καὶ χωρὶς
 καὶ ἐνά κίνδυνον. καὶ ὁ μως μὲ τούτην τὴν ἀκρίβῃ ἐσῶντας νὰ ἀχαμνη
 δοῦσιν εἰς τὴν ὀδοιπορίαν, ὀπότεν δὴρίσκουται εἰς δὴ μέθῃ τῆς σρά- 16
 τας, ἡ ἐκινδυνώσασιν, ἡ ἐσραφήσῃ ὀπῆσῶ, ἐσῶντας νὰ δὴρεθῶσιν
 ἀπῶ σκῶσῃ εἰς τὰς θλίψεις, καθῶς μὴ πορῆς νὰ νοήσῃς καὶ ἐ ἐναν-
 ῦιον πῶνδυμαλικῶς εἰς κατὰ τὰ. Καθῶς ἔ ἔ κατυχοὶ ἐκείνοι ὀποῦ δὴρή
 κασι καλὸν ὀδηγόν, ἔ ἔ ἔ ἔ κατυχοὶ ἐκείνοι ὀποῦ δὴρήκασι ἐ ἐναν-
 ῦιον. Ἐκεί ὀποῦ ἐρίσῃ εἰς τὴν καρδίαν ἡ ἀγάπη τῆς θυ, δὴν ἡ δὴ ὑπὴ
 κὲ ὑποτας ὁ φόβος τῆς λόγῶν. καὶ ἐκεί ὀποῦ ἐφανερῶθηκεν ὁ φόβος 18
 τῆς γενῆς, ἔ τῆς ἀγῶνις πυρὸς, ἐκεί ἀθεῖ καὶ αὐξάνει ἡ ὑπομονὴ τῆς
 μυρίων κῶπων. Ἀμὴν ἐκεί ὀποῦ γνωρίζεται ἡ ἐλπίδα τῆς βασιλείας
 τῆς ἐσῶντων, ἐκεί δὴρίσκεται ἡ καταφρόνησις ὀλονῶν τῆς κατὰ ἔ γυῖνων
 πρῶματων. Πρῆπει νὰ κατέχη φανερὰ ὀκαλὸς σραπῆ γῶς καὶ τὴν ἑ
 σιν ἔ τὴν τῆς κατὰ τὸν ὀποῦ ὑποτακτικῶς ζυ καὶ δὴ πὸ τοῖς σρα- 20
 πῶτας ζυ, ἀπῶ ἡ ἴσως δὴρίσκουται ἡνὲς εἰς τὴν (σωφορίαν ζυ, ἔ
 εἰς ἐ πλῆθος, οἱ ὀποῖοι ἐσῶντας νὰ εἶν πρῶπολεμιστῶν, καὶ μονομάχοι
 ἀδὴρειωμένοι, τυχεροὶ νὰ ἐνεργῶται ἡ συζυ ὀμάδα ἰ μετῶ αὐτὸν δὴ
 ὀνομα τῆς σραπῶτων. Δὴν δὴ ὑέται μοναχὸς ὀκυβερνήτης χωρὶς τὴν
 (σωφῶσιαν καὶ τὴν βοήθειαν τῆς ναυτῆς, νὰ φυλάξῃ ἐ καράβι. οὐδὲ ὀ 22
 ἰαξὸς νὰ θεραπεύσῃ τὸν ἄρρωστον, ἀπῶ δὴν πῶρα κληθῆ πρῶτερα ἀπῶ-
 αὐτὸν, καὶ πῶρα κληθῆ μὲ τὴν φανέρωσιν τῆς λαβωματίας του, ἡ μὲ
 τὴν πῆσιν ὀποῦ τῆς διδῆι. Ἐκείνοι ὀποῦ ἐσῶσῃ τὸν ἰαξῶν, νὰ
 πῶς δὴ εἴσῃ τῆς πληθῶς τῶς, τῆς ἐκείμασι ἔ ἰσασηθήσῃσι, ἔ πολ
 λῶς φορῶς δὴποθῶσῃ καὶ πολλοὶ. Ἀναμεταξῶ ὀποῦ βόσκουται τὰ 24
 πρῶβατα, μὴ πῶν ὀβοσκὸς νὰ πῶσῃ τὴν σύργγα του λόγου, καὶ
 μάλισα

μάλις α όπόταν μέλλουσι να άποκριμηθούσι, δὲ τι αὐθέντα πρᾶγμα
 φοβάται τόσα ολύκας αἰσῆ τὸν ἦχον καὶ τὴν φωνὴν τῆς σούργου τῆς
 ποιμαντικῆς. Δὲν τυχεῖαι οἱ πρεσβῶς χωρὶς λογαριασμὸν ἢ αἰθέρα να
 ταπεινώνεται πάντοτε, αὐθὲ πάλιν παντοτε να ὑψώνεται καὶ να ἐπαί-
 ρεται ἀφρόνως, βλέπωντας τὸν παῦλον πῶς ἔειπεν ταῖς δύο ἐπέδμε
 πᾶτει με πολλὴν σκέψιν ἔσοχασμὸν. Πολλὰς φορὰς ἐσφάλισεν
 ὁ θεὸς τὰ ὀμμάπα τῶν ὑποτακτικῶν να μηδὲν βλέπειν καί ποια σφάλ-
 τα ἔλλοψιματα τῆ πρεσβῶτος των, ἀμὴ ἀνὸ πρεσβῶτος τῶς τὰ αἰοί-
 ξη, καὶ φανερώσῃ τῶς τα, γὰρ ἀπίσταν εἰς αὐτῶν πρὸς τῆ λόγουτου.
 εἶδα πινὰς πρεσβῶτας, οἱ ὅποιοι δὲν τὴν ἀκρατως ταπεινώσιν ἐσυμ-
 βουλόουσαν εἰς καί ποια πρᾶγματα με τὰ ἰδιὰ τῶς τένα. καὶ εἶδα
 ἄλλους, οἱ ὅποιοι ἐθέλασιν δὲν τὴν υπερηφάνειαν τῶς να τῶς δεχησῆ
 τὴν θοφίαν τῶς, ἄσπον, ἔ ἀγνωσῶ, ἔ εἰρωνόουσαν πρὸς αὐτῶν, ἔ
 ἐλάττωσιν. Εἶδρα, καὶ λα καὶ ὀλίγας φορὰς, καὶ κατὰ ἕνα περία
 σιν καὶ σύμβαμα, καί ποιοι ἐμπαθεῖς πρεσβῶτας καὶ ἦσαν ἠγροῦ μῆροι
 ἐκείνων ὁποῦ ἦσαν καθαρὸι δὲν καθε λογὶς πάθος, οἱ ὅποιοι κατ' ὀλί-
 γον ἠξέπόμῆροι τοῦ ὑποτακτικῶν τῶν, ἐπὶ μὲ ψασι καὶ ἐμικρούνασι
 τὰ πάθῃ τῶς, καὶ λογίζω πῶς τῶς να εἰσπῆσῃ ἔ να εἰ ἐκ μῆρι ἐ-
 μιῶδος ἐκφῶν τῶν ὑποτακτικῶν ὁποῦ ἐσώζονται ἀναμεταξὺ εἰς τρεῖς
 πρεσβῶτας, ἔ ἐννηκίετας ἢ ἐμπαθεῖς ἐγχεῖσῃς, ἔ εἰ ἔργον τῆς ἠγρο-
 μῆρας, ὑπόθεσις ἔ ἀφορμὴ ἀπαθείας. Ας πρεσβῶ μῆρι καὶ λα μή-
 πωως ἔ ἐκείνα ὁποῦ ἐμαζώξῃ μῆρι εἰς τὸν λιμιῶνα, τὰ σκοσπίω μῆρι
 εἰς δὲ πέλαγος, καὶ εὐγείωντας δὲν τὸν λιμιῶνα, πέσω μῆρι εἰς δὲ τῶν
 σιν, καὶ πινῶ μῆρι εἰς τὴν θάλασαν, γνωρίζουσι τῶς ὁποῦ εἰπα μῆρι
 ἐκείνοι ὁποῦ παγγήσουσι εἰς τοῦ ἔξω θορύβου, ἔ ἀνακαίτωσῃ τοῦ
 κῶσῃ, εὐρισκό μῆροι ἀκαμὶ ἀγύμνασοι, ἔ ἀκατεχοι. Μεγάλον πρᾶξ
 μα εἰν κατὰ ἀλήθειαν, να ὑπομῆρι ἕνας οὐψύχως ἔ πεθυμερα ἔ
 ἀδρῆ μῆρι τὸν καύσωνα τῆς ἠτυχίας, ἔ τὴν γαλιῶν, ἔ τὴν κατα-
 φρόνῃσῃ ὀλονῶν τῶν γηίνων θορῆιδων, ἔ να μὲν γυρεῖν ἔξω δὲν τὴν
 λ' βαρκοπούλαν τῆς κελλίου του ἁλῆ μετεωρίσματα, ἔ τῆς μικρῆς καὶ
 οὐ δαμναῖς πρᾶκλῃσῃς ἔ πρᾶμυθίας, κατῶς καί μινουσι οἱ ὀκνηροὶ
 ναῦται. οἱ ὅποιοι ὁπόταν εἰν ἠτυχία τῆς ἀέμου ἔ γαλιῶν, γυρεῖν οὐδὲ
 να κλυμωοῦσιν εἰς τὰ νερά τῆς θαλάσσης. ἀμὴ μεγαλύτερον εἰν χω-
 ρὶς καμίαν σύγκρισιν, ὅχ μόνον να μὲν φοβάται πινὰς τῶν θορύβου,
 λ' μα να εἰν ἀκαμὶ ἔ εἰς τοῦ κτύπου τῶς ἀφοβος, ἔ ἀκίνητος εἰς τὴν
 καρδίαν, εὐρισκό μῆρις ἔ ἀναξεφερό μῆρις ὅν εἰς τὰ ἔξω, μετῶ ἀθροῦ

πω, ὅσον δὲ εἰς τὰ μέσα Ἐ εἰς τὸν νοῦν, εἰσὸν ἄλλος μὲ τὸν δὴ. Ἀς
 ὁ εἶναι ὡ θαυμάσιον πάτερ ἢ κατὰ τὰς ἑξῆς Ἐ ἔξω Ἐ κωσι
 καὶ κριτηρίων, ὑπόθεσις τῶν ἐδικῶν μας καὶ γνωρισμός, ἕως ἀντιπα-
 διπῶς καὶ ὑποθέτως ἔρχεται εἰς δ' ἀληθινὸν καὶ φοβερὸν μας κριτή-
 ριον. τίς δὲ ἀεύθυνος καὶ χωρὶς πᾶσιμα ἔοχεται ἀπουδ ἄζωντας εἰς
 εἰς ἔργον, καὶ τὴν θούλῃσιν τῶ θεῶ. Ἐ κατὰ πᾶσιμα ἀνάγκη οἱ ἐρ-
 χροῦνται καὶ αἱ ἐλεύσεις τῶς καὶ τῶν δύο εἶναι ἐναντίας ἀνάμεσον-
 τας, ἢ καθ' ἑαυτῶν ἔχει χρεῖαν ἐδικῆς του καταστάσεως, Ἐ κυβερνήσεως.
 Ἀς ἐρωτᾶται ὁ κατὰ δικῆς ἢ ὑπείθυνος πρὶν πρᾶξαι, χωρὶς ἄλλως,
 ποῖαις εἶ) κατὰ μέρος Ἐ καταλεπῶς ἀπράξεις του, ἔξω δ' ἄλλως.
 πρῶτον, ἔξω νὰ ἀπομείνει ἀπὸ ἐκεῖ καὶ ἐκεῖθεν χωρὶς κακοῦ θάρρους Ἐ
 καμῖαν παρρησίαν, κενὸν μὲν πάντοτε ἀπὸ τῶν ἐξομολογησῶν ὅπου
 ἔκαμε. δεύτερον, ἔξω νὰ πρᾶκινᾶται νὰ μᾶς ἀγαπᾶ, ἰσχυρίζωντας ἕ
 λογίς λαβωμάτων ὅπου μᾶς ἐφανέρωσεν, ἐγγυήκαμεν ἀνάδοχοι, ἔξω
 νὰ ἔχωμε βαρὺς νὰ ταῖς ἰατρῶν. Μὴ θεῖτο ἄς σὲ λανθάνῃ ὡ
 τίμη πάτερ, καθὼς οὐδὲ λανθάνει σε, καὶ γὰρ οὐδὲ, ἢ ἴσως νὰ συγκρίνης
 Ἐ τῶς τόποι, καὶ τὰς ἀναφορὰς, Ἐ τὰς κρᾶσεις καὶ ἔξεις ἐκείνων
 ὅπου εἶναι πᾶσιμα εἰς τὸν δὴ, ἔξω ἕ τῶν ἐχρῶν πολλῶν ποικι-
 λότητα Ἐ διαφορὰ ἀνάμεσον τῶς. Πολλῶς φορᾶς ἐκεῖνος ὅπου εἶναι
 ἀδύνατος, καὶ βαρὺς ἀπὸ ἀμαρτίας, δύσπισται ταπεινότερος
 εἰς τὴν καρδίαν, ἔξω τῶν ἡμῶν χρεῖαν νὰ ἡμωρᾶται καὶ νὰ κενονί-
 ζεται Ἐ ἐλαφρότερα ἀπὸ τοῦ πνεύματος κριτῆς. καὶ εἰς ὅπου
 δὲ ἔχει ὀλιγώτερα πᾶσιμα, θέλει εἶσαι ὑπερήφανος, καὶ ἔξω τῶν
 τυχερῶν νὰ ἡμωρᾶται βαρύτερα. ἢ ἐκεῖνος ὅπου θέλει ἀμαρτῆσαι ὀλι-
 γώτερα, πρὸς νὰ τῶν δ' ἰδῶν βαρύτερα τὰ ὅτι ἡμῶν, ἔξω νὰ ταφῶν
 θῆ ἡμῶν. Δὲ εἶναι δίκαιον οὐδὲ πρὸς νὰ βοσκη εἰς ἀλεοντῆρι-
 πῶς βαρῶν, τοιοῦτο ἔξω δὲ ἀσφαλῆς Ἐ συζῶν πρᾶγμα, νὰ
 κυριεύῃ εἰς ὅπου εἶναι ἀκριβῆς ἐμπαθῆς, Ἐ νὰ εἶναι πρὸς εἰς ἐμπαθῶν
 ὑποτακτικῶν. Ἀπρεπὴ καὶ ἀχρημ θεωρῶν εἶναι, νὰ βλέπῃ τις νὰ
 εἰσπίσται μία ἀλοπού ἀναμεταξὺ εἰς πουλία καὶ ὄρνιθας, ἔξω
 κυβερνήσεως, ἀμὴ οὐδὲν πρᾶγμα εἶναι πλεονάζον πρὸς εἰς
 ποικίλος ὅπου θυμῶνεται, καὶ ὀργίζεται. ἔξω τί ἢ ἀλλοπού ταρᾶ-
 σει, καὶ θορυβεῖ καὶ θανατῶναι τὰ πουλία, καὶ τὰς ὄρνιθας. ἀμὴ ἐτῶ-
 τος παραχίζει καὶ θανατῶναι τὰς λογικῆς ψυχῆς. Βλέπε νὰ μὴ
 εἶσαι, μὴ δὲ νὰ γίνῃσαι πλεονάζον πρὸς εἰς τῶν μικροτάτων σφάλλε-
 μάτων, ἔξω ἕ δὲ ἐκεῖ εἶσαι λοιπὴν μισητῆς τῶ θεῶ. ἔχει καὶ σὺ
 ἔξω

νόμιμα καθολικῶς, καὶ ἄλλα εἶναι διὰ διγαμίαν, ἡ ἄλλα διὰ δι-
 λούξας. καὶ ἄλλα ὅπου ῥίπνεται χάμαι, ἔτζη καὶ εἰς τοὺς ἀνα-
 δόχους καμίας προσάσας εὐρίσκουται καθολικῶς πολλὰ πράγ-
 ματα σύμφωνα, ἡ ὅμοια εἰς τῆτα. λοιπὸν ἡκυρίας καθολικῶς ἀνα-
 δοχῆ εἶναι, νὰ δίδει ἑνὸς τῶ ψυχλῶ εἰς καὶ διε πρᾶγμα, ἡ τῶ ψυ-
 χλῶ τῆ πλησίονου. Ἄλλοι ἀναδοχουται ἡ πένουσι μόνον ἀπάνωτος
 διβαρὸς ἡ περασεμένων ἀμαρτιῶν κανόνος, πρὶν νὰ ἐπισηφύσιν. ἄλ-
 λοι μόνον ἐκεῖνα ὅπου ἀκλουθοῦσι καὶ γίνουται ὑσερα διὰ τῶ ἐπι-
 στροφῶ, καὶ ἀσταγῶ. Ἄλλοι πένουσι ἀπάνωτος τὸ βαρὸς μέ-
 νον ἡ σφαλμάτων ὅπου ἐξηγήκασιν ἐναντίον ἡ προσαγμάτων
 τως, διὰ τὸ λείψμον τῆς πνευματικῆς δυνάμεως, καὶ διὰ τῶ
 ἐρησιν τῆς ἀπαθείας. καὶ εἰς τούτους εὐρίσκειται δισφάλμα ἔτζη
 διὰ μέρους τῆ προεσῶτος, ὡς καὶ τῆ μαθητοῦ, ὁπότεν καὶ οἱ δύο
 τους εὐρίσκουται ἐμπάθεις, ὁ ἑὸς δὲν ἡφμεν ἐκεῖνα ὅπου τῆ
 προσάσουται, καὶ ὁ ἄλλος δὲν προσάφει ἐκεῖνα ὅπου πρέπει νὰ
 γίνουται διὰ τὸν ὑποτακτικὸν κατὰ ἀναλογίαν τῆς δυνάμεως, καὶ
 τῆ ῥόπου, καὶ τῆ τάξεως, καὶ τῆ προσώπου. Καὶ εἰς αὐτῶ τῶ
 πρῶτην καὶ τελείαν ἀναδοχῶ, βασιάζουται καὶ διβαρὸς κατὰ
 τῶ ἐκκοτῶ, καὶ τὸ κέψμον τῶν θελημάτων τῶν ὑποτακτικῶν
 μας. Ὁ γνήπος ἡ καθολικῶς ἡσ ἡνωρίζεται μάλιστ' ὁπότεν λείπει καὶ
 ὁ πατέρας του. Ἄς εὐχαρίζεται καὶ ἄς σημαδ δλη πολλὰ ὅπως ὡς
 ἐκείνοισ ὅπου τῆ ἀπληροῦται καὶ ἐναντιώνουται, καὶ ἄς τοῦ
 ἐπιμαῦ αὐτῶ ἐμπροσθεν ἑνῶν ἡρόντων μεγισαίον με βαρύτητα ἐπι-
 ἡμία, καὶ μωντας καὶ εἰς τῶ ἄλλοισ φόβον με τῆ λόγουτος ἐκείνῶν,
 ἀν κατὰ καθολικῶν καὶ πικράνουται βαρὰ διὰ τῆτα τὰ ἐπιπι-
 κία, ἡσ ἡ ἐν καλλιώτερον πρᾶγμα, νὰ βλάπεται ἑνὸς τοιοῦτο ῥό-
 πως, ἡσ νὰ σωφρονίζουται διὰ μέρους του οἱ πολλοί. Εὐρίσκουται
 ἡτες, οἱ ὁποῖοι διὰ ἀγάπῶν πνευματικῶν κινούμενοι, ἀναδοχῆκασιν
 ἀπάνωτος ἑρῆ ἀλλοτῶν καὶ ὑπὲρ τῶ δυνάμιντος, ἐν θυμῶν κινῶν
 ἐκείνου ὅπου εἶπε, πῶς δὲν ἔχει ἑνὸς μεγαλυτέρῳ ἀγάπῶ διὰ ζήτην,
 ὡς νὰ βάλῃ τῶ ψυχλῶ του διὰ τῶ φίλῶ του. καὶ εὐρίσκουται ἄλ-
 λοι, ὅπου ἐπήρασι καθὼς δυνάμιν νὰ ἀναδοχουται ἄλλοισ ἡσως διὰ
 τὸν θεόν, καὶ ὅμως δὲν βαίνουσι μετὰ χαρῆς τοῦ ἑαυτοῦτος ὑποκα-
 τωθῶν εἰς ἑρῆ, διὰ τῶ σωτηρίαν τοῦ ἀδελφοῦτος ἀλλ' ἐγὼ ἔταλα-
 νισα καὶ ἔφεξα τοῦ τοιοῦτοισ, ὡς ὅπου δὲν εἶχασιν ἀγάπῶ. καὶ
 ἀμὴν διὰ τῶ πρῶτους εὐρηκα καὶ λέεται εἰς τῶ θεῶν γραφῶ. ἀν ἑυ-
 γάλης

γάλης δὲ ἀνάξιους ἀνθρώπων, καὶ κήμης τὸν τίμιον ἐδικήνιστον, θεί-
 λης εἶσαι ὡσαύτ' ἐσόμενον. Ἐκθαῶς ἐνομιεῖς εἰς τὸν ἀνάξιον, κήμνον-
 πᾶς τὸν ἀξιον, θέλει βούηται καὶ ἐσένα. Δὲ ἢ αὐ εἶσαι ἀνάξιος, σιμᾶ
 εἰς ἐμὴν θέλεις γῆν ἀξιος. Στοχάζου καὶ ἐκεῖνο πᾶρα καλῶ, πῶς
 πολλὰς φορὰς ἦ κατ' ἐννοίαν καὶ τὸν λογισμὸν τῆς πρὸς ἁπλῶτος ἀμαρτία,
 κρίνεται χειρότερον πᾶρ ἐκείνῳ ὅπου κήμνει ὁ ὑποτακτικὸς μετ' ἐργον.
 ἂν ἔναυ ἢ ἡ ἀμαρτία τῆς σφραγιώτου εἶναι ἐλαφρότερον πᾶρ τῷ κακῶ-
 γνωμίαν καὶ κακῶ βουλιῶ τῆς σφραγιώτου. Νουθετεῖται ἐπὶ ὑπὸ κήμνον σου,
 νὰ μὴ ἐξαγροβύουται κατὰ μέρος τοῦ λογισμοῦ τῶς λάγνοις ἢ σα-
 μαλικίῳ. μὰ ὅλα τὰ λοιπά τῶς ἀμαρτήματα, νὰ τὰ ἀνακινούσι Ἐνὰ
 τὰ μελετᾶσι ἢ νύκτα καὶ ἡμέραν, δὲ νὰ τὰ διορθώνουσι. Γυμναζε
 ὁ λῶς ἐκείνος ὅπου εἶναι ὑπὸ κατωθίον σου, νὰ εἶναι ἀκέραιοι ἢ καθαροὶ
 Ἐ ἀπλοῖ πρὸς ἀλλήλων τῶς, βαίνων τῶς εἰς δ' ἰμέσον τὸν ἑαυτόν σου
 Δὲ ἐξ ὁμπλῆ, Ἐ παράδεισμα. ἀμὴ πολλὰ φρονίμως πρὸς τῷ μά-
 χῳ τῶν διαμμένων καὶ ἐπὶ σφρασιμέτως. Μιῶσε λαυθαῖν ὁ σκοπὸς
 τῆς πρὸς βᾶτον σου, εἰς τὰς ἐξεί τῶς Ἐ τῆς σωθῆταί τῶς, δὲ τί οἱ
 ἀρπαγῆς λύκοι οἱ δάμνονες ἐχρῶσι σκοπὸν νὰ χαλοῦσι τοὺς ἀπουδάμους
 μετ' οὺς ῥαθύμους. Μὴ δὲν ὀνδύης νὰ πᾶρα καλῆς τὸν δὲ Ἐ δὲ ἐκεί-
 νου ὅπου εἶναι παντάπασι ἀμελεῖς, ὅπου ταν σὲ πᾶρα καλοῦσι νὰ δ' κή-
 μνης, ὅχ δὲ νὰ ἐλεηθῶσι, δὲ πᾶρ τῆς εἶναι τελείως ἀδύνατοι, ὅπου ταν
 δὲν σωεργάζουσαι ἢ ἐκεῖνοι, μὰ Δὲ νὰ ἐγερωθῶσι μετ' ἡ βοήθειαν
 τῆς θεᾶ εἰς τῷ ἀπουδίαν ἢ ἐπιμέλειαν τῆς σωθῆταί τῶς. Ἐ κείνοι ὅπου
 ὀρίζουσαι ἀδινεῖς εἰς τὰ πᾶρα γὰματα τῆς πίσεως, μὴ ξώουσαι ὁ
 μάδι μετ' ἀρελικίῳ, καθὼς ὀρίζουσαι οἱ κανόνες τῆς ἀγίων πατέρων.
 ἀμὴ ἐκεῖνοι ὅπου εἶναι ἀδύνατοι εἰς τὸν κῆ, Ἐ εἰς τὰ πᾶρα γὰματα τῆς
 πίσεως, αὐ εἶναι ἢ εἰς κανένα κατῶν πᾶρα κινουῖται μετ' ἡ πίσι δὲ τοῦ
 ἀπίσεω, ἢ θέλουσι νὰ πᾶρα γουσαι, ἀς παγένουσι πρὸς δόξαν τῆς κυρίου.
 Μὴ δὲν πρὸς σᾶσι ζῶσαι ἀνοίαν, Δὲ πᾶρ ἐκεῖνος ὅπου δὲν ἰνωρίζει, καὶ
 κήμνη ἡ σῶτας κατῶν ἀξιον πτωρίας, θέλει δ' ἀρθῆ, διότι δὲν ἔμα-
 θου. Ἐν ἔσοπῆ εἶναι εἰς ἐνα ποιμῆνα νὰ φοβᾶται τὸν θάνατον ἐπὶ
 δὲ ἢ ὑπακῆ διδ' ἀσῶεται πῶς εἶναι τῆς τοῦ, ἢ ἡ ζωῆ ἢ ἀφοβία τῆς θανάτου.
 Ζῆτα ὡ μακάριε χωρὶς ποίαν δὲ τῆς ἀρεταῖς οὐδὲ πινὰς θείλῃ ἰδ' εἶ τ'
 κύριον, ἢ ὅποια εἶναι ἢ ἡ σῶφροσύνη, Ἐ ἐκεῖνῳ πρὸς ἄλλα πᾶρ
 δαζε νὰ δὲ ποκτῆσι τὰ τέκνα σου, ἢ οἱ ὑπὸ κήμνον σου, ἐλῶ δ' ἐρόνων τῶς
 τῶς παντελῶς δὲ τῷ σωθῆταί τῶν ἀδινείων, ἢ ἐκεῖνῳ ὅπου ἔχεισι
 τῶς ὁ ψῆς ἢ τὰ πρὸς ὅπα ἀράμα ἢ θηλύκη δὲ. εἰς ὁ λῶς ἐκεῖνου ὅπου

σας υποτάσσονται με φόβον θεῶν, ἀς εἶ) διάφοροις καὶ ἀμικτασίαις
 τως καὶ ἀμικτοκίαις τως κατὰ τὰς διαφοροῦς ἡλικίας, διὰ τὴν δὲν εἶν
 πρὸς τὸν νὰ διώχοντες καὶ νὰ ἀπὸ τὸν λιμιάνα. Πρὶν τῆς νομίμου φρο
 νήσεως τῆς κοσμικῆς, μὴ δὲ ποικιλίᾳ νὰ κυρδύσασιν ἢ νὰ ἐνδύ
 σωρῶν καὶ νὰ εἰς μοναχὸν, μὴ πως καὶ νὰ ἀπὸ τὰ πρὸς βατὰ ἐρχόμε
 να εἰς τὴν μοναστήριον κατὰ ἀγνοίαν, ἔπειτα λοιπὸν ἐρχόμενα εἰς γνώσιν
 καὶ δοκιμῶν, καὶ μὴ ὑπομένοντα τὸ βάρος τὸν καύσανα τῆς μονα
 χικῆς πολιτείας, ἐθέλασι στραφῆ εἰς τὸν κόσμον, τὸ ὁποῖον δὲν εἶ) χωρὶς
 κινδύων καὶ ἐξοπλῶν ἔτζη εἰς ἐκείνοισι ὅπου τοὺς ἐκυρδύσασιν, ἀλλὰ
 καὶ εἰς αὐτοὺς τῶν ἰδίων. Τίς ἄρα ἐκτασάθηκε τοῖς τοῖς οἰκονόμοις
 ἀπὸ τὸν θεῶν, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχωντας χρεῖαν πλέον ἀπὸ τῆς βούσεως τῆς δ' α
 κούσαντου ἔ τῆς ἀνασναλμῶντος, καὶ τῆς κώπωντου, δουλεύεται μὲ
 τῆς πρὸς τὸν θεῶν χωρὶς καμῖαν φειδώλιαν πρὸς τὴν καθαρίαν τῆς ἀλ
 λωνῶν; Μὴ παύσης ποτὲ νὰ καθαρίζης τῆς ψυχῆς τῆς μολυσμέ
 νης, καὶ μάλιστα τὰ κωρμῖα ἀπὸ τοῦ ῥίπου τως καὶ τοῦ μολυσμοῦ
 τως, διὰ νὰ μὴ ζήτησης μὲ θάρρος καὶ παρρησίαν ἀπὸ τὸν καλὸν ἀγω
 νοθέτην ἡμῶν τὸν χρεῖον μόνον σεφάλοισι ἐδικνώσου, ἀμὴν ἔ ξείων ψυ
 χῶν. Εἶδ' α' εἰς ἀδελφὸν μὲν, ὁ ὁποῖος μὲ τῶν πῖν του καθαρίσει τῶν
 ἀδελφῶν ἀλλοτροῦ ἀδελφοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπὶ χεῖρα τὸν θεῶν διὰ ἐκείνον μὲ
 μίαν ἀδελφωπῖαν ἰσπανητῖν, ἔ ἔβανε τῶν ψυχῶν του διὰ ἐκείνοισι ὁ μως
 μὲ ταπεινώσιν. καὶ μὲ τὴν ἰσπανητῖν ὅπου ἐκείνου ἐκείνου ἰσπανητῖν
 καὶ τὸν ἑαυτοῦ. καὶ εἶδ' α' ἄλλον εἰς ἀδελφῶν ὅπου ἐκείνου ἰσπανητῖν
 πλῶν μὲ ἐπὶ πρὶν καὶ ὑπερφανείαν, ὁ ὁποῖος ἠκυσσε μὲ ἐπιμνησιν καὶ
 καταδύσασιν, ἰσπανητῖν, θεράπευσε πρὸς τὸν ἑαυτοῦ. Καμῖαν

τῶν θανεία φορῶν μπόσει νὰ πρὶν κτηθῆ πνὰς εἰς ἀγαθὸν, διὰ μεγαλῦτερον ἀγα
 ποιῶν λέ θόν, ἢ ἢ τῶν τῶν ἢ τυχῶν διὰ μίαν πρὸς ἀσίαν δ' οσμῶν ἀπὸ τὸν θεῶν,
 καθὼς ἐκείνου ἐκείνου ὅπου ἐφυγε τὸ μαρτύριον, ὃ χ' ἀπὸ δ' εἰλίαν ἔ φό
 βον. μὰ διὰ τῶν ὠρέλειαν ἐκείνων ὅπου ἐτώζονταν ἀπὸ ἐκείνον. Εὐρί
 σκεται ἰσπανητῖν ὅπου ἐδ' ὠκον εἰς ἀπῖαν τὸν ἑαυτοῦ, διὰ τὴν μὴ ἀλλο
 γῶν, ὁ ὁποῖος καλὰ ἔ νὰ λογαριάζεται σιμὰ εἰς τὸ πολλοῦ ὡς φιλή
 δονος, ὁ μως δύσκειται ὡς πλῆθος καὶ ἀληθῆς. Ἄν εἶ) ἔ ἐκείνοισι ὅπου
 ἔχει εἰς τῆς λόγου του λόγον ὠρελείας, καὶ δὲν τὸν μεταδίδει καὶ εἰς
 ἄλλους ἀφθόνως, δὲν θέλει ἀπομείνη ἀλμύροτος, πῶσον κινδύων θέ
 λησιν ὑπομείνει ἂ σίλε ἐκείνοισι ὅπου δ' ὠκῶντα ἔ μὲ τῶν σωσθῆν τῆς ἔρ
 ζων νὰ συλκαχ παθήσῃ, μὲ κείνοισι ὅπου κυρδύσονται εἰς τῆς συμ
 φοραῖς καὶ εἰς τὸ πειρασμῶν, ἔ ὁ μως δὲν θέλει νὰ συλοπιάσῃ;
 Ἐλὼθῃ ἔρωσε κατὰ τὸ δ' δ' ὠκῶν τὸν πλῆθος, ἐστὶ ὅπου ἐρύθῃς ἀπὸ

τῶν θανεία
 φορῶν λέ
 θόν.
 καθὼς
 ἐκείνου
 ὅπου
 ἐφυγε
 τὸ μαρ
 τῦριον,
 ὃ χ'
 ἀπὸ δ'
 εἰλίαν
 ἔ φό
 βον.
 μὰ διὰ
 τῶν ὠ
 ρέλειαν
 ἐκείνων
 ὅπου
 ἐτώζον
 ταν ἀπὸ
 ἐκείνον.
 Εὐρί
 σκεται
 ἰσπανη
 τῖν ὅπου
 ἐδ' ὠκον
 εἰς ἀπῖ
 αν τὸν
 ἑαυτοῦ,
 διὰ τὴν
 μὴ ἀλλο
 γῶν, ὁ ὁ
 ποῖος
 καλὰ ἔ
 νὰ λογα
 ριάζεται
 σιμὰ εἰς
 τὸ πολλοῦ
 ὡς φιλή
 δονος,
 ὁ μως
 δύσκειται
 ὡς πλῆ
 θος καὶ
 ἀληθῆς.
 Ἄν εἶ)
 ἔ ἐκεί
 νοῖσι ὅπου
 ἔχει εἰς
 τῆς λό
 γου του
 λόγον ὠ
 ρελείας,
 καὶ δὲν
 τὸν με
 ταδίδει
 καὶ εἰς
 ἄλλους
 ἀφθόνως,
 δὲν θέ
 λει ἀπο
 μείνη
 ἀλμύρο
 τος, πῶ
 στον κιν
 δύων θέ
 λησιν ὑ
 πομείνει
 ἂ σίλε
 ἐκείνο
 ῖσι ὅπου
 δ' ὠκῶν
 ταν ἔ μὲ
 τῶν σω
 σθῆν τῆς
 ἔρζων
 νὰ συλ
 καχ πα
 θήσῃ, μὲ
 κείνοῖσι
 ὅπου
 κυρδύσ
 ονται
 εἰς τῆς
 συμφο
 ραῖς καὶ
 εἰς τὸ
 πειρασ
 μῶν, ἔ ὁ
 μως δὲν
 θέλει
 νὰ συλο
 πιάσῃ;
 Ἐλὼθῃ
 ἔρωσε
 κατὰ τὸ
 δ' δ' ὠκῶν
 τὸν πλῆ
 θος, ἐστὶ
 ὅπου
 ἐρύθῃς
 ἀπὸ

τῶν θανεία
 φορῶν λέ
 θόν.
 καθὼς
 ἐκείνου
 ὅπου
 ἐφυγε
 τὸ μαρ
 τῦριον,
 ὃ χ'
 ἀπὸ δ'
 εἰλίαν
 ἔ φό
 βον.
 μὰ διὰ
 τῶν ὠ
 ρέλειαν
 ἐκείνων
 ὅπου
 ἐτώζον
 ταν ἀπὸ
 ἐκείνον.
 Εὐρί
 σκεται
 ἰσπανη
 τῖν ὅπου
 ἐδ' ὠκον
 εἰς ἀπῖ
 αν τὸν
 ἑαυτοῦ,
 διὰ τὴν
 μὴ ἀλλο
 γῶν, ὁ ὁ
 ποῖος
 καλὰ ἔ
 νὰ λογα
 ριάζεται
 σιμὰ εἰς
 τὸ πολλοῦ
 ὡς φιλή
 δονος,
 ὁ μως
 δύσκειται
 ὡς πλῆ
 θος καὶ
 ἀληθῆς.
 Ἄν εἶ)
 ἔ ἐκεί
 νοῖσι ὅπου
 ἔχει εἰς
 τῆς λό
 γου του
 λόγον ὠ
 ρελείας,
 καὶ δὲν
 τὸν με
 ταδίδει
 καὶ εἰς
 ἄλλους
 ἀφθόνως,
 δὲν θέ
 λει ἀπο
 μείνη
 ἀλμύρο
 τος, πῶ
 στον κιν
 δύων θέ
 λησιν ὑ
 πομείνει
 ἂ σίλε
 ἐκείνο
 ῖσι ὅπου
 δ' ὠκῶν
 ταν ἔ μὲ
 τῶν σω
 σθῆν τῆς
 ἔρζων
 νὰ συλ
 καχ πα
 θήσῃ, μὲ
 κείνοῖσι
 ὅπου
 κυρδύσ
 ονται
 εἰς τῆς
 συμφο
 ραῖς καὶ
 εἰς τὸ
 πειρασ
 μῶν, ἔ ὁ
 μως δὲν
 θέλει
 νὰ συλο
 πιάσῃ;
 Ἐλὼθῃ
 ἔρωσε
 κατὰ τὸ
 δ' δ' ὠκῶν
 τὸν πλῆ
 θος, ἐστὶ
 ὅπου
 ἐρύθῃς
 ἀπὸ

τὸν ἦν, καὶ ὥστε ἰσὺ ὅπου ἐσώθης, ἐκείνῳ ὅπου σύνομιται ἀπὸ
 τοῦ δάμνας εἰς τὸν θάνατον, καὶ μὴ πῆραθεσμίας νὰ βλαβερῶς
 ἐκείνους ὅπου κτείνουται καὶ φονδύουται πῶς μαλικῶς ἀπ' αὐτοῦ.
 διὰ ἡ τῆς εἶναι δ' μέγα ἐπαθλον καὶ γέρας σιμᾶ εἰς τὸν ἦν, ὅσοῦτον
 ἐ ὑπερβάλλει καὶ πῶς δὲ πᾶσι λογίς ἐργασίαν ἀνθρώπων, ὡς ἀγγέ-
 λων. Ἐκείνος δ' εἶχνε τὸν ἑαυτὸν ὡς ἑνὸς (ωερῶν τῶν ἀσωμάτων καὶ
 νοερῶν δυνάμεων, τῶν ἀγγέλων, ὅπου καθαρίζει καὶ ὀργαίνει τὸν ῥύπον
 ὅπου ὀρίσκειται εἰς τὸ ἀλλοῖο, μετὶ τῶ καθαρῶτητα ὅπου τῆς ἐδ' ὀθικεν
 ἀπὸ τὸν ἦν. καὶ ὅπου ἀπὸ τοῦ ἀκαθάρτου καὶ ὀπιφύρου, προσφέρει τῆ
 θεῶ δ' ὡρα ἀμφομα καὶ καθάρᾳ. διὰ ἡ τῆς εἶναι πάντοτε δ' ἐρ-
 γῶν τῶν θεῶν λειούργῶν. διὰ ἡ ὅλοι ἐκείνοι λέγει ἡ γραφῆ ὅπου σέ-
 κησὶ ξιγύρουτου, τῆς φέρονσι δ' ὡρα τῆς ψυχῆς. Οὐδένα πρᾶγμα δ' εἶ-
 χνε τέτοιας λογίς τῶ φιλανθρωπίν ἢ τῶ ἀγαθότητι τῆς πλάσους ὡ
 δημιουργοῦ ἡμῶν ὅπου ἐδείξεν εἰς ἡμᾶς, ὡς ἡ τῆς, ἡ ῥου διὰ τὴ ἀφῆ
 ἐ κατὰ ἐννηκῶντα σέκα πρὸ βᾶτα, διὰ νὰ ζητήσῃ ἐκείνον ὅπου ἦτονε πε-
 πλανημένον. πρὸς τε λοιπὸν καὶ σὺ ὡ θαυμάστε πάτερ, καὶ δ' εἶχνε
 ὅλλου σου τῶ ἀσπιδῆν, τῶ ἀγάπην, τῶ φέρην καὶ ὀπιμέλῃαν, καὶ
 εἰ πρὸς τὸν ἦν πῆρακάλιον πρὸς ἐκείνους ὅπου ἐπλανηθήκασι πολλὰ ὡ
 ὀρίσκειται (ωτε ξιμμέροι. διὰ τὴ ὅπου εἶν ἀγάρρῳσις ὡ ἀλα-
 κ' βωματίας μεγάλας, ἐκεῖ καὶ οἱ ἰαξοὶ πέρονσι πῶς ἰσότερον μισθὸν
 εἶ πέρωμα χωρὶς ἀμφοβολίαν. Ἀς σκοπήτωμα, καὶ ἀς πηρήσω-
 μα, πῆτε ὅπως ὡς χρεῶς εἶ νὰ πεκρήνῃ εἰ δίκαιον, διὰ τὴ δὲν πρᾶ-
 σῶ πάντοτε νὰ πεκρήνῃ εἰ δίκαιον, διὰ ἐκείνους ὅπου ὀρίσκειται
 ἀδνεῖς. Εἶδα ἐγὼ δ' ὡ πᾶς ὅπου ἐδικάζουσαν εἰς εἶα σοφῶτα-
 κ' ἐ ὄν κριτῆν. ὅσοῦτος ἐδικάωσεν ἐκείνον ὅπου ἦτονε ἀδικῶς, ὡς ὅπου
 ἦτονε ἐκείνος πῶς ἀχαμνός, ὡ ἀδνεῖς. εἶ τὸν δίκαιον ἐκατεδίκασεν
 ὡς ἀδικῶν, ὡς ὅπου ἦτονε ἀδφωμέρος ἐκείνος εἶ ὡ ψυχῶς, διὰ νὰ
 μὴ ῥῆν πῶς ἰσότερον εἰ χίσμα μετὶ τῶ δικαιοσύνῳ. ὅμως χωρὶς ἀ
 εἶπε καὶ εἰς εἰς ἐδικόνου, ὡ ἐκείνον ὅπου τῆς ἐπρεπε, εἶ μάλισα ἐκε
 λ' ἰου ὅπου ἡρώσεν εἰς τῶ ψυχῆν. Ἐνας καὶ μπος ὅπου εἶ γεμάτος
 βότανα καὶ χόρτα, εἶν ἀμῶσις καὶ ὀπιτῆδ εἰς εἰς τὰ πρόβᾶτα, εἶ ἡ
 διδασκαλία καὶ ἡ ἐνθύμησις τῆς θανάτου εἶν πῶς ἀμῶσις εἶ ὀπι
 πηδ φοτέα εἰς τὰ λογικὰ πρόβᾶτα, διὰ ἡ τῆς τὰ δ' ὡς ἰμῶσιται νὰ
 θεραπείῳ πᾶσι λογίς φῶραν ψυχῆν. Ὄπίταν ὀπισκέπτεσαι
 λ' εἶ εἰς ὡχάζεσαι τῶ ὀψύχου καὶ ἀδφωμέρους, ἀτῆμαζέτους χωρὶς κα-
 μίαν ἀπῆαν ἐμπερῶσεν ἐκείνῳ ὅπου εἶναι ἡδνεκῆμεροι εἰς τῶ ψυχῆν.

Ψαλ. ζ ε.

Λουκ. ι ε.

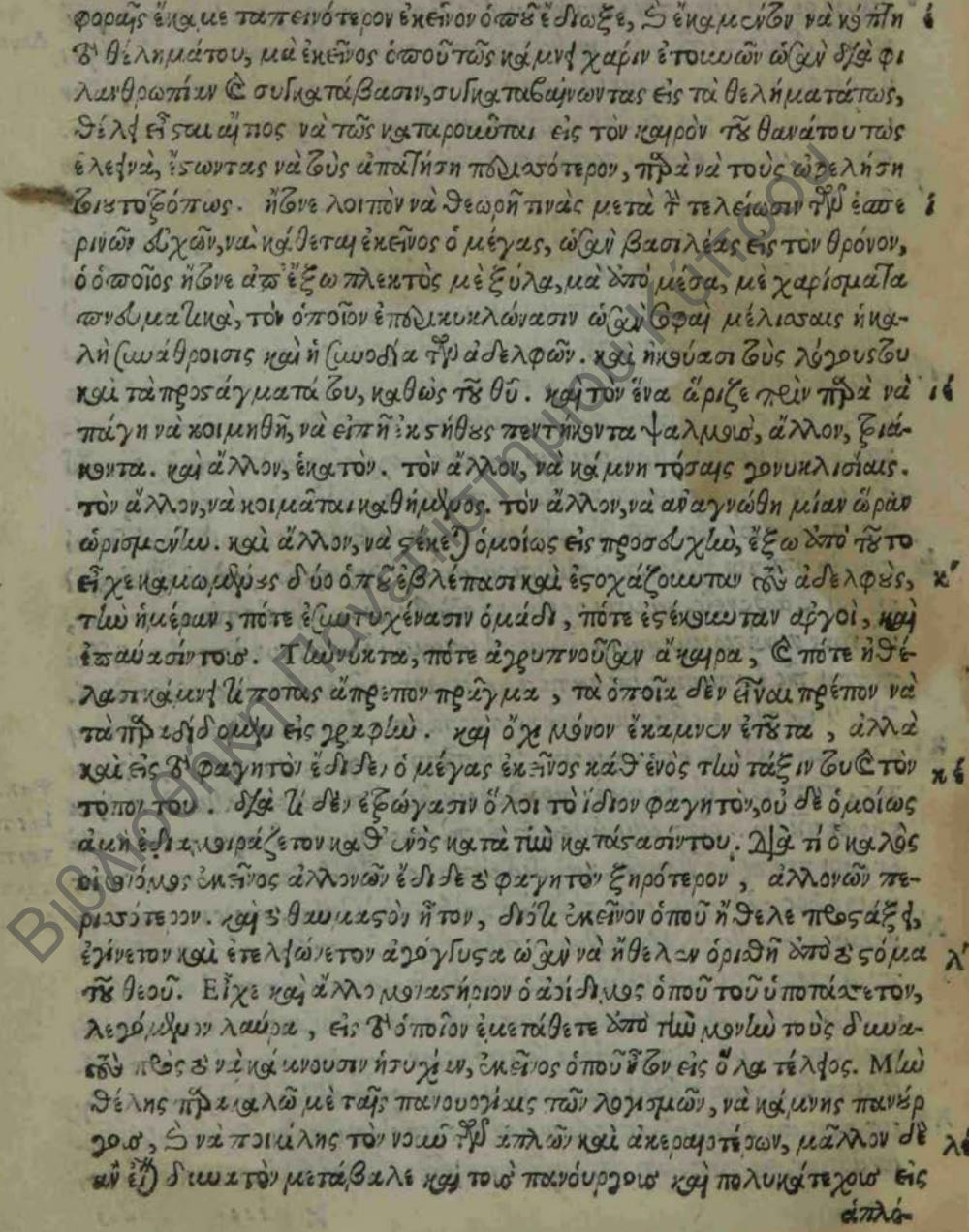
δια να δάσει με ε βοτάνι τῆ ἐνός, να ἰαξῆσιν τῷ πληγῶ τῆ ἀλλο
 νοῦ, καὶ να παιδῶσιν να εἶναι σερροὶ ἐ ὑπομνηπτικοὶ ἐκείνοισι ὁ αὐτὸ εἶν
 ἀχαμνοὶ καὶ ἐκλελυμένοι. Δὲν φάνεται ὁ θεὸς να ἐδημοσίωσεν καὶ
 να ἐφανέρωσεν πούπετας, τῷ ἰζομολόγησιν ὁποῦ να ἠκουσεν, δεξ να μὴ
 ἀνακόψῃ καὶ ἐμποδίσῃ με τέτοιας λογῆς φανέρωσιν ἐκείνοισι ὁποῦ ἰζο
 μολογῶνται, καὶ πῆρατιθάσῃ καὶ κἀμὴ τους λοιπὸν να ἀρρωσοῦσιν
 ἀνιάξῶτα. Ἄν πρὸγνωρίζωμεν ἐ με κἀποιον ἔσοπον τὰ σφάλματα
 ἐκείνα ὅτῃ σφαιροῖσι, μηδὲν τῶς τὰ πρὸλέγωμεν, ἀμὴ πλέα ὄγλυρο
 ρύτερα εἰς τοῖς πῆρατιθάσῃ εἰς τῷ ἰζομολόγησιν, με κἀποια κρυφὰ
 πῆρα εἶματα, δεξ ἵ με τῷ βλαβέρωσιν ὁποῦ κἀμνησι καὶ εἰς ἡμᾶς
 τῶς δίδεται πολλὴ συχάρησις ἀπὸ τὸν δῆ. καὶ ὕερα ἀπὸ τῷ ἰζομ
 λόγησιν, αἰς τῶς δίδωμεν να ἔχοσι πρὸς ἡμᾶς πῶς ἄλλοτερον θάρρος καὶ
 παρρησίαν πῆρα ὁποῦ εἶχασιν πρὸ ἄλλοτερον, ἔχωντας δεξ λόγου τῶς πῶς
 σῶτερον φροντίδα εἰς ὀπιμείλειαν, δεξ ἵ με τῆ τῶν τὸν ἔσοπον πρὸκῆσαι
 πολλὰ εἰς τῷ πῆσιν καὶ τῷ ἀγάπῳ τῷ πρὸς ἡμᾶς. Ἐξω ἀπὸ τῆ
 ζῆσῶσῃ να τῶς εἶχωντες καὶ ἔσομνησι πῆρα εἶμα μεγάλης
 εἰς ἀκρας ταπεινώσεως. ἀλλὰ εἰς τῶς πῶς ὄσωμεν να ἔχοσι φόβον
 ἐ πρὸς ἡμᾶς. Εἰς πᾶσα πρᾶγμα πρᾶσαι να εἶσιν ὑπομνηπτικῶς, ἔξω
 ἀπὸ τῆ, ἠρωῦ ὁποῦ πῆρατιθάσῃ εἰς ἐκείνα ὁποῦ τῶς λέγεις. Βλέ
 πε μήπως ἐ ἡ ταπεινώσεσιν ἡ πῶς εἰς ἐ ὁποῦ γίνῃ ὑπὲρ τῷ ζῆσῳ,
 να μὴ μαζῶσιν κἀβουμά πυρὸς ἀπάνω εἰς τῷ κεφαλῶ τῆ τεινων
 σου. Σοχάξῃ καὶ ὀπιμείλει πολλὰ μήπως καὶ ἰσῆς δένδρα ἀκαρπα
 εἰς τὸν ἀρῶν σου, ὁποῦ να κἀταρῶσι τῷ γῶ, τὰ ὁποῖα μεταφέρων
 τῶς τα εἰς εἰς ἐλλῆν γῶ ἴσως διώκονται να καρποφορήσῃσι. τὰ
 ὁποῖα μὴ πῆρατιθάσῃ να τὰ ἀνασῶμεν ἀγαπῆτερα, ἐ να τὰ με
 ταρῶμεν με τῷ συμβαλλῶμας. Καμίαν φοραὶ ὁ πρὸς ὡς κα
 τεργάζεται τῷ ἀρετῷ χωρὶς κἀνεία κινδύων, εἰς τόποις ἀνεπιτη
 δέσις. Ἄς σοχάξῃ καὶ λοιπὸν ὀπιμείλει, εἰς πρὸς ἔχῃ ὁποῦ τῶς δῆ
 χεται τὰ πρὸβῶτα. δεξ ἵ δὲν εἶν ἔσομνηπτικῶς σιμᾶ εἰς τὸν δῆ πᾶσα
 λογῆς πῆρατιθάσῃ ἐ ἀπὸ ἔσοπῃ. Ἄν εἶναι καὶ ὁ ἰαξῆς ὁ πῶς μακρῶς,
 ἠρωῦ ὁ πρὸς ὡς ἔχει τῷ κρυπῶ ἡσυχῆ τῆς ψυχῆς, δὲν ἔχει τόσῳ
 ζῆσῳ τῆς σωματικῆς, δεξ τῷ ὀπιμείλειαν ἐκείνων ὁποῦ εἶν ἄρρωστοί.
 Ἄμὴ αὐτὸ δὲν ἔχει τῷ πρὸτιθέμεν, αἰς δουλεύεται με τῷ δῶτερον. Δὲν
 εἶναι κἀνεία δῶρον ὁποῦ να ἀπὸ δέχῃ με πλέα χαρὰν ὁ θεὸς ἀπὸ ἡμᾶς,
 ὡς να τῆ πρὸς ἔσομνηπτικῶς ψυχῆς λογικῆς με τῷ μετάνοιαν διωρθωμέ
 νας. Ὅλος ὁ κόσμος δὲν εἶναι ἄξιος να συλαβῆ εἰς μίαν ψυχῶ, δεξ πῆ
 ὁ κόσμος

ὁ κόσμος πρόχεται, ἀμὲν ἡ ψυχὴ δὲ τὴ εἶναι ἀθάνατος, δεξιμῆς πάν-
 ὅτε ἀφθαρτῆ. Μὴ ἐπαινεῖς λοιπὸν ὡ μακάριε πέρ ἐκείνους ὅπου προ-
 σφύρασι χρεῖματα εἰς τὸν θῦ, ἀμὲν ἐκείνους ὅπως τῆ ἀναφύρασι πρὸς βατα
 λογικῶ. ἀς εἶναι λοιπὸν ἐὼλοκαύτωμάσου ἀμαμων εἰς τὸν θῦ, λογικῶ-
 κῆμος οὐδ ἀμινὸν τὸν ἑαυτόσου, δὲ ἡ οὐδένα πρᾶγμα θνητὸν ἐ γηϊ-
 νον εἶ) διαφύρασι τῆ θεῶ. καθὼς πρὸς πει νὰ νοθῆμ ἐκείνον ὅπου λέγει
 ὁ χριστὸς, ἔκαμνε χρεῖαν νὰ πρᾶδοθῆ ὁ υἱὸς τῆ αἰοῦ, μὰ κακὸν ἐ ἐπαθον
 ἐκείνος μετ ἐργον τῆ ὁποῖα πρᾶδίδεται, ἐτς ἡ ἐργόικα καὶ ἐ ἐναντίον.
 πῶς καμνε χρεῖαν νὰ σωθῶσι πολλοὶ, ἐκείνοι δηλοῖσι ὅπου προαμρῶ
 ται καὶ θέλεσι, ἀμὲν ὁμοῖος θέλει δοθῆ εἰς ἐκείνους, ἐχῶ μέσου τῆ
 ὁποῖων ἐγῆνηκε ἡ σωτηρία τῆ σωζομένων ὑσερα δὲ τὴ βουθήσαν τῆ
 θῦ. Προπῆρα πρᾶ ὅλα μὰς καμνε χρεῖα μία δῶαμις τῶ δμαλικῆ
 ὡ ἡμει πάτερ, δὲ νὰ μπορέσωμ ἐκείνους ὅπου ἐδ εκιμάσαμ νὰ
 εἰσφύραμ εἰς τὰ ἀγια τῆ ἀγίων, καὶ ὁπχειρήσαμ νὰ τῶς εἰχνα-
 μν τὸν χριστὸν ἀπαυῶμ εἰς τὴ μυσικῶ καὶ κουπῆτως ζῶπε
 ζῶ, μάλισα ὡς ὅπου δῶρῶσκουται εἰς τὰ πρῶθρα τῆ εἰσόδ ε, ὅπο-
 ταν ζῶς ἰδ εἶμ νὰ θλίβουται καὶ νὰ σῶοχαρῆνται δὲ τὸν ὄχλον τῆ
 δαμῶνται, ὅπου πάχουσι νὰ ζῶ ἐμ ποδῆσαι, δὲ νὰ μπορέσωμ λέ-
 γω, παύων τῶς ζῶς δὲ τῶ χαίρι ὡς μὴ μικρὰ βρέθη, νὰ τοὺς ἐλδύθερῶ
 σωμ δὲ τὸν ὄχλον, καὶ τὴ παραχῆ τῆ λογισμῶν. μὰ ἀν εἶ) ἀκαμῆ
 νῆποι ἐ ἀδοκῆς, καμνε χρεῖαν νὰ τῶ βασιάσωμ εἰς τὸν ὄμιον μας,
 νὰ τοὺς σικῶσωμ καὶ νὰ τῶ αἰνύφωσωμ ἕως ὅτου νὰ περάσου τὴ
 πῆραν τῆς ἐμπασίας, τῆς κατὰ ἀλήθειαν σῶης ἐμ βασιάς πρὸς τὸν θῦ.
 δὲ ἡ εἰς τὴ ἐμ βασιαν ἐκείνης τῆς πόρτας ἔχει (ωθήθηαν νὰ γίνετα
 ὅλος ὁ πῆνιμῶς, ἐ ἡ σῶοχαρία. δὲ τῆτο ἐ λέγε καμνε ὁποῖος δὲ λόγος
 τῆς, τῆτο εἶ) ὁ ἰσθὸς με ἐμ προδῶμ, ἕως ὅτου νὰ εἰσέλθω εἰς τὰ ἀγια
 σῆριον τῆ θῦ. εἶπαμ ἡμῆς ἑἰς τὰ παρασμῆνα ἀ πρῶν πάτερ δὲ
 ἐκείνον τὸν πρᾶ τῆ πρῶν, καὶ διδάσκαλον τῆ διδάσκαλων, τὴ λογῆς
 ἡ ὅτε ὅλος ἐνδ υμῶς με τὴ ἀν καὶ θεῖ κῶ βῶσιαν, χωρῆς καμῆαν ἐπὶ
 κριση, ἐλεγκῆκῆς, δεξιμῆκῆς. σῶφραν, σῶκατα βαλῆκῆς, σαμδρὸς ἑ
 πασίχαρος εἰς τὴ ψυχῆ, καὶ ἐ πῆρα θαυμασὸν ὅπου νὰ εἶχε, διότι
 ἐκείνους ὅπως ἐ βλεπε καὶ εἶχασιν ὄρεξιν νὰ σαθοῦσι, τοῦ ἐδῶ δῶσε ἑ
 ἐκῆθῆτα ζῶς με πόδασι τῶ ὅπι με λειαν. καὶ ἐκείνους πάλιν ὅπου ἐ-
 βλεπε ἐ εἶχασιν ἐ θέλημά τῶς, ἡ καμῆαν προσαθήθηαν εἰς καμῆνα πρᾶγ-
 μα, τέτοιας λογῆς ἀν ἐσῶδουσαν ἀπ ἐκείνον εἰς ὅπου ὅταν εἶχασιν τὴν περ-
 σαθήθηαν, εἰς τῶσον ὅτι ἀπ ἐκῆ, καὶ ἐκείθιν ὅλοι ἐ βλέπουται νὰ μῆ

Λουκ. κ. ε

τ α λ. κ β.
Εἰς τὸν τέ-
ταρτον, κῆ
πεμπτον
βαθμῶν.

δεν δ'είχρησι θέλημα ἐδικόντως εἰς ἐκεῖνα τὰ πράγματα ὡς ὁ αὐτοῦ
 δ'ἄζεσιν. ἔλεγε δὲ ὁ τῆς ὁ ἀοίδιμος ἐκεῖνος πατήρ, πῶς ἦτον καλλιπύ-
 τερον νὰ διώξῃ ἱεὺς εἰς ἀμοναχὸν ἀπὸ δ' μοναξήριον, ἢ νὰ τὸν ἀφήσῃ
 νὰ κἀμνη θέλημα ἐδικόντου. Δὲ ἴ ἐκεῖνος ὁ πῶς νὰ τὸν διώξῃ πολλαῖς
 φοραῖς ἔκαμει τὰ πεινότερον ἐκεῖνον ὡς ἔδωξε, ὡς ἔκαμινεν νὰ κἀπῃ
 δ' θέλημάτου, μὰ ἐκεῖνος ὁ ποῦ τῶς κἀμνη χαρὶν ἐτοιμαῖν ὡς ἔκαμνη
 λαυθρωπῶν ὁ συλκατάβασι, συλκατάβαινωντας εἰς τὰ θελήματα τῶς,
 θέλῃ εἴσαι ἄπος νὰ τῶς κἀταρουῦται εἰς τὸν καιρὸν τῆς θανάτου τῶς
 ἐλεφνῶ, ἔσωντας νὰ ζῶς ἀπάτητη πῶμασότερον, πρῶ νὰ τοὺς ὠρελήσῃ
 ζῶετο ζῶπως. ἦ ὅτε λοιπὸν νὰ θεωρῇ πινὰς μετὰ τ' τελείωσιν τῆς ἔσπε
 ρινῶν ὡς ἔκων, νὰ κἀθεταμ ἐκεῖνος ὁ μέγας, ὡς βασιλέας εἰς τὸν θρόνον,
 ὁ ὁποῖος ἦ ὅτε ἀπὸ ἔξω πλεπτός μεξύλα, μὰ ἀπὸ μέσα, με χαρισμάτα
 πῶμαμαλικῶ, τὸν ὁποῖον ἐπὸ κυκλώνασιν ὡς ἔκαμνη μέλισσαις ἢ κα-
 λή (ῶα θροισις καὶ ἡ (ῶοδῆα τῆς ἀδελφῶν. καὶ ἡ κούσσι ζῶς λόγους ζῶ
 καὶ τὰ προσάγματά ζῶ, καθὼς τῆς θῶ. καὶ τὸν ἕνα ἄριζε πειν πρῶ νὰ
 πᾶγι νὰ κοιμηθῇ, νὰ εἴπῃ ἕκ σήθης πεντηκοντα ψαλμῶς, ἄλλον, ξιὰ-
 κωντα. καὶ ἄλλον, ἕκατὸν. τὸν ἄλλον, νὰ κἀμνη τῶσας γρουκλισῆαις.
 τὸν ἄλλον, νὰ κοιμαῖται καθ' ἡμέρας. τὸν ἄλλον, νὰ ἀναγνώθῃ μίαν ὥραν
 ὠρισμῶν. καὶ ἄλλον, νὰ σέκετ' ὁμοίως εἰς προσόχλι, ἔξω ἀπὸ τῆς το
 εἴχε κἀμαμαδρῆς δύο ὁπ' ἐβλέπασι καὶ ἐσοχάζουσιν τῶν ἀδελφῆς,
 τῶ ἡμέραν, πότε ἐζῶ τυχένασιν ὁμάδι, πότε ἐς ἐκωσαν ἀργοί, καὶ
 ἐπῶασίν τῶς. Πῶνυκτα, πότε ἀργυπνοῦσαν ἄκαμα, ὁ πότε ἦθε-
 λα πῶ κἀμνη ἴε ποπας ἀπρεπον πρῶμα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι πρεπον νὰ
 τὰ πρῶ δ' ὡς εἰς ζεφύλ. καὶ ὁ χ' μόνον ἐκαμινεν ἐτῶτα, ἀλλὰ
 καὶ εἰς δ' φραγτὸν ἐδιδε, ὁ μέγας ἐκεῖνος κἀθ' ἑνὸς τῶ τᾶξιν ζῶ ὁ τὸν
 τοποι του. Δὲ ἴ δὲ ἐξῶ γασιν ὅλοι τὸ ἴδιον φραγτὸν, οὐ δὲ ὁμοίως
 ἀμὲ ἐδιδε κἀράζετον κἀθ' ἑνὸς κἀτὰ τῶ κἀτάσασίντου. Δὲ π' ὁ κἀλὸς
 οἰθιόμος ἐκεῖνος ἀλλωνῶν ἐδιδε δ' φραγτὸν ξηρότερον, ἀλλωνῶν πε-
 ρισσότερον. καὶ ε' θωμασὸν ἦτον, διδὲ ἐκεῖνον ὁ ποῦ ἦθελε πρὸς ἄξῆ,
 ἐγίνετον καὶ ἐτελῶνετον ἀργόγυσα ὡς νὰ ἦθελεν ὀριδῆ ἀπὸ ε' σῶμα
 τῆς θεοῦ. Εἴχε καὶ ἄλλο κἀμασῆριον ὁ ἀοίδιμος ὁ ποῦ τοῦ ὕποπᾶσθετον,
 λεζόμην λαύρα, εἰς δ' ὁποῖον ἐμετάθετε ἀπὸ τῶ μωνῶ τοὺς διω-
 κῶν πρὸς ε' νὰ κἀμινουσιν ἡτοχῶν, ἐκεῖνος ὁ ποῦ ἦτον εἰς ὁ λα τέλφος. Μὲν
 θέλης πρῶ κἀλῶ με τᾶς παύουσίαις τῶν λογισμῶν, νὰ κἀμνης πανέρ-
 γος, ὡς νὰ πικίλης τὸν νοῦ τῆς ἐπλῶν καὶ ἀπερασοτέων, μᾶλλον δὲ
 κἀ ἐπ' ἄνω τὸν μετὰβαλε καὶ τὸς παύουργους καὶ παυκῆτεχους εἰς
 ἀπλά-

ἀπλότητι, ὁποῖον εἶναι θαυμασόν. Ἐκεῖνος ὁποῦ εἶναι ἀκρότατα κα-
 καθαρμῆος ἀπὸ τῆς ἀκραίας ἀπάθειας ὁποῦ ἔχει ἀφαιρῆς ἕνας θεῖος κρι-
 τῆς θέλει ἔχει καὶ μεγάλῃ ὀπιμέλειαν εἰς τὸ κρίνειν. Δὲ τί ὁπόταν δὲν
 εἶ) ὁ κριτῆς τελείως ἀπαθῆς, τοῦτο εἰς λείψμον τῆς κρούει τῆς καρδίας
 ἐ του, καὶ δὲν τὸν ἀρίνει νὰ ἡμωσῶ, καὶ νὰ καθαρῶσῃ, καθὼς εἶναι δι-
 κρέπον. Πρὶν πρᾶ ὅλα ἀφινετῆρ τένωνσου κληρονομίαν μιᾶς πίσεως
 ἀπαθούς ἔ ἀζημίου, ἡ δογματῶν ὁσεβῶν, Δὲ νὰ σύνοης πρὸς τὸν
 δι μὲ τῆς γράταν πῆς ὁρθοδ οξίας ὁ χροναχῆς τοῦ ἰούσου, ἀμὴ ἔ-
 τὰ ἔγρονάου. Μὴ πάυης νὰ κα ταμαράνης ἔ νὰ δαμάζης μετὰ
 ἰ κήπου, διὸ διωαθῶ καὶ ὑπερφαύου νέου, μηδὲ λυπηθῆς ὄσω, Δὲ
 κα σὲ ἐ ταινίσω) ἡ νὰ σὲ ἐγκωμιάουσι εἰς τὸν θάνατόντας. Ἐξόμ-
 πλικαὶ πρᾶ δ εἰγμα ἀς ὄυ εἶναι ὁ πᾶνσοφει καὶ εἰς τὸ το ὁ μέγας μου
 σῆς, Δὲ τί δὲν ἡδ ὡυ ἡθικε νὰ ἐλύθερώσῃ τὸν ἰσραηλιτικὸν λαόν, κα-
 λα κα νὰ τῆς ὑποτάσσει, καὶ νὰ τῆς ἡκολούθα μετὰ ὑπακλῶ, ἀπὸ τὰ
 ἰ ε χαίρια τῆς φαραῶ, ἡ ἀπὸ τῆς αἴγυπτον, ὡσε ὁποῦ ἐφάγασι δι' ἄζυμον
 μετὰ ἡς πικρίδες. δι' ἄζυμον εἶ), ἡ ψυχὴ ὁποῦ δὲν ἔχει εἰς πρόσλημμα
 ἔ ε πρὸς ζῦμιον τῆς θελήματόςτης. Δὲ τί τὸ δωάται νὰ τῆς φροσῶ
 νει ἔ νὰ τῆς ὑπεράρει. ἀμὴ εἰς ἄζυμον πάντοτε εἶναι πατωινόν, ἔ χαμη-
 λόν. μετὰ ἡς πικρίδες πάλιν θέλω ἄν νοήσει, ποτὲ μὲν, τῆς δριμύτη-
 α' τα ὁποῦ τῶς ἀκολουθῶ ἐτοιμῶν ἀπὸ τῆς ὀπιταγῆς καὶ τὸν ὀρισμὸν τῆς
 πρὸς εῶτος. ποτὲ δὲ, τῆς ενοχωρίαν ὁπ εἰς ἔχρησῶ μετὰ τῆς πικράδ α πῆς
 νησείας. Ὁ μος ἐγὼ ὁ πατέρων πατέρ γραφοντας τῆς τα πρὸς ἐσένα,
 γίνουμαι ἐμφοβος, ἀκούωντας ἐκείνου ὁποῦ λέει, ἐσὺ ὁποῦ διδ ἄσκεις
 ἄλλον, δὲν γίνεσαι διδ ἄσκαλος εἰς τὸν ἑαυτόντου; τὸρα ὁ μος ἀφ' οὔ
 κ ε εἰπῶ τὸ το μόνον, θέλω καταπαύσω τὸν δρόμον τῆς λόγουμου. Ἡ ψυ-
 χὴ ὁποῦ ὀρίσκεται ἡ να μὲν μετὰ τὸν δι μὲ τῆς καθαρότητα, δὲν θέλει
 χεφαδῆ λόγου ἀλλοιού πρὸς διδ ἄσκαλίαντης, βασάζοντας ἡ μακα-
 ρία εἰς τὸ λόγουτης τὸν αἰ διον λόγον, Δὲ διδ ἄσκαλον, καὶ ὁ δειρῆς,
 καὶ φωλασμόνης, ὅτι λογίς γνωρίζω καὶ ἐ διδ ἄσθηκα κα, εἶναι ἔ ἡ ἰε-
 λ' ροτατῆ ἡ λαμπροτάτη σου κερυφῆ, ἡ εἰς ὄρωντας ὁ χ μετὰ λόγον ἀπλόν
 ἡ μοναχόν, ἀμὴ μετὰ ἐρίσειαν, ἡ δοκιμῶ τῆς καθαρωτάτης τῆς ἰνώ-
 μης. ἡ ὁποία ἐξ ἄσφάπει μάλισα μετὰ μίαν πρᾶότητα καὶ ταπεινωσις
 φουδὲν κῶ τῆς ὀλεθρίων θηρίων τῆς παθῶν, κατὰ τὸν μέγαν ἐκείνον νο-
 μωθ ἔτην μασεῖα τῆς ὁποίου ἀκολουθῶντας καὶ κατὰ πιδ ἄς ὁ καρτερ-
 λ ε κώπυτε, καὶ παρῶντας πάντοτε ὁμ πρὸς εἰς τὸ ὕψος, παρόλιζον τὸν
 ἐπέρασες καὶ ἐκείνον, εἰς τὸ ἐγκάμιον λέγω τῆς καθαρότητος, ἡ εἰς τὸ

Εξ. 11.

οὐράνιον ὄρος τῆς ἀπαθείας ἐμείνω ὅπου δούσκουται μετ' ἰσάνα.
 ἐκπαύσεσες ζω ἱερεῖς. ἐδ' ὡκίς των πῶλιτομῶ , χωρὶς τῶ κέθαρσιν
 ὅπου ἔχει ἴνας μετ' αὐτῶ , εἰν' ἀδ' ὡκίς νὰ ἰδ' εἰ τὸν δν . ἀνέβης εἰς
 τὸ ὕψος , διόχνωντας ἀπὸ λόγρουσου πᾶσιν λογίς γνόφον , καὶ ζόφον ,
 ἐ συζρορῶ ἀνεμικῶ , λέγω δὲ τὸ ξίπλοκον σκότος τῆς ἀγνωσίας τῆς
 ξιμερούς τῆς ψυχῆς , τῆς λογικῆς , τῆς θυμικῆς καὶ τῆς ἐπιθυμητικῆς .
 ἐπίμωσες εἰς τὸ φῶς τὸ πλεῖον ἀφεισιμώτερον , ἢ λαμπρότερον , ἐ ὑψη-
 λότερον πρὸ τ' βάτα . ἢ ξιῶθηκας θεωρίας , ἢ πεφοπιτίας . εἰ δὲς σχεδ' οὐ
 πᾶσα δούσκουται ἀνεμὶ εἰς ζούπην τῶ ζωῶ , ἐμείνω ὅπου μέλουσιν νὰ
 εἶναι ὑσερα ἀπὸ τῆς τὸν ἀγῶνα , τὸν ἔχασιν ὅ τελειον φωτισμὸν λέ-
 γω τῆς γνώσεως ὅπου ἔχει νὰ χυῖ εἰς τὸν μέλλοιτα ἀγῶνα . ἔπειτα με-
 τῶ φανῶ ἐχρησικησες , τὸ πῶς ἀν' ἄρωπος δὲν θέλει ἰδ' εἶ . δὲ τῶ εἰνα
 τέβηκας ἀπὸ ἐμείνω τῶ θεωρίας τῆς θεοῦ , εἰς τῶ βαθυπύτιν φά-
 ραγια τῆς ταφηνώσεως , εἰς τὸ χωρὶς β , βασιῶντας ὅ τις πλάκας τῆς
 Γνωσικῆς ἀναβάσεως , ἐ ἔχωντας δὲ δ' οξασμῶν τὸ πῶσωπον τῆς ψυ-
 χῆς ἐ τῆ σώματος . μαοῦα εἰς τὸ εἶδος τῆς μαχοποιίας , τῆς κωλιση-
 μανίας λέγω ἄλλ' ἢ τῶ εἰν' τῆς ζωοδίας τῆς ἐδικῆς μου . οὐαῖ δὲ τῶ
 ζωξιβῶ , καὶ τὸ τζάκισμα τῶν πλακῶν ἐ πῶτα τί ἔκαμες ; ἔλαβες
 τὸν λαόνσου ἀπὸ τὸ χάρι . ἐπέρασες ζω τῶ ἐρημῶν . ὅ ὅποῖος μέλλων-
 τας ἴσως νὰ καυθῆ καμῖαν φοραῖ ἀπὸ τῶ φλόγα τῆς ἐδικῆς πυρός ,
 ἢ ἡρωῖ τῆς ἐπιθυμιῶν σου , καὶ τῆς παθῶν , τῆς ἐβοήθησες μετὸ ξύλον τῆς
 σαροῦ , ἢ ἡρωῖ μετῶ κωκωπαθειαν , καὶ μετῶ σαύρωσιν τῆς σαρκῆς ,
 γηνοῶντας εἰς αὐτοῦ πηγῶ ὕδατος τῆς λακρῶν . πολεμᾶς τὰ ἐθνη
 ὅπου τῆ ζωαπαντῆσ μετὰ τὰ παθήματα , ἐ τῆς ἐπιθυμίας , ἀναλό-
 κῆ νωντάς τα μετὸ φῶς τῆς κῶ , μετῶ ἀπάπτω τῶ πρὸς τὸν δν . ἐρχεσαι
 ἔ ὡπτα εἰς τὸν ἰσρῶ ἀνῶ , ἄλλ' ἢ πῶ δὲν με ἐμποδίζει τίποτας νὰ περάσω
 κωμπῶ τῶ ἰσορίαν . δὲ κωμῶ αἰζῆς τὸν λαόνσου μετὸν λόγον ὡσανὶ ὁ
 ἰς ὁ τῆς ναυῆ , ἐ πρῶ σκωδάζεις των εἰς τῶ δέβασιν ἔδωοῦ τῆς κόσμου ,
 ὅ πα μῶ πῶτερα ὕδατα , τὰ εἰταγωγικὰ ἰλάκρουα , τὰ ἔδωκας εἰς τῶ
 λ' πικροπῆτα ἐ ἀλμυράδα τῆς παθῶν , καὶ εἰς τῶ νέκρωσιν τῆς ἠδονῶν ,
 ἄλλ' ἢ πῶτα δὲν κῶ μνοσι πῶτα χρεῖαν ὑσερα ἀπὸ τῶ νέκρωσιν . τὰ δὲ
 τῆς ἀγάπης ὅπου ἀκωλυθοῦσιν ὑσερα ὡς τελειοποιᾶ , τὰ ἔς εἰσες , καὶ
 ἐκαμῆς τα βέβαια ἐ ἀναλλοίωτα ἔσπῶ τῆς ἀνωθεν χάριτος ἐμπρῶσιν
 εἰς τὰ οὐμῶ κῶ τῆς νοητῆς σου ἰσορηλιτῆς , τῆς μαθητῶν σου . ἔπειτα
 λ' τῶ πρὸς ἀσείεις νὰ βασιοῦσι δ' ὡδεκαλίθους , ἢ δ' εἰχωντάς τας , ὅ δι-
 δάσκων πῶσιν νὰ ξέχρωσιν τὸν ἀποστολικὸν δρόμον . ἢ δ' εἰχωντάς μετῶ

κ
 κ
 λ
 λ

τον τον δ' ωδύματον ἀριθμὸν μυσηῶν, τὴν κατὰ τῆν ὀκτῶ ἔθνω, ἔπει-
 θῶν νίκω, ἡ τὴν ἀποδοχὴν καὶ ἀπόκτησιν τῆν τεσσαρῶν γηραιωτάτων
 ἀρετῶν. καὶ τὴν νεκραὶ λοιπὸν καὶ ἄρονον θάλασσαν τὴν ἑκαμὲς νῆστρα
 φηδὸπῶ παντελῶς. Ἐρχεσθαι εἰς τὴν πάλιν τῆ ἐχθροῦ. πάλιν τὴν
 σάλπιγγα τῆς περσευχῆς μετὸν ἐβδόμεν τῆτον κύκλον τῆς αἰθρῶς ἔ-
 πίσης ζωῆς. ἐχάλασες τὴν. εὐκίησες τὴν, εἰς τόσον ὅπου ἔϊσὺν ἀδεις
 ἔϊνα ἄχαρις τὸν αὔλον ἔ ἀράων συμβουθόνσου τὸν δῖ. αἰ ἀπά-
 ται, οἱ δεσμοί, ἔ ἀρρωφαιαί τῆ ἐχθροῦ ἐλείψασιν ἕως τέλω, ἡ ταῖς
 κερδοῖς μας καὶ τὰ κωροῖα μας, ὅπου εἶναι ἀμφοδία καὶ ἀπόλεις
 τῆν παθῶν μας, ταῖς ἐχάλασες. θέλεις νὰ ἐπωθῶ πλέα κυριώτερον ἢ
 καὶ δυνατώτερον ἀποδῶ. ἀβίβικες εἰς τὴν ἰουσαλήμ, ἡρῶν τὴν
 ὄρασιν τῆς τελείας εἰρήνης τῶν ψυχῶν. βλέψες τὸν χεῖρον, τὸν θεόν
 τῆς εἰρήνης. συλκωπαθεῖς ὡς καλὸς στρατῶτης. συστῶνται μετ' αὐ-
 τὸν μετὴν σάρκα, ἡ μετὰ τὰ παθήματα, καὶ μετὰς ἐπιθυμίας, καὶ
 πρεπόντως. Ἀλλ' ἡ ἐγίνικες θεὸς τῆ φαραῶ, ἡ πῆσις ἀντικειμένης δυ-
 νάμειος. (σωθῆπτεσθαι λοιπὸν, καὶ συγκαταβαίνεις εἰς τὸν ἄδω ἡσεν
 εἰς τὸν ἀπειρον εὐθὸν τῆς θεολογίας, ἔ τῶν ἀρρήτων μυσηρίων. μυ-
 ρίζεσθαι λοιπὸν ἔ διωδιάζεσθαι ἀπο τῆν συλκωῶν, ἡ φίλων γυναικῶν,
 ἡ ἀρετῶν δῆ ἡ πρὸς ἐμφοδῶ νὰ βεῖπω ἔ τῆς. ἐπὶ δὲ ὑρίσκεσθαι
 καθήμερος καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἐν δεξιᾷ, ὡ τῆς ἐπαμουμένης κλοπῆς,
 ἀλας νέσθαι καὶ σὺ ξιήμερος ὑσερα ἀπο τῶν νίκω τῆν ξιῶν τυραῖνων.
 ἡ τάχα Ἀλλὰ νὰ ἐπωθῶ πλέα ἀρμωδιώτερα, μετὰ τὴν νίκω τῆ σάματος,
 τῆς ψυχῆς, καὶ τῆ πνύματς, ἡ ἡ ὑσερα ἀπο τὸν καθαρισμὸν τῆ ξι-
 μεροῦς τῆς ψυχῆς, τῆ πάθω λέγω τῆς ἐπιθυμίας, τῆ θυμοῦ, ἔ τῆ
 λογισμῶ. ἐρχεσθαι εἰς τὸ ὄρος τῆν ἐλαμῶν, Ἀλλ' ἡ πρὸς νὰ (σωτέμω
 τὸν λόγον μου, καὶ νὰ μὴ σφίζω καὶ πόδια μάλις αὐτῶντας
 πρὸς ἔσθαι τὸν σφίας ἀνάπλεων, ἡ ὅπου πόδια δῆς ὄλους ὅπου μᾶς
 πόδια δῆσιν ἡμᾶς εἰς τὴν γινῶσιν. Ἀλλ' τὸ ὅποσον ὄρος λογιάζω καὶ
 ἐλεγε ἡ ἄποιος δρομῶς καλὸς κελὰδ ἄντας, τὰ μεγαλα καὶ υψιπλά
 ὄρη τῆς θεῖκῆς θεωρίας εἶναι ἡ καταφυγὴ τῶν ἐλάφων, ἡρῶν τῶν ψυ-
 χῶν, ὅπου φονδύω τοῦ ὄφεις, ἀπόποιος ὅπιταν ἡ κωροῦται καὶ βα-
 σανίζουται, φῶνισὶ ξέχωντας εἰς τὴν θεῖαν θεωρίαν. μετὰ τὸν κοι-
 πὸν ἡ σὺ ξέχωντας ὁμάδι, ἡ λθεις εἰς τὴν βάσιν τῆ ὄρους. ἀνέβλεψες
 εἰς τὸν ἔρανον, δῆ ἡ πάλιν ἡ ἀμει χεῖριαν νὰ σῶω τὸν τύπον τῆ λόγου
 εἰς τὸν οὐραῖνον λόγον, ἐλογῶντας ἡμᾶς διὰ μαθητῆς σου. ἐσοχά-
 λ' σῆκες τὴν περὶ μέλιω ἔ βεβαμωμέλιω τῆ ἀρετῶν κλίμακα, τῆς ὁποίας
 κατὰ

κατὰ τὴν χάριν ὅπως ἔδ' ὅθηνεν ὑπὸ τὸν Δι', ὡς αὐτὸς ἀρχιτέκτων,
 ἔβαλες θεμέλιον, μᾶλλον δὲ καὶ πέλος. καλὰ ἔκαστα περὶ θωπιῶν
 ἡμᾶς εἰς ἀνοήτους μετὰ τὴν ταπεινοφροσύνην, ἑτυραίνισες ἐρύσασδες
 μας νόμα νὰ οὐ ὑπερηρέτησι πρὸς τὸν λαόν σου. Ἦ δὲ εἶναι θαυμαστὸν
 ἡ δ' ἔξ' ἡ ἔθος ἦτονε καὶ τῆ μυσέως κατὰ τὸν τύπον τῆς ἰσορίας νὰ καλῆ
 τὸν ἐκτόνου ἰσχυρόν καὶ βραδύγλωσσον. ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν ἐπέτυχε
 δ' ἰσχυροῦ Ἦ ὑπερέτου ἀρίστου καὶ λογροῦ ὅπου τῆ ἀρῶν, θέτωντας εἰς
 ἐκείνον, ἐκείνον ὅπου ἤθελεν νὰ εἴπῃ ἐκεῖνος. ἀμὴ σὺ ἂ μύσα τῶν
 ἀρῶν, δὲν ἦξ' ἄνω ὑπὸ τὴν ἐκινήθης νὰ ἔλθῃς εἰς μίαν βρύσιν αἰσθρον,
 ἡ γε μάτην αἰγυπτίων βαξάχων, μᾶλλον δὲ, ἀθράκων. ὅμως ἐπειδὴ
 δ' ἐν πρῶτοι ἀφίνωντας τὸν δρόμον τοῦ λόγου ἀτελείων, νὰ μιτῶσω
 ὡ οὐρανο δρόμοι, πάλιν ἐξυφάνωντας τὸν σολισμὸν τῆ καλλοιστοῦ, λέ-
 γομεν ἐπὶ τῆ. ὡς ἐπεσέγμισες εἰς τὸ ὄρος ἔσθρον, καὶ ἀπλωσες ἔ-
 ὁμμάτου εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἀέβασες εἰς τὴν βάσιν τὸν πῆδασου, ἔ-
 ἡ δ' ἄραμες. ἔ δ' ἄραμες ἀπάνω, ἔ ὑψώθηκες ἔ ἀέβης ἀπάνω εἰς τὰ
 χερουβιμάτων ἀρετῶν, ἔ ἐπετάδης, ἔ ἀέβης. μετὰ ἀλλαγμὸν ἔσπο-
 νωντας ἔ νικῶντας τὸν ἐχθρῶ σου καὶ πρῶταμες τὴν ἔσάταν, καὶ
 ἐπῆγες ὁμπρὸς, μᾶλλον δὲ καὶ ἔως τὸρα παγύεις ὁμπρὸς ὑπὸ ὄλες
 μας, ἔσωντας ἡ νὰ δράμης ἀπάνω εἰς αὐτὴν τὴν κερυφλιτῆς ὄσιας
 κ' κλίμακος, ἔ νὰ ἐνωθῆς μετὰ τὴν ἀγάπην, καὶ ἡ ἀγάπη, εἶναι ὁ θεὸς,
 αὐτῶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, Ἀμὴν.

ἰσο. γ.
 καὶ. δ.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Δόξα τῷ Φωτὸ ὄτῃ Θεῷ.

Βιβλιοθήκη Πανεπιστημίου Κύπρου

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΣΕΣΗΜΕΙΩΜΕΝΩΝ ΕΝ

τούτω τῷ συγγραμμάτι.

Ὁ πρῶτος ἀριθμὸς σημαίνει τὴν σελίδα.

Ὁ δεύτερος, τὸν εἶχον.

A

Aβράκυρος, καὶ ἡ αὐτοῦ ὑπομονή.
σελίδι, νι, εἶχον λδ.

Aβραάμ ὑπακοή, με, κ.

Aγνεία, ἴδε σωφορτυή. ρξδ, ροε, δ.

Aγγελοι ἀγαθοὶ εἰς τὸν ὕπνον, μγ, ιγ.

Ἰδιον τῶν ἀγγέλων ξ, ιξ, καὶ ηβ, ρε, κβ.

Ἰδιον τῶν ἀγγέλων ξ, ιξ, καὶ ηβ, ρε, κβ.

Aγγελος φύλαξ ρε, λδ. καὶ σμα, ι. σμζ, κγ.

Σωεργοὶ εἰς τὸ ἀγαθὸν σξ, α, λς. Aγγέλων δόξα, σξζ, δ.

Aγάπη τοῦ Θεοῦ. σελ. λ, κ. σζ, γ, λθ, ια.

ηβ, ιβ, ξδ, ε. ξξ, κ. μα, κη. γγ, κα. ρς, λ.

ρια, κδ. ρκδ, λβ. ρπβ, κη, τιη, ι. τκ, κα.

Aγάπη τοῦ πλησίον ριγ, λδ. σξς, λς.

Aγάπη συγγενῶν μα, ζ.

Aγίον δόξα ἐν τῷ μέλλοντι σξζ, κ. Aγίου πατρὸς ἰσάτια, κθ. τκζ, ιβ.

Aγρυπνία ρια, ιη. ρμα, ια.

Aζυμα ρηβ, λς. τμα, ιε.

Aἵμα, ρηβ, λς. τμα, ιε.

Aἵμα, ρηβ, λς. τμα, ιε.

Aἵμα, ρηβ, λς. τμα, ιε.

Aἵμα, ρηβ, λς. τμα, ιε.

Aἵμα, ρηβ, λς. τμα, ιε.

Aἵμα, ρηβ, λς. τμα, ιε.

Aἵμα, ρηβ, λς. τμα, ιε.

Aἵμα, ρηβ, λς. τμα, ιε.

Aἵμα, ρηβ, λς. τμα, ιε.

Aἵμα, ρηβ, λς. τμα, ιε.

Aἵμα, ρηβ, λς. τμα, ιε.

Aἵμα, ρηβ, λς. τμα, ιε.

Aἵμα, ρηβ, λς. τμα, ιε.

Aἵμα, ρηβ, λς. τμα, ιε.

Aἵμα, ρηβ, λς. τμα, ιε.

Aἵμα, ρηβ, λς. τμα, ιε.

Aἵμα, ρηβ, λς. τμα, ιε.

Aἵμα, ρηβ, λς. τμα, ιε.

Aἵμα, ρηβ, λς. τμα, ιε.

Aἵμα, ρηβ, λς. τμα, ιε.

Aσάγνωσις τῆς

ἱεράς γραφῆς σθβ, κη.

Aνάδοχος τλγ, λα.

Aναχώρησις ἀπὸ τὸν κόσμον ιδ, κξ, σσα, ιε.

τρεῖς αἴτια ἀναχωρήσεως ἐν τῇ αὐτῇ.

τῆ. τίνος ὁμοιότης αἰ ἀναχωρητήσθ

κόσμου κς, κα, ιγ. λη, κβ, μ, ιθ, β, κγ.

πγ, κη. Aναχώρησις τῆ παθῶν

σμς, η.

Aναδιησία ρπ, λε.

Aναυσία τκ, λδ. τκς, κθ.

Aνάστασις ρω, ις.

Aνεξιγκησία, ρλξ, λα.

Aνθρωπαρέσκεια. ρμζ, κβ.

Aντίληψις ρκζ, κ.

Aντώνιος ρξζ, λγ. Aντωνίου ἀπάθεια

τιδ, λγ.

Aοργησία ρλα, β.

Aπάθεια ογ, λ. μα, λβ. ρα, α. ρξγ, λγ.

ρμς, λγ. τιγ, κθ. Aπαθείας βαθμοὶ

τιδ, κς. Aπίστια νδ, κζ.

Aπότησις ροη, κε. σιδ, κη. Φυσική σις, ε.

Aπύγνωσις γγ, α. γδ, ζη. ρε, κβ. ρζ, κε. ρια

δ. ρκθ, ε. ρξη, κβ. ρμζ, β. σαδ, λε. σθ, κη.

σια, α. σλγ, ζ. σλς, δ. σνα, κζ. τιδ, κθ.

Κατὰ ἀπογνώσεως σξ, ε, ια. σαδ, γ.

Aποταγή Γρεῖς τάξις τῆ ἀποτασσῶν κη.

τρεῖς διαφοραὶ κδ, δ. ρξ, ε, ια.

Aποταγή ἀκούσις, ἀνέλεμος κε, λα.

Γρεῖς ἀποταγαὶ. λγ, η.

Aπιστοφία τοῦ κακοῦ σις, κς.

Aπρωπίθεια λη, λς, κθ. ρξγ, λβ. ρπ, ε, ε.

Aρετὴ τδ, ιθ. ρκζ, λς. ρκθ, ια. ρλθ, κβ. σς, ε.

ιξ. Aρετὰ φυσικὰ τμζ, η. τὴν φύσιν

σμζ, ις. Aρετῶν διδάσκαλοι σμζ, κ.

σξ, δ.

σξδ, κβ. Ἡθικὰ ἀρετὰς σξς, λα.

Θεολογικὰ σξς, λβ.

Ἄρνησις ροζ, λβ.

Ἀρρώστια σλθ, ε. σιδ, ιε.

Ἀρχαίριμοναχοὶ κβ, λδ. κη, ιβ. πγ, ις.

ρμγ, γς. σκ, λα. σλζ, λα. πνβ, κα.

Ἀρσένιος ἡσυχαστὴς σμς, ζ.

Ἀσεβής ἡ, λδ.

Ἄσματα, ἴδε φαλμωδία ροη, ιζ.

Αὐτεξούσιον σξα, ιδ. σξβ, ιδ.

Αὐτομαθὴς τμη, ιε.

Ἀφορμὴ ἀμαρτίας λθ, β. σε, λς. Ὅπ δ' εὐδ.

ζην ἰλιὸν τοῦ κακοῦ ἀφορμῶν σξθ, λ.

σο, λ.

Ἀψήδιον πα, λδ.

Β

Βάπτισμα ρις, θ. ρκθ, ιη.

Βλασφημία τθ, ιη. στα, ιζ. σμγ, ιβ.

Βοήθεια τοῦ θεοῦ σλθ, λβ. ἴδε χάρις.

Βουλή ρκζ, ι.

Βρωματὰ ρνς, γ. καὶ γ.

Γ

Γαστριμαργία π, λα. ἴδε κοιλομαγία. ριη,

κζ. ρκθ, κγ. ρλε, σ. ρκγ, λβ. ρξθ, κβ.

ρπζ, λγ.

Γίλων ρις, κη. σμγ, δ.

Γεώργιος ὁ ἀσπλάγκτης σμ, ις.

Γλωσσα ρμη, ε.

Γνώσις σις, λδ. Γνώσις ἐν τῷ μέλλοντι.

σξζ, γ.

Γονεὶς λθ, κς.

Γουκαλία ροθ, δδ. τερος, θ.

Γρηγόριος ὁ θεολόγος ρξη, ια. ρμς, η. Γρηγο-

ρίου ρήτων τια, γ.

Γυαιακὸν σωμοιλία ροθ, κθ. ρος, ις.

Δ

Δαίμων. σοχασμοὶ τῆς διαθέσεως τῆς ἡμέ-

τέρας ψυχῆς. κη. βιλγ, λγ. λζ, ιγ. Ὑπο-

βολή δαίμονων εἰς τὸ μὴ ταλαπωρεῖν

τὴν σάρκα κθ, η. Δαίμονων εἰκασία πς

ρι ἡδ' ἐκείνων μβ, κα. ἀρόγνωσις ἴ

μελλόντων μβ, λγ. Δαίμονων μετ' ἀρχῆ

μαποσὸς μγ, ζ. ξ, κ. Δαίμων τῆς πορ-

τείαις ρξς, ιδ. ροθ τριτω, β. σς, λε. Δα-

μόνων ἀναχώρησις σμς, η. Δαίμονων

οθάνος, σξξ, κβ. ἴδε πειρασμοὶ.

Δάκρυα κη, ια. υς, κς. ρα, κτ. ρι, λει. ριγ,

κζ. ρις, ζ. ρκζ, κ. ριη, ιη. ριδ, κ. ρκ, κ. Δα-

κρύων αἰτία ρκα, ια. ρκγ, κβ. ρκδ, κ.

ρκε, β. ρκθ, ιε. ρκθ, κζ. ρλ, δ. σκβ, κγ.

σοη, κε. τι, κβ. ἴδε πειρασμοί.

Δειλία ρμδ, η.

Διαλλαγὴν γ, ιβ.

Διάκρισις πβ, ιε. τγ, λδ. σλγ, κβ. σις, δ.

σξς, κς. σμς, κγ.

Διακριτικὸς πς, ις. ροβ, ις. ρος, κ. σξβ, λ.

Διδασκαλία τλς, κ. σξζ, ις.

Δικαίωμα ξη, ια. πς, σς, δ. ροθ, λς.

Διδόχης ρλς, ιγ.

Δοκίμασια τοῦ μοναχοῦ νζ, κ. νθ, ι.

Δόξα σβ, ε. σξζ, ι. Δόξα ἀγίων ἐν τῷ μέλ-

λον πς, εἰ τῆ αὐτῆ σελίδι.

Δούλος Γνήσιοι δούλοι τοῦ θεοῦ η, ια.

Δύωμις ριθ, ιθ.

Δῦρον ρμ, κ.

Ε

Εὔκατάλξις Οἰκονομικὴ ρε, ζ. σο, ιδ.

Εὔκρατεια ρνς, ιη. ρξς, θ. σος, ι.

Εὔκρατὴς ιδ, ι.

Εἰρήνη τῆς ψυχῆς σξς, κς.

Εἰρωνεία σιδ, κγ.

Εἴκασσις ριβ, λδ. Εἴκασσις καὶ θεωρία,

σγ, η.

Εἰλημοσύνη ρς, λε. ρπβ, λβ. σν, κ.

Εἰλημοσύνη τοῦ θεοῦ ρζ, ιδ. ρια, β. ρκ, ε.

ρκε, λγ. ρκθ, κβ. ρμβ, θ. ρξη, κθ. ρπς,

η. σλθ, λβ.

Εἰλεγχος σξα, λ.

Εἰλαμψις θεϊκὴ ρκζ, η. σιδ, κε. σλγ, λγ.

σλη, θ. σνη, θ. Εἰλις τμη, δ. τκα, λα.

Εἰμπαυμὸς κατὰ ἡδ' δαίμονων σξγ, γ.

Εἰνδυμα τοῦ στρατιώτου τοῦ χριστοῦ, μδ, ι.

Ἐντομος οἰκονομία σξβ,ιγ.
Ἐξομολόγησις μβ,ια.ξ.κδ.ξζ,ις.ξη,λα.
σα,ια.οβ,ε.ριε,ιγ.σκβ,ιγ.σος,κθ.τλ
λγ. Εἰρητικήξ,κδ.
Ἐπάγγελμα ρκγ.ρο,ιβ.
Ἐπαυσι,ιδε δόξα,καὶ κενοδοξία σγ,ια.
Ἐπίβουσις σκζ,κγ.
Ἐπιτομία μβ,θ.
Ἐπιτιμιον ξς,κ.ξδ,λα.ξζ,η.
Ἐργασίη,λε. Ἐργα χωρὶς πίστεως.
σοθ,ζ.
Ἐργόχειρον ξς,ι.ρνη,κβ.ργ,αδ.β.ρμγ,δ.
σγθ,κη.

Ἐρμηνεία τῆς γραφῆς σξς,ιδ.
Ἐρως πορνικὸς ρμ,κς.ρξς,ιγ.
Ἐυάγγελος ρνε,κς.
Ἐυα λ ζ,γ.
Ἐυχλόμα,κδ.
Ἐυθυτης σιε,α.
Ἐυνούχος ρνζ,ιζ.ρξε,κα.
Ἐυχυσεία ἴδε Κοινωνία.
Ἐυχή ροβ,θ.ροδ,ι.ροθ,κ.ι.δε εὐχίαν δόξα.
Ἐφραίμ ἀπάθεια.τις,β.
Ἐχθρα ἐπαυετή σξε,λ.

Z

Ζητήματα ἐπὶ τὸν θεόν, ἴδε αἰτήματα.
Ζητήματα θεολογικά σμγ,ιγ.

H

Ἡζου ἄμμος μη,λ.ι.δε παροες ὡς.
Ἡδονή ρξς,ι.
Ἡσύχια ψυχῆς σπα,εγ.
Ἡσύχασ,ικη ζωὴ ἔβ,η.Ἡσύχασ ἡς ξδ,ιβ.
οβ,λε.ογ,κ.οδ,ιβ.πς,λδ.πθ,ιγ.
πδ.κη.ιβ,γ.ρλδ,λβ.ρνα,κδ.ρξθ,ιγ.
ρογ,λβ.ρμδ,ιγ.σκδ,η.τγ,γ.σγδ,κε.Ἡ-
σύχας τύπος Ἀρσένιος σμς,ζ. Ἐργον
νοερόν ἢ ἡσύχασ ὡν ἐκ τῶν ἱερῶν λογίων
σμη,κα.

Θ

Θάνατος ρθ,β. Ἀγνοία τῆς ὥρας τοῦ θανα-
τάτου ρι,κβ.ρμζ,θ.

Θάλασσα ὁ βίος ὁ ἀνθρώπινος σλζ,β.
Θαυμάτων ἐργάσασα,α.σκδ,κη.σλδ.
ι.σγ,δ.σξς,η.
Θείλημα τοῦ θεοῦ,σς,λο.
Θλίψις ξς,κ.ρμδ,ιε.
Θεοφιλὴς τίς,ιδ,ζ.
Θεὸς ἄγνωστος σμγ,ις. Θεὸς, διάφοροι δια-
θέσεις ἢ λογικῶν κτισμάτων τοῦ θεοῦ,
κζ,κ. Ὁ θεὸς δίδει τὴν χάριν τοῦ ἀπορο-
σπασθλήπιος εἰς ἐκείνους ὅπου ἐπιμα-
ζοῦσι τοὺς ἑαυτοὺς τῶν μετὰ αὐτῶν ἐξου-
σιοι, ιη,κδ.σλδ,λα.
Θεολογία τκα,ιη. Θεολογικὰ ζητήματα
ἴδε ζητήματα.
Θυμὸς πη,λε.ρλα,ξς.σιδ,κε.
Θεωρία ρκζ,λδ.σμγ,η.
Θεωρία ἡδονικὴ ρξζ,λε.

I

Ἰατρὸς ρμγ,ε.σμ,θ.τκδ,κδ.τκε,λβ.
Ἰδιόρρυθμία μς,ια.
Ἰεροῦ σαλιη σμδ,ια.
Ἰούδας ρμδ,ζ.
Ἰστορία γεωργίου τοῦ ἀπλαῖτου, καὶ ὁ δὴ-
γία εἰς ἡ συχίαν σμς,ις.
Ἰστορία Λέοντος μάρτυρος σλς,δ.
Ἰστορία Σίμωνος σμη,κδ.
Ἰστορία Σεραπίωνος σκη,κα.
Ἰστορία Θεωρητικοῦ πατρὸς. σα,ιη.
Ἰστορία ἐνὸς λησίου ὁσπῆ ἐξήνη μοναχὸς μθδ,
ιε. καὶ μοναχῶν ἔργα.
Ἰστορία τοῦ Ἀβρακίου τῆς ὑπομονῆς, νη,
λδ.
Ἰστορία Ἰσδώρου νδ,λ.
Ἰστορία Ἰωάννου τοῦ Σαββαΐτου, πδ,β.
Ἰστορία Ἡσύχου τοῦ χωρηβί τοῦ ρμβ,κδ.
Ἰστορία στεφάνου μοναχοῦ ρκε,γ.
Ἰστορία πρὸς Γλασφημίας τιβ,ις.
Ἰωάννης ὁ Κολοκοῦς τιδ,λε.
Ἰώβ,ρς,κε.

K

Καθαρισ. δύο εἶδη καὶ ἀφάρτως σοα,ιβ.
Καθα-

Καβαροτής, ρος, η.

Καιρός, σ, κς.

Κακοπάθεια μοναχῶν, η, κβ.

Κακία, ρλθ, η, γ, ρξδ, κα.

Κακόν, ὅτι οὐ φύσει τὸ κακὸν σμζ, β, σξξ, κβ. Καλόν, οὐ καλόν τὸ καλόν ὅταν μὴ καλῶς γίνηται, σμ, β, σμε, κ.

Κατάκρισις, ξε, ιη, ος, ιζ, σα, ιε, ρκγ, ιη, ρκγ, δ, ρμη, ε, ρξε, κ, σιβ, δ, σλ, κγ, τκα, κζ. Κατάνυξις, ριε, θ, ρκ, κς, ρκδ, κζ, ρκε, δ, ρκη, κθ.

Κατορθώματα ὑπὲρ φύσιν, σς, ι.

Καύχησις, κγ, ος, ζ, σ.

Κελλιάται, οε, δ. Κενοδοξίας διόρθωσις, ξα, γ, οε, κς, ος, η, ρκ, ιθ, ρκδ, δ, ρη, γ, ρθ, ι, ρης, γ, Κενοδοξία, μήτηρ τῆς ὑπερφανίας, σα, λε, σγ, κς, σξς, ιε, σογ, β.

Καίμαξ, ιακῶβ, ρλθ, κβ.

Κοιωνία, ρπη, ιθ, σθ, λε, σιζ, σια, γ, Κοιλιομανία, πη, λ, ε, ι, δε, γαστριμαργία.

Κόλαξ, ρ, η, ι, α.

Κόλασις, ηε, ις, ροζ, κς.

Κοινόβιον, ξε, η, ξδ, ιε, οβ, λ, οδ, ιε, θε, ε, ος, ις, πς, β, πη, λβ, πθ, κη, ηβ, ι, ρνα, κγ, ρηδ, ι, σκδ, ι, σσα, ιγ.

Κοσμικός, δυσκολία σφί, κοσμικῶν εἰς διάρρησιν θεοῦ, κη, κς, ος, τοῦ ἀρεσεῖν, κς, η, ὅτι φάδις ἡ εὐκόςμω, ἀσκησις, λ, β, θ.

Κόπος, σμα, πκός, τ, α, ε.

Κρίματα, τοῦ θεοῦ εἰς τὰ πτώματα, πῶθ, ρε, α, ση, κς, σξα, α.

Κριτής, ρίξ, β, ριβ, ις, ρηδ, λβ.

Κρούσις, τοῦ εἴθους, ης, β, ηη, κθ.

Κτίσμα, διάφοροι τάξεις καὶ διαθέσεις τῶν λογικῶν τοῦ θεοῦ, η, π, σμάτων, ις, κ.

Κυβερνήτης, τιδ, κα.

Λ

Λάδι, ρλς, κς.

Λειψάνου, δωδία, ξα, κ.

Ληΐης, ρς, κς.

Λογισμὸς, ξε, ιδ, ξς, ις. Λογισμοὶ, ποιητοὶ, ρξε, λς, ρο, γ. Πότερον, ἀπὸ τοῦ λογισμοῦ ἀμαρτάνει τὸ σῶμα, ἢ ἀπὸ τῆς σῶματος, ἡμιῶνται οἱ ποιητοὶ, λογισμοὶ, ρηξ, ροθ, δ, ἄτερος, λε, ρπ, ε, ρπα, η, ρηβ, ιδ, ρης, ζ. Λογισμὸς, βλασφημίας, σθ, λ, σι, κδ, σμβ, κς, σμθ, η. Ὁ κτῶ τῆς κατ' ἄσ, λογισμοὶ, σμα, λε.

Λογισμὸς, ἰ, δε, τελώια.

Λύπη, ρε, ιθ, σος, ιη.

Λώτ, λ, ζ, κη.

Μ

Μαγείρου, θαυμαστῆ, ἀρετῆ, ηβ, κα. Μακεδόνιος, ἀρχ, διάκονος, ηβ, κδ.

Μακροθυμία, π, α, σῆ, ρλγ, λα.

Μετανοία, ηβ, κς, ρς, ις, ρη, κβ, ριε, ις, ρς, κγ, σκ, κθ, σλας, κθ, σλβ, ιγ.

Μετανοουμένων, ἔργα, ηγ, λγ, ρβ, ιη.

Μετριοσύνη, ρη, α.

Μιλῶ, κοί, μπισ, ξα, ιδ.

Μικροψυχία, ρε, ιθ.

Μνησκακία, ρλθ, ις, τυ, ε, γ.

Μονασήριον, πς, κδ, πς, λδ, ηβ, ε.

Μοναχική, πολιτεία, τρεῖς, ταύτης, καταστάσεις, κθ, κδ, ξβ, β, ξγ, κδ, ηδ, β, ρκβ, λ, σς, ιγ. Μοναχῶν, τρεῖς, τάξεις, σμθ, λ, σιβ, ις. Σημεῖα, τοῦ κακοῦ, μοναχοῦ, σμα, ιε.

Μοναχὸς, ιθ, ιε. Μοναχὸς, ἀκατάστατος, οθ, ε, πγ, κη, σς, ιγ. Προπαρασκεδὴ, τῶν μοναχῶν, κβ, ιγ, σμθ, ιγ. Κενοδοξίαν, ἀπὸ λησι, τῶν θερμότητων, τῆς εἰς θεὸν, ἀγάπης, κγ, κα. Πρόθυμος, εἰς τὸ ἀρεσεῖν, τῶν θεῶν, κδ, κη. Ὅτι, δὸν, ἀρέπει, νὰ, σφοδραίξεται, ταῖς, τρεῖς, ἀμαρτίας, ἁ, μοναχὸς, γινέσθαι, θέλων, κς, κβ, πη, ις. Μοναχῶν, ἔνδυμα, ριδ, ια.

Μοχθηρία, ος, λγ.

Μουσῆς, λη, ιγ, ρς, ιη, τμε, ε, σ.

Νέκρωσις τοῦ σώματος. με, κγ. ρξδ, ιγ. κγ.

Νησεία ργ, λβ. ρξε, ε

Νόννος ργ, κβ.

Νοῦς παρακπικός ρια, λγ. Νοῦς λογικός, κγ
διακριτικός, ρη, κβ. Νοῦς παρὰ ῥί-
πιστός, ἴδε παρὰ ῥίπιστός. Νῦ σκο-
πιστός ὑπὸ τοῦ τῆς κορνείας δαίμονος
ροθ τρίτος, ιβ. Νοῦ πάθη ἐν τῷ προσώ-
χῆ τς, ια.

Ξ

Ξουτεία λδ, λ. Ξουτεῦον μ, λα.

Ο

Οἰκονομία θεοῦ πι, η. πδ, κ. ρε, ζ. ρκδ,
ι. ρξθ, ιη. ρμε, κδ. ρμζ, λβ. ρ κ θ, λ γ.
ση, ι. σγ, λ. σξ, λε. Οἰκονομική παι-
δωσις τοῦ θεοῦ, σξε. κθ. Οἰκονομία ἐκ
πίστεως τλγ, σ.

Οἶνος ρλ, η.

ὀκηρία πζ, λδ. ὀμοκλία, ἴδε ἐπαγ-
γελμα.

Ὀπειραμα, λ. πθ, κδ. ροβ, λ. ροθ, λγ. ρμγ,
κε σς, λθ.

ὀνος ἄγιος σγ, ια.

ὀξυχολια ρλα, λγ

ὀρασις. ἴδε ἄγγελοι. πε, κδ. ρκε. κγ.
σκδ, κξ.

ὀργή ρλα, λ.

οὐσία τοῦ θεοῦ ἄγνωστος σγ, ις.

Π

Πάθος τοῦ χριτοῦ σξβ, κβ.

Πάθος πζ, κ. πι, λγ. υβ. ρια, κε. ρλζ,
κε. ρλθ, κγ. ρμγ, ιθ. ρξς, ιγ. ροη, κβ.

ρμς, ις. σες, γ. Παιδῶν ἀναχρήσις
σμς, η. σγ, δ. Τὰ πάθη οὐ φύσει

σξζ. κδ. ρος, κγ.

Παῖδωσις υβ, ιβ. ρα, λδ.

Παρακοή σα, ζ. παρακλήσις τοῦ θεοῦ, σλθ,
λγ.

Παράνομος ιη, λς. παρὰ ῥίπιστός τῶνοός
ροξ, λα. παρατηρήματα σνδ, ιγ.

Παραχρήσις ρε, ιβ. ρξθ, ιη. ροβ, κε. ρμδ.

παρὰ σινία, ρο, ιθ. ροδ, κγ.

Παυλὸς ὁ ἀπλοῦς, ζ, γ.

πειρασμών σλδ, κα. σλη, λ. σνδ, β. κγ κθ.

σξ, η. Πίρασις δαίμονος λζ, ιε. κμ, β.

Διὰ ὀνειρώγ, μβ, κε. σι, κξ. Εἰς τοῦ

ὑπνοῦς, κγ, ζ. κς, η. κξ, κζ. μζ, λς.

μδ, λ. ξθ, κθ. σς, λθ. σες, κξ, σγ, β.

οθ, α. πα, δ. πα, κδ. πθ, β. πθ, κξ.

ρε, ιη. ρε, λς. ρς, σ. ρια, α. ρκε, λγ.

ρκδ, ιη. ρκδ, δ. ρλ, η. κμ, κ. ρλβ, κδ.

ρλς, ις. ρμ, κγ. σκδ, κει, κμ, κδ. ριε,

κξ. ρξθ, λε. ρξζ, κβ. ρξη, κξ. ρο, κγ.

ροβ, κθ. ροδ, α, κγ. ιε. ροδ, β. ροθ. τρίτος,

κγ. ρμ, γ. ρμγ, κη. ρμε, κα. ρμη, κξ.

ρμδ, ζ. σς, λθ. σι, θ. σκβ, ιθ. ἴδε δαί-
μων.

Πελαγία ργ, κβ. πένης, λδ, λγ. ἴδε δά-
κρυα. ριδ, κβ. ρκε, κγ. πεεργία τ, κα.

πικρίδες ρηθ, λδ, σμα, ιθ.

πίστις σκβ, δ. σκγ, η. πίστις χαρις ἔργων

σοθ, δ. σμς, λε. τξ, ιθ. τμη, δ.

πλάη κατά τῆς δαίμονων σξγ, γ.

Πνέυματικός πατήρ, σγ, ι.

πόλεμος τῆς σαβῶς ρξς, δ. ρξθ, λδ. ροθ.

δύοτερος κη. σλ, δ. ιε. ση, λα. πώλε-

μος κατά τῆς δαίμονων. σξγ, γ.

παιμὸν τκδ, ἴδε προεσῶς.

πολυλογία ρμη, κγ. σμγ, θ.

πορνεία. ρξδ, γ. ρξε, λε. ρξζ. λε. ρξη, λ.

ρο, ιξ. ροα, α. ροε, ιξ. ροη, ζ. ρο, δ, δ.

πραότης ρλα, β. σιγ, δ.

παρακτική φιλοσοφία ροη, κα. παρακτική

ζωή, σμ, α, λ, ε. ση, ι, η. σξς, λβ.

προγνώσις ρμη, λα. σα, α. προγνωσις

χαρίσματος τμη, ιβ. προεσῶς μδ, ιδ. μζ.

ς. μβ, ιη. νξ, ιδ. ξε, ιη. ξη, η. πβ, α.

πη, κη. υς. υ, λγ. ρη, λδ. σλ, ζ. σμ, θ.

τμ, ι.

προκοπή, π η, ζ.

πόλησις ρδ, λ. πρόνοια θεοῦ ρη, ιξ. σλ, δ.

↓

λ κ. σγδ, ιδ.

πρόωπετης οε, λγ. προσβολή ρος κ. σξηεκ.

Πρασοκομμα σκη, κζ.

Προσδχχί σμδ, ια. σοζ, κζ. Τύπος δια-
μενης εν τῇ προσδχχί σμς. δ προσδ
χχίνοερά σμδ, κε. μη, ι. ξς, δ. ος. Γ,
ση, ις. ση, κη. πα, κγ. υζ, λα. ριζ, ιε.
σλ. κη. τα, κε. Τρόπος τῆς εν τῇ πορο-
σδχχί παρασάσεως τγ, ι. ρκη, ιγ. ρλ.
ιη, ρμγ. λει. ρξδ, ε. ρξς, α. προσδχχί
ποερά. λ δ, κη. ροθ, δάτερος, κ.
προσδχχίς τάπος ροθ τρίτος, δ. ρπδ,
ισ. ρμα, κε. ρμγ, ιζ. προσδχχίς έλα-
πτωματα τς, ια.

προσδχχίς έωρα τ η, λ.

προσπάθεια λθ, κς. σμγ, ιδ.

πρόσαγμα θεού πε, ε. σλς, ε.

πῆαι σμμάτων αίτιαι ρε, δ. πταίσματα

μικρά ρς, ιε. ρζ, λ. πταίσμάτων σαρ-

κος αίτια ρξς, ιγ. ρογ, ιγ. ἴδε αίμαρ

τια. πταίσματα κρυπτά σκ, η.

πταίμα σγ, ε. τίς ή αίτια τῶν δάτερον

πταμάτων σοα, ιζ.

πτωχός ρμγ, ιθ. ρπγ, ιδ.

ρδ' ος σαρκική ρξδ, ιβ. ρο, ια. ροβ, ιβ

σγδ, ιε.

Σ

Σαφές ρξς, ρξη, ζ.

Σημετα, ἴδε δαίματα.

Σιοσις τίς, κδ. Σιωπή οε, λ. Σιωπή, αδια-

κριτος οζ, λει. ρμζ, ζ.

Σκάνδαλον σκη, κζ. Σκληροκαρδία τμγ, ιε

Σκοτασμός ψυχῆς σο, λ β. Στινή ήδος

λ γ, θ. ρη δ, ι, σος, β.

Στῆθος ρο δ, δάτερος, ζ.

Στραπάτου του χριστου άματα π ζ, κζ.

Στρώμα ρ η, κε. ρο β, γ.

Συγγενής λδ, κς. Συδελκων άπάτημ, ιδ.

Συγκατάθεσις ρος. κα. σξη. κβ.

Συγχώρησις υε, λ γ. ρμβ, ια. ριθ. η. σκθ, λγ.

Σωδνασμός ρος, κα. σξη, κβ.

σικμιδός οδ, λς. ρζ, ζ. ρλη. κα. ρ γ, θ.

σ π, ι η.

σινήθεια οα, λ. σπ, γ. σοζ, ζ.

σινωμλία πζ, λς. σις, κε. σνδ, ιε.

σωτηριμός τῆς καρδίας ροθ τρίτος, λ β.

σης, ιθ. σκ, λγ. σκζ, κγ.

σωτυρίας έπιτίμιον ξδ, λα. ξς, κ.

Τ

Ταπεινοφροσύνη οζ, ογ. κζ. ρξς, κς. σίγ θ

κ. σιζ, λ. σκ. λα. σκε, η.

Ταπεινώσεως ιδιώματα ξβ, κε. ξθ, ι. πβ,

ιδ'. ρδ, ιδ. ρς, λ. ρλβ, γ. ρξθ, λ.

Ταφή υθ, κς. υγ, λ. τελάνια τῶ αέρος ριε,

ς. ρκε, κδ.

Τιμαί, πα, λ.

Τιμαρία, ἴδε παίδεσις, και κόλασις.

Τόπος π, κε. ρλ, ιη.

Τραπέζα ρη, κζ.

Υ

Υβρις ξς, λδ. ξη, κς. ος, λδ. οζ, κζ. π,

κδ. πα, κγ. πη, κβ. υ, κα. υα, κδ.

ρλζ, κε. Υδραγγυρος πα, ια.

Υπακοή μδ, κη. υς, κζ. μη, ιγ. νε, δ. νς,

ιε. ξη, γ. ξδ, δ. πβ, ιγ. πβ, λδ. πδ,

ιε. πζς, υα, κδ. υβ, δ. Υπερηφανία,

ρκα, α. ρλ, η. ρμη, γ. ρξθ, ιζ. ρμς, ιγ.

σδ, γ. σι, κγ.

Υπηρεσία ξη, ια. Υπηρεσία του μονασι-

ριου ος, β. π, ε. Υπνος ριθ, η. ἴδε σπῶ

μα. ρος, λγ. ρπδ, κ. ρμβ, ε. ρμγ, κε.

σμγ, ζ. σξδ, λ. σγδ, γ. ἴ πόκρισις, πη,

κ. ρν, ε. σιδ, λβ. σμγ, κγ. τκζ, κζ.

Υπομονή του Αββακούρου ης, λδ. ξα, κς.

ος, κθ. πδ, ις. σμζ, κθ.

Υποταγή μγ, λγ. οδ, ιε. πα, ια. πζς,

υα, λς. ρνε, κ. σμ, λ.

Υποτακτικων πλάνη, ή ιδιορ' ρ' ρυθμία μς,

ια. μη, κα. Υποτακτικου θεσία ξβ,

κ. οδ, λ.

Φαντασία μβ, ζ. ροε, λδ.
 Φαρμακὸς μγ, ε.
 Φθόνος ρμε, κγ.
 Φθόνος ἢ δαιμόνων σιβ, β.
 Φιλανθρωπία ἴδε ἐλεημοσύνη τοῦ θεοῦ.
 Φιλαργυρία ρπα, λε. σν, ιβ. σξε, δ.
 Φιλονεικία ξζ, κε.
 Φιλοξενος ρπβ, λδ.
 Φιλοπνμία, ἴδε κειροδοξία.
 Φόβος νηπιώδης ρμδ, η. σγζ, κ. Φόβος τοῦ θεοῦ
 ρκθ, κζ. σμγ, λε.
 Φόνος ρο, λβ.
 Φυλακὴ ἢ μετανοώτων ξε, λ, υγ, κζ.
 ρ, κη.
 Φύλαξις τοῦ θεοῦ σλθ, λβ.
 Φύλαξις τοῦ νοῦ ἐπὶ πονηρῶν λογισμῶν.
 σμδ, η.
 Φυσικὰ χαρίσματα σ, δ, κ, κδ. σκδ, ια.
 Φωτισμός. Διάφοροι τοῦ θεοῦ φωτισμοὶ εἰς
 τὴν ψυχὴν σξδ, γ.

Χ

Χαρὰ ρκ, λ.
 Χάρις τοῦ θεοῦ σκα, α. σκη, ιβ. σλγ, λα.
 σλη, κε. σξα, ιδ. σξβ, ιζ. σξθ, κγ. ροσ.
 γ. ροδ, ιθ. ροθ, δάτερος λα. ρκα, ις.
 σδ, ζ. ις, ιε. ριδ, θ. Χάρις τοῦ θεοῦ

δίνεται ἀποστολῆς ἰσ, κδ. ρκθ.
 ρξβ, κζ. ροδ, θ.
 χαρίσματα πνευματικὰ σολς. σίξ, ε. σκ.
 ι. σκζ, ι. σμζ, ις. σξα, η.
 χαρίσματα φυσικὰ, ἴδε φυσικὰ σμ, κβ.
 σμζ, δ.
 Χριστὸς πς, ιθ, δ.
 Χριστοῦ ὄνομα ρμε, β. σιε, λγ.

Ψ

Ψαλμοῦ ἀφ' ἑλθα μη. η.
 Ψαλμωδία ξε, γ. ση, ιζ. ρκς, κδ. ρκδ.
 κε. ρμζ, γ. ροα, ιε. ρογ, κζ. ρπδ, ις.
 ρμγ, ιζ. ρμζ, λ. τη, ιζ. τιβ, κδ.
 Ψάδος ρμδ, ζ.
 Ψυχὴ ριβ, ε. ψυχῆς παρὰ τὴν σάρκα διά-
 λεξις ρω, λδ. ψυχῆς χαριστικῆς ἐπὶ
 θανάτῳ σνε, ιε. ψυχῶν δόξα ἐπὶ
 μέλλοντι σξζ, ια. ψυχὴ δὲν γνωρίζει
 τοὺς ἀγγέλους τοὺς ἀγαθοὺς, ἔδὲ τῆς
 κακῆς εἰς τὴν φύσιν τῆς σσα, λε.

Ω

Ωραὶ τοῦ μοναχοῦ ρμβ, ε. ρνς, ις. Ωρας
 ὅπου ἀρέσκει νὰ νικᾷ ὁ μοναχὸς σξη.
 ιε. τμδ, κγ.
 Ωριζήτους Γνάμη αἰρετικὴ ρη, ι.

Μ Ρ Τ Τ Ρ Ι Α Ι Τ Η Σ Ι Ε Ρ Α Σ Γ Ρ Α Φ Η Σ .

ἐρικλυδοῦμαι ἐν τούτῳ τῷ συγγράμματι .

Γ Ε Ν Ε Σ Ι Σ .

Γέν. κεφ. ιβ. Ἐξελθε ἐκ τῆς γῆς σου, καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, σολ. μ'. εὐχος, λα.
 κεφ. ιθ. περὶ τοῦ Λώτ, λζ, λγ.

Ε Ξ Ο Δ Ο Σ .

Εξοδ. κεφ. γ. Λύσον τὸ κροτάριον ἐκ τῆς ποδῶν σου τμβ, ιε. κεφ. ιε'. Ἀΐσωμεν τῷ
 κυρίῳ, ἐν δόξῳς γῶ δεδύξασαι, ἴππων, καὶ ἀναβάτω ἐρρέψω εἰς
 δάλασάν σθ, ε.

Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Ο Ν Ο Μ Ι Ο Ν .

Δάττ ρ. κεφ. δ. πρότεχε σεαυτῷ, καὶ φύλαξον τὴν ψυχὴν σου. σξα, ιη. κεφ. κ.
 Τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος καὶ δειλὸς τῇ καρδίᾳ, κερδύετω, καὶ
 ἀπογραφῆτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ σνε, κθ.

†

Γ α β. δ. πλάσμα ἔστι πρόσπαιμι ἐπὶ πλάθεν. ἔφριξαν δέμου τρίχες, καὶ σάρκες ρυθίσθη.
κ θ. Τίς ἀν με θείη κατὰ μιλῶν ἐμπροσθεν ἡμερῶν. ρα, κ

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ.

Π α λ μ. ε. Ἀπολέεις πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψῆδος ρυθ, ιε.

ς. Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου ρυθ, λ β.

ζ τὸ σάροντος τοὺς δὲ θεῖς τῆ καρδίᾳ σιε, κ δ.

η. Ἠλάπιωσας αὐτὸν βραχύτι παρ' ἀγγέλους ρος, η.

ι. Εὐδύτητας εἶδε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ σιε, λ ε.

κ. προσωρῶμι τὸν κυρίον ἐνώπιόν μου ρ ι ε, β.

ε ζ. Ἐκέκραξαν, καὶ οὐκ ἔω ὁ σῶσάς, σε, λ δ. Καταρπίξω ἄνθρωπος τοὺς πόδας μου ὡσεὶ
ἐλάφου, καὶ ὅτι τὰ ὑψηλὰ ἐσῶν με τ η γ, κ δ. Ἐν τῷ θεῷ μου ὑπερ-
βήσομαι τείχος, τ ε ζ, ι β. κα. Παρὰ σου ὁ ἔπαυός μου ἐπ' ἐκκλησίᾳ,
μεγάλη. σ κ η, ι ε.

κ γ. Αὐτὴ ἡ γλαυφὸς ἠτοῦ τὸν κύριον. λ δ, δ.

κ δ. Ἰδε τίς ταπεινῶσάν μου, καὶ τὸν κόπον μου, ρ ε θ. λ β. Χριστὸς καὶ διθῆς ὁ
κύριος. σ ι ε, λ γ. Διδάξει πρᾶξις ὁδὸς αὐτοῦ σ ι γ. λ ε. ὁδηγήσει
πρᾶξις ἐν κρίσει. σ ι δ, ι η.

λ δ. Τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡσεὶ πελίστρας. μ δ, ζ. ἐπὶ αὐτοὺς παρενοχλείν
μοι, ἐνεδουλόμην σάκκον. ρ ε, β. Ἀποσραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ
καταλιχυνθήτωσαν δι' λογιζομένοι μοι κακά. αἰχμηθήτωσαν περιαντὴ
κα οἱ λέγοντές μοι εὐγε, εὐγε. σα, κ ζ, λ β.

Καὶ ἡ προσδοχίμου εἰς κόλπον μου ἀποσραφήσεται, σ ι ζ, α.

λ ε. Οἱ δὲ πρᾶξις κληρονομήσουσιν γλῶ. σ ι δ, ι α. ὅτι ὡσεὶ χόρτος ταχύ ἀποξηραν-
θήσονται, σιε, κ ε. Εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερυφούμην, καὶ ἐπαυρόμε-
νον ὡς τὰς κέδρους τοῦ λιβαίου. ρ ο ε, λ δ.

λ ζ. Μὴ ἐγκαταλήψης με κύριε ὁ θεός μου, πρόσχος εἰς τίς βοήθειάν μου. σ ι δ, ι ε.
Ἐταλαιπώρησα, καὶ κατεκάμψθην ἕως τέλους. ι ε, δ.

λ η. Ἐκωφώθην, καὶ οὐκ ἠνοιξα τὸ σῶμα μου. σ ι δ, κ.

μ. Ἐν τούτῳ ἐγνωσθ' ὅτι τεθειληκάμε, ὅπουκ μὴ ὀπιχαρῆ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμῆ.
τ ι β, λ α.

μ α. Πότε ἦξω, καὶ ὀφθήσασμαι τῷ προτάπῳ τοῦ θεοῦ. τ ι ε, κ.

ὃν προσπον ὀπιποθῆ ἢ ἐλάφος ὅτι τὰς πηγὰς τῆς ὑδάτων, τ η δ.

μ β. Σχολάσας τε, καὶ γινώτε ὅτι ἐγὼ εἶμι ὁ θεός. τ ι ζ, κ η.

μ γ. ὅτι τοῦ θεοῦ οἱ κρατατοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν. τ ι δ, κ β.

μ η. Ἀνοίξω ἐψαλτήριον τὸ πρόβλημα μου. σ ι ε, λ α.

ν. Εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἀν' ἰλοκαυτάματα οὐκ ἔδοκῆσαι. σ λ α, λ β.

ν δ. Καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου. σ η, θ.

ξ γ. Εὐλογητὸς ὁ θεός ὅς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θῆραν, ρ, ι ε.

Ἐξηρδύθησαν ἀνομίαν, ἐξέλιπον ἐξηρδύοντες ἐξηρδύθησιν. ρ μ η, ι δ.

ξ ε. Ὁ μεταστροφήν τῷ θάλασσαν εἰς ξηρὰν. σ μα, κ θ.

- ρζ. Ἄγασήτω ὁ θεός, καὶ διασκηπίσθη τὰ σπλάγχθονα αὐτοῦ, σ μ ε, λ ε.
 ο. Ὅσας εἰδείξασμαι θλίψεις πολλὰς καὶ κακάς, ξ ε, λ.
 οβ. Τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ ἕρανῳ, καὶ παρὰ σὲ πηθέθησα ὅτι τῆ γῆς, τ ζ, ζ.
 οθ. Ἐξου ἡμᾶς εἰς ἀνπιλογίαν τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, σ μ θ, ι η.
 σ η. Ποῦ εἶσι τὰ ἐλέησου τὰ ἀρχαῖα κύριε, ρ α, ι η.
 Οὐκ ὠφελήσῃ ἔχθρὸς εἰς αὐτὸν καὶ ἦὸς ἀνομίας οὐ προσθήσει τῷ κακῷ
 σαυτοῦ, σ κ ε, ι β.
 Σὺ δεσπόζεις τοῦ κράτους τῆς θαλάσσης. τίν δὲ σκάλον ἦν κυμάτων
 αὐτῆς σὺ καταπαύεις, τ κ β, κ.
 η. Ἐπίσπιδά, καὶ βασιλίσκων ὀπιθήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα, καὶ δρά-
 κοντα, σ λ γ, ε.
 ηγ. Κατὰ τὸ πλῆθος ἦν ὀδυνῶν τῆς καρδίας μου, αἱ παραμυθίας σου ἠύρρι-
 ναν τὴν ψυχῆ μου, ξ ε, κ η.
 θ. Ἐκκλίνοτος ἀπ' ἐμοῦ τὸ πονηρὸν, ἐκ ἐγένεσκον, τ ι ε, ι.
 Τὸν ματαλαλαῦτα λάθρα τοῦ πλίστον αὐτοῦ, ρ μ γ, λ δ.
 ρ γ. Ὁ ἥλιος ἐγενώθη δύσιν αὐτοῦ, ἔθου σκέτος καὶ ἐββετο νύξ, σ ξ η, λ α.
 Ὁρῶ τὰ ὑψηλὰ τοῖς ἐλάφοις, τ μ δ, λ.
 ρ ζ. Ἐτόμη ἡ καρδία μου, ὁ θεός, τ π δ, ι α. ρ η. Ἄνεμοι ἵνα ἀναφύξω,
 παρὰ τοῦ μετέπειθεν, ρ ε, κ θ. Ἐν τῇ μετέπειθεν ἐκκαυθήσεται πύρ
 ρ η, ι ο.
 ρ ι β. Ὁ ἐγένεον ἀπὸ γῆς πλωγόν, καὶ ἀπὸ κορυφῆς ἀνυψῶν κρήνητα, τ ι ζ, λ.
 ρ ι γ. Μὴ ἡμῶν κύριε, μὴ ἡμῶν, ἀλλ' ἡ τῶν ὀνομάτων σου δὸς δόξαν, σ κ η, η.
 ρ ι η. Τὰ ῥήματα παρὼμόμου ἕως σφόδρα, ἐγὼ δὲ, σ μ θ, κ β.
 Πάσης σωτηρίας εἶδον πέρασ, πλατεῖα ἡ ἐπιτολήσου σφόδρα, σ ξ ε,
 κ η. Καὶ ἀποκριθήτωμα τοῖς ὀνειδίζουσιν λόγον, σ μ ε, ι ε. Ἐν ὅλοις
 καρδίας μου ἐξέστησάσε, τ ι β, λ δ.
 ρ ι θ. Ὅσον τῇ γαπνώσει ἡμῶν, ἐμνήθη ἡμῶν ὁ κύριος, σ κ β, ι α.
 ρ κ. Κύριος φυλάξει τὴν ἑσόδον σου, καὶ τὴν ἐξόδον σου, σ ξ ε, λ δ.
 Μὴ θώσῃ εἰς σάλον τὸν πόδα σου, καὶ ἕρως ἀξίε ὁ φυλάσων σε, σ ξ θ, λ δ.
 ρ κ γ. Ἄρα διηλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον, ρ ι η.
 ρ κ ε. Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἐθνεσιν, ἕμεγαλυνε κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν.
 σ ξ θ, ι δ.
 ρ λ β. Ἴδου δὴ τὸ καλὸν, ἡ τὴν περπνόν, ξ δ, ι γ.
 Ὅσον τῇ ταπεινώσει ἡμῶν, ἐμνήθη ἡμῶν ὁ κύριος, σ γ, κ ζ.
 ρ λ ε. Πῶς ἄσωμα τὴν ὁδὸν κυρίου ὅτι γῆς ἀλλοστῆσας, ρ ι θ, λ ε.
 ρ μ α. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχῆ μου, ρ κ β, κ.
 Ἐδὴ ἔστη τὸν ψαλτῆρος. Διδούς διχλὴν τῶν διχλῶν, τ ε, β.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ.

σφοδρ. ι. Φειδόμεν ὁ ρήμάτων, νοήμων ἔση, σ ε, λ γ.

Ε' Κ Κ Λ Η Σ Ι Α Σ Τ Η' Σ.

Ἐκκλησ. δ. Ἀγαθοὶ δύο ἕσθ' ἅπαντα, ο δ, ι δ.

ΛΕΞΗΜΑ ΛΕΞΗΜΑΤΩΝ.

Α΄σμα Δ'σμι. ε. Εὐδύτης ἠγάπητέσε. σ ι ε, λ α.

δ. Ἐκκαρδίωσας ἡμᾶς ἀδελφὴ ἡμῶν νύμφη. τ κ, κ β.

ε. Ἐγὼ καθεδίδω, καὶ ἡ καρδία μου ἀγρυπνᾷ. σ π δ, ι γ. καὶ τ κ, ε.

Ι Ξ Λ Γ Α Σ.

Η΄σαι. γ. Λαός μου οἱ μακαρίζοντες ὑμᾶς, πλανᾶσθι ὑμᾶς. ρ μ η, ε.

ι δ. Πῶς ἐξέπεσον ἐκ τοῦ ἔρανος ὁ ἰσχυρότερος ὁ παρὰ ἀνατέλλον. σ ι, δ.

ιβ. Ἰδὲ κύριος κάθηται ἐπὶ νεφέλης κύνης, καὶ ἦξει εἰς ἀγρυπνίαν. σ ξ η, κ.

λ β. Ἐξέειπεν ἐκ μέσου αὐτοῦ. λ γ, κ δ.

Ι Ζ Ε Κ Ι Η Λ.

Ι΄εζεκ. ι η. Ἐν ᾧ ἀνέδρασε, ἐν τούτῳ καὶ κρινώσεται. ρ κ σ, δ.

Σ Ο Φ Ι Α Σ Ο Λ Ο Μ Ω Ν Τ Ο Σ.

α. ὁ θεὸς θάνατον οὐκ ἐποίησε. σ ξ ζ, κ β.

σοφία. γ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνιδιτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς. ι β, ε.

Μ Α Τ Θ Α Ι Θ Σ.

Ματθ. σ οὐδεὶς δύναται δυοὶ κυρίοις δουλέειν. λ θ, ι δ.

Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κρινῆῃτε. ρ μ δ, κ ζ.

Εἶδον τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ, σκότος ὄζει, τὸ σκότος πόσον, σ μα, ι ε.

οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην. λ θ, ι ε.

ι α. Δότε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι. τ β, κ γ.

Μάθετε ἀπ' ἐμὲ ὅτι πραῖός εἰμι, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ. σ ι γ, ι ε. καὶ σ ι θ, κ β.

ι β. Ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ἐστίκασι. λ η ρ κ η.

α ι δ. Ἐταπείνωσθε ὑμᾶς τῆς νυκτὸς. σ ξ η, κ ε.

ι η. Ἐὰν ἀμάρτησῃς εἰς ὁ ἀδελφός σου. σ ξ α, κ.

ιβ. Δυσκόλως πλεῖστος εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ ἔρανος. σ ι ζ, ι β.

πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα, καὶ δὸς πτωχοῖς. ρ β β, κ.

κ. Οὕτως εἰσονται οἱ ἔχκατοι, πρῶτοι, καὶ οἱ πρῶτοι, ἔχκατοι. τ κ δ, ι ε.

Μ Α Ρ Κ Ο Σ.

Μάρκ. ι. Ἰπάγε, πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα. π σ, λ ε.

Λ Ο Υ Κ Α Σ.

λ. Οὐαὶ ὑμῖν καλῶς εἰπωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι. σ β ζ.

θ. Τίς ὁ γραφεὶς εἰς τὰ ὀπίσω. λ α, ι α.

ι. Μὴ χαίρετε ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῶν ὑποτάσσεται. χαίρετε δὲ ὅτι

τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγγραφήν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. σ κ θ, ι.

ι ε. Τίνες κοσμοῦται φίλοι τοῦ θεοῦ. ι ζ, λ.

ε ζ. Καὶ ὅταν ταῦτα πάντα πύνη ποιήσῃτε, λέγετε ἀχρεῖς δούλοι ἔσθητε.

ι η. Ἀράτω τὸν σαμῶν αὐτῶ. π σ, λ ε. (σ ζ, ι β.)

Διὰ δὲ τὸ παρέχειν μοι κόπον τὴν χίραν ταύτην, ἐκ δικήσου αὐτῶ

ρ ο δ, π ρ. π ο σ, κ ε. καὶ τ ζ, ι η.

ὁ θεὸς ἀχαρὶς ἂν τοῖς πούκ ἐμὶ ὡς οἱ λοιποὶ ἦν ἀνθρώπων. σ δ, λ δ.

ι θ. Ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὁ ἔχων καὶ ἀρθηται ἀπ' αὐτοῦ. σ δ, ι γ.

Γ Γ Α Ν Ν Η Σ .

Γωάν . 1 . Εἰσελεύσεται , καὶ ἐξελεύσεται , καὶ νομὴν εὐρίσκει . σκς , θ .
 ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται , εἰμὴ ἵνα κλέψῃ , καὶ δύση , καὶ ἀπολῆσθαι .
 1 γ . Ἐν τούτῳ γνώσκονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστέ . ξδ , ς .

Π Α Τ Λ Ο Σ .

Παῦλ . πρὸς ρώμ . ζ . Τίς με ρύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου . ρξη , θ .
 1 α . Τίς ἐγνώσκει αὐτοῦ κυρίου . ρξθ , κ .

1 δ . πᾶν ὃ οὐκ ἐκπίστεως , ἀμάρτια ἐστὶ . μζ , λε .

Πρὸς Κορινθ . α . β . Ἡμεῖς δὲ νεῦν χριστοῦ ἔχοντες . τιδ , λγ .

δ . Τί γὰρ ἔχεις ὑπερὸν οὐκ ἔλαβες . ρθβ , κ .

Οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῷ σωμαίδα , ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ διδουχάμα . σλ , ιβ .

ς . Ὁ δὲ πορνείων , εἰς τοῦ ἰδίου σώμα ἀμάρτανός . ρσ , ι .

η . Ἡ γὰρ σὺ φισοί . σισ , λδ .

1 γ . Ἡ ἀγάπη οὐ λογίζεται τὸ κακὸν ἐξ ἑ .

Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει . σκζ , κβ . και σξς , λγ .

1 δ . Θέλω πέντε λόγους διὰ τοῦ νοός μου καλῆσαι ἡμυρίους λόγους
 ἐν γλώσσῃ . τε , λε .

1 ε . Φθείρουσιν ἡθὴ χριστῶ , ὁμιλίαι κακαί . μα , ιη .

Πρὸς Κορινθ . β . ς . Μιθελμίαν ἐν μιθελμί διδόντες σφισκοπιω . σμα , ιβ .

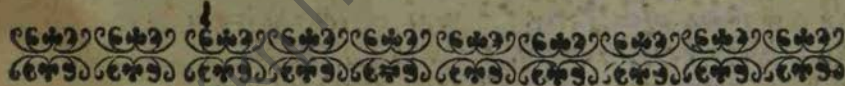
ὡς πλάνοι , καὶ ἀληθεῖς . σξγ , λβ . και τκζ , κζ .

Πρὸς γαλάτας . α . οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτὸ . τκδ , λς .

β . Ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ , καὶ ἐν ἐμοὶ ὁ χριστὸς . τις , κη .

Πρὸς Ἐφεσίους ε . Ἐὰν γὰρ κρυφὴ γνώμα ὑπ' αὐτῆς , αἰσθὸν ἐστὶ καὶ λέγειν . ρξη , γ .

Πρὸς τμόθ . α . δ . Ἐλεγχον ἐπιτηρησον , διχάμωρ , ἀκμάμωρ . ρλς , η . καὶ τκθ , ε .

Διορθώσεις τῆς σφαλμάτων .

Κελίδι , κ . εἴχω . α . ἀνάγνωθι . με δίχως , καὶ τοὺς τρεῖς .

κ 1 α καὶ νά ξθ κδ κατορθώματα

κβ κ δελήματός του πζ λδ διμορφότατα

κβ λ ε ἀρχίζουσι 4 γ 5 μάχουται

κς 1ς τακτικὴν 1 ζ . και 4 ζ 1 γ ἄλλοι

λβ 1 β δὲν ἐργάζουται 4 θ 1ς μετανοίας η , και 1 α

λδ λς ἀγύρησθ ξ δ 1 δε , θ . εἰπέ . 1 η . ὁδωγη

λς λβ σωθήσεται . ρ 1 α α σοῦ ἐταγγέλλεται

μγ λς καρτερὰ 1 γ 1 α κάσρου

να κα σκανδαλίσουσι ρ 1 δ 1 ε πλάτων ἐν τῷ φαίδονι κζ . δὲ ὁ ἰσραήλ

υβ 1 η θαυμασὸν κατόρθωμα ρ 1 ε 1 η θαρραπαιώσεως

κβ μοναστηριουμου 8 λβ λ γ ἡ βυρεμὴν

λ θ λ δ. λέγω
 ρ ν ς κ γ. θέρω δύν
 ρ ν κ λ δ. λέγω
 ρ ξ φαλακρ λ δ.
 ρ ξ γ ι. εις τὰ τῶν ἀλόγων
 ρ ξ η κ α. τὸν φάτον
 ρ ο α κ δ. σου, λ ε, γλυκύτητα
 ρ ο γ ι. γηραιός. ι γ, ἔχει
 ρ ο β λ ε. εις ἐμάνα
 ρ ο η λ δ. συμβαίνει
 ρ ο θ φάωντος, δάτερρος, στίπος.
 ρ ο θ δάτερρος, εἶθι, σαύρωσε.
 ρ π α κ ε. τὴν κεφαλῆν
 ρ π ς κ ε. τυφλός, λ α. ἤρως τον
 ρ π ζ λ δ. καὶ ἀνάιδυσαν ἰδωή
 ρ χ η ε. Ησα. γ. κ β. διάκωμην
 σ ι δ ι. φαλ. λ δ. ι κ. φαλ. κ δ.
 σ ι ε λ β. φαλ. κ δ.
 σ ι ς ι γ. πῆμπει
 σ ι ζ ι γ. ματθ. ι θ.
 σ κ α κ α. πριάδης
 σ κ θ κ. ἡ ὅποια
 σ λ γ ε. φαλ. υ
 σ λ ε λ α. Ἰωάννη.
 σ λ η εὐτῆ σελ. προκοπῶντα.
 σ μ α ἐν τῆ σελ. προς κορινθ. ε.
 σ μ δ β. παραδειγματα τῆς ἀρετῆς
 καὶ ἀπὸ τὰ κακά, καὶ ἀπὸ τὰ πά-
 θη. Ἡ παρούσα γυνεά ἐπονηράθη παλ-
 λὰ κακά.

σ μ ε ε. ἔρην. ι ζ. συγγενταί κα, ξεπεδοχίαι.
 σ μ θ ι ς. εὐτῆ σελίδι φαλ. ρ τ η.
 ι ζ φαλ. ο θ. θ. φαλ. λ θ, πα, ἐπαφίμας
 σ ι γ ι, γνωρίζοντας
 σ ξ γ ε, λαβάνεται
 σ ο κ β. εὐτῆ σελίδι, γῆλ θ ε
 σ ο δ γ ἀντίς τας
 σ ο ς λ δ. δὲν ὀμιλεῖ
 σ π ι θ. ἐνεργειάτης κρέπαράδου.
 σ π α ε, εἰκός
 σ π δ κ, ταξιδεύω
 σ π δ λ γ, μέση
 σ π ε α, σοχάξ κ, χωρὶς τῆς, καὶ
 σ π ε ι θ, εἰς τὸν τῆς τὸν γνάση σ υ δ, ι θ,
 ἐκάντωντας.
 π χ α κ α. περὶ ξουσι
 τ α ι θ. τὸν νοῦν
 τ δ ε. ἀρχίης
 τ ς ι δ. ἀπίσους
 τ θ κ β. γάπισ δάωμην
 τ ι β ι γ. καταντ ἄντας ἐκχ, συκκίης
 τ ι δ εἰ αὐ σελ. φαλι μ σ.
 τ κ γ ἐν τῆ σελ, φαλ. ι ζ.
 τ κ θ λ α. καὶ δὲν βέλοντας
 τ λ ι θ. καλότυχι
 τ ι θ ι. τὸν θεόν
 κ ε κ ε, εἰς αὐτὸν
 τ κ α κ δ. δόγματα
 τ κ β λ ε. κωροί.

Βιβλιοθήκη Πανεπιστημίου Πάριου

Ε Τ Ε Λ Ο Σ

Εὔτυπώθη ἐν Βενετίαις τῶν Φραγκίσκω τῆς Ἰουλιανῶν.
 εἰς ζήτησιν τῆς τοῦ πονόμιον ἐχόντων.

α φ υ.

1 + α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ψ ω

Βιβλιοθήκη Παιδαγωγικού Κέντρου